BAŞLANGIÇTAN
İTİBAREN

Tanrı’yı tanımak

ve bebeklerle emekleyenlerin günlük yaşamlarını Tanrı'ya bağlamak

Jutta Steckler
Doris Braun
Ulrike Heitzer

Kucak Çocuk Dersleri Birimi

Kucak yayıncılık

Kucak Yayıncılık Limited Şirketi

Elektronik Basım. Ekim 2012

Bütün hakları KUCAK Yayıncılık Ltd. Şti'ne aittir.

Web sitemizden indirdiğiniz bu elektronik baskıyı bir kere çıktı olarak alabilirsiniz. Bunun dışında yalnızca Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Yazışma Adresi: Kucak Yayıncılık Ltd. Şti.
P.K.827
Yenişehir/ ANKARA

SEMİNER

BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN

Tanrı’yı tanımak

ve bebeklerle emekleyenlerin günlük yaşamlarını Tanrı'ya bağlamak

<u>Çok önemli öneri:</u> Seminer bölümünü okumadan lütfen derslere başlamayın çünkü önemli bir çok bilgiyi kaçırırsınız!

BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN

Tanrı’yı tanımak

ve bebeklerle emekleyenlerin günlük yaşamlarını Tanrı'ya bağlamak

Kucak
yayıncılık

Önsöz

Sevgili Veliler ve Eğitmenler!

Türkiye'deki kilisede - hala çok küçük olduğu halde - ikinci nesil oluşuyor. 20/30 sene öncedeki çocuklar erken yaşta İsa Mesih'le tanışıp imanla büyüdüler. Bazıları imanlı eşler bulup yeni Hıristiyan aileler kurdular. Hamdolsun! Bundan dolayı kiliselerimizdeki çocuk programlarındaki bebek ve okul öncesi sayısında yani 0-3 ve 4-6 yaş grubunda oldukça büyük bir artış görülmektedir.

Bu durum göz önünde bulundurulduğunda BAÇLANGIÇTAN İTİBAREN programı tam doğru zamanda sizlere sunuluyor. Bu çalışmanın hem aile içi çocuk eğitiminde hem de kilisedeki çocuk programlarında büyük bir yardım sağlayacağını ümit ediyorum. Bu programı 3 senede bir kez değil, minik çocuklarla sık sık yapabilirsiniz. Bu yaştaki çocuklar tekrar ve tekrar aynı şeyleri yapmayı çok severler. Bir öykü, bir oyun, bir eğlence sırasında sık sık çocuklardan "Bir daha, bir daha..." sözünü sık sık duymuşsunuzdur. Onlar bu şekilde düzenli tekrarlarla öğrenirler.

Doris Braun, Ulrike Heitzer ve Jutta Steckler tarafından yazılmış Almanca kitap "VON ANFANG AN" - BAÇLANGIÇTAN İTİBAREN programı bana bu çalışmanın Türkiye'de kullanılması için, fikir ve motivasyon verdi. Sonraki sayfalarda bulunan seminer bölümü de onların kitabından çevirilmiştir. Almanca kitapta bulunan dersler, Türk ailelerinin ve Türk kilisesinin durumuna uygun olarak değiştirildi. Ona göre de görsel gereçler zenginleştirildi. Şarkı ve ilahilerin bir çoğunu yeniden yazıp besteledim. Onların hepsini (bir şarkı hariç) "TANRININ ÇOCUKLARIYIZ" çocuk ilahi kitabında bulabilirsiniz. Bu kitabın hem notalı hem de sadece söz ve akorlu versiyonunu Kucak Yayncılık'tan isteyebilirsiniz. BAÇLANGIÇTAN İTİBAREN programını mutlaka şarkıları kullanarak yapın, çünkü şarkılar aracılığıyla derslerin yani Kutsal Kitabın gerçekleri çocukların yüreklerinde ve hafızalarında uzun süre kalır. Şarkıları sesli olarak size sunmaya çalışacağız. Hazırlandığı zaman Kucak Yayıncılık web sitesinden haber alacaksınız.

Çok önemli öneri: Seminer bölümünü okumadan lütfen derslere başlamayın çünkü önemli bir çok bilgiyi kaçırırsınız!

Tabii ki, her şeyi kendim yapamadım. Bir çok kardeş bu çalışmayı bitirene kadar bana çok yardımcı oldu. Çeviri, görsel araçların hazırlığı ve anlatımı, dilin akıcılığının sağlanması ve dizgisi üzerinde yardımcı olan herkese çok teşekkür ederim. Rab onları bol bol bereketlesin!

Hepinize "İyi dersler!" ve "Çocuklarımızın BAÇLANGIÇTAN İTİBAREN Tanrı'mızı tanımalarını ve onunla sonsuza dek yaşamalarını!" dilerim. Rab sizi kutsasın ve başarılı kılsın!

Hiltrud Ströhlein

Giriş

CAROL ve DAVID BOYD

Bu kitap neden bizce önemli

“Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir, yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.”
(Sül.Özd. 22:6)

Kutsal Kitap’ın bu buyruğunda karşımıza çıkan “yetiştirmek” sözcüğü çoğu zaman bizde yanlış düşünceler çağrıştırıyor. Bazen, eğitimle ilgili kuruluşların eğitim ve terbiye sorumluluğunu omzumuzdan kaldırdıklarını düşünüyoruz. Kendimizi sık sık çocukların ancak mantıklı düşünebilmeye başladıkları ve Kutsal Kitap’ın değerini anlayabildiklerinde Hıristiyan eğitimine başlayabileceğimizi düşünürken yakalarız.

Fakat bu varsayımlar kadar hiç bir şey gerçekten uzak olamaz. Bir yandan Kutsal Kitap’ta açık bir şekilde, çocuğun eğitiminden ilk önce anne ve babasının sorumlu oldukları söylenir (Yasanın Tekrarı 6:9; Mezmur 78:3-8). Bunun geçerli nedenleri vardır: Aile ortamı ve ebeveyn çocuk arasındaki sıkı kişisel güven bağı, değerlerin aşılanması, duygusal sağlamlaşma, düzeltilme gibi konular için en uygun ortamı sağlamaktadır. Biz anne ve babalar, bu önemli görevi elimizden aldırmamalıyız.

Öte yandan çocuğun yaşadığı şekillendirilme, ’mantıklı düşünme' ve karşılık vermeye başlamadan çok daha öncesinde başlar: Henüz bebek ve ilk çocukluk döneminde anne ve babasının gösterdiği değişik davranışlarla (kabullenme, reddedilme, vs. gibi) şekillenir. Bu nedenden ötürü çocuğun anne babasının davranışlarıyla da Tanrı’nın sözüne bağlı olup O’nun yolunu izlemeleri çok önemlidir.

Özellikle ilk üç sene (ve doğumdan *önceki* dönem de!) çok önemli bir süreçtir: Bilindiği üzere, bu dönemde temeller atılır ve kişilik gelişiminin devamı için gereken koşullar oluşturulur. Tanrı, yani Göksel Babamız, da bir çocuğun yaşamında sağlam, sağlıklı ve taşınır temellerin olmasını istemektedir.

Ebeveyn ve eğitimci olarak, yetiştirme sorumluluğunu bilinçli bir şekilde üstlenmek isteyen bütün eğitimci ve ebeveynlere, bu kitabın değerli bir yardımcı olacağına inandığımız için bunu öneriyoruz. Yani bu çalışma, çocuklarına, Tanrı’nın yollarına yönelik kullanılır ve yaşanır bir anlayış, sağlıklı bir özgüven aşılamak, çevrelerini anlamaları ve keşfetmeleri için ilgilerini uyandırmak isteyenler içindir.

Bu kitabı öneriyorsak, deneyimlerimize dayanarak bunu yapıyoruz: Anne ve baba olarak bu gelişim yıllarını çocuklarımızla yaşadık ve eğitimimizi Kutsal Kitap’a uygun ölçülerle düzenledik. Bu eğitim şeklini sadece Almanya’da değil başka kültürlerde de denediğimiz için deneyim sonucu olarak şunu diyebiliriz: Gerçekten işe yarıyor! Tanrı’nın sözü küçük yaştaki çocukların eğitimi için de önemlidir; O’nun söyledikleri bu bakımdan da gerçek ve güvenilirdir.

Yaşamı için çocuğumuza verebileceğimiz en iyi miras, maddi güvence değil Tanrı’nın onun sevgili Göksel Babası olduğu inancıdır.

Bölüm 1

T E M E L L E R

DALE KAUFFMAN

Tanrı'nın İdeal Okulu: Aile

Tanrı tarafından seçilmiş, şeytan tarafından korkulan kişi: Harika kişiliklere sahip bireyler, Tanrı'nın tarihine şekil verdiler ve vermekteler. Ancak onları kim eğitti? Onlar nasıl büyüdüler? Bize teslim edilen insanların, "Tanrı'nın yüreğine göre" olgun kişilikler olabilmeleri için Kutsal Kitap'taki bildirilerden neler öğrenebiliriz?

4 x 100-metre Bayrak Yarışı

Pavlus imanlının hayatını bir koşuya benzetir (1. Korintliler 9:24). İbraniler 11 ve 12:1'de 'önümüzde koşan'lar' hakkında okuyunca, bu koşunun bir 'Bayrak Yarışı' olduğunu söyleyebiliriz.

Bazı Hıristiyanlar bu koşuyu sanki *kendileri* başlatmış ve tek başlarına bitireceklermiş gibi koşuyorlar. Ama bu koşuyu biz başlatmadık; İsa müjdeyi öğrencilerine verdi, onlara bir de başlangıç komutu verdi: "Gidin!"

Yaşlı insanların torunlarıyla ne kadar ilgilendikleri sizin de dikkatinizi çekti mi? Neden böyle? Koşuyu kendilerinin bitiremeyeceklerini kavramışlardır. Bu yüzden de yeni neslin ne kadar önemli olduğunu anlamışlardır.

Okulda oynadığımız Bayrak Yarışlarını iyi hatırlıyorum. Başla atışı duyulduğunda bunun özel olarak benim için de geçerli olduğunu düşünürdüm. Çünkü genellikle Bayrak Yarışı, yarışların yapıldığı günün sonunda yapılırdı ve çoğu zaman takımların puan durumları hemen hemen aynı olurdu. Şimdi de bu Bayrak Yarışı, sonucu kesinleştiren puan getirecekti – ve ben en son koşucuydum! Bu çok büyük bir sorumluluktu.
Bayrak Yarışında insanın en hızlı şekilde koşmasına rağmen, kazanamaması da söz konusu olabilir: Eğer bir sonraki koşucu tam zamanında koşmaya başlamazsa her şey için çok geç olabilir. Bu yüzden saatlerce bayrak çubuğunun diğer koşucuya nasıl aktarılması gerektiğini çalışırdık. En iyi ihtimalde bir sonraki koşucu zamanında koşmaya başlardı, öyle ki ikiside aktarma sırasında aynı hızda koşuyorlardı.

Sıra Bir Sonraki Nesilde

Bayrağı bir sonrakine vermek Hıristiyanların 'koşu'larında nasıl olur? Eğer neslimizin Müjde bayrağını bir sonraki nesle vermesi gerekiyorsa bu, çok büyük önem taşıyan bir görevimiz olduğu anlamına gelir. Mezmur 78:3-7'de bu aktarımın evde anne ile baba tarafından gerçekleştirildiğini okuyabiliriz:

> "Duyduğumuzu, bildiğimizi,
> Atalarımızın bize anlattığını,
> Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz;
> Rab'in övgüye değer işlerini,
> Gücünü, yaptığı harikaları
> Gelecek kuşağa duyuracağız. ...
> Bunları çocuklarına öğretsinler diye

Atalarımıza buyruk verdi.
Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler,
Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,
Tanrı'ya güven duysunlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
O'nun buyruklarını yerine getirsinler."

Ancak bayrağı aktaracak olduğumuz koşucularla işbirliği yaparsak kazanabiliriz, yani bizden önce koşanlar ve bizden sonra koşacak olanlarla. Bu Hıristiyanlar için şu demektir: Ruhsal 'öncü'lerimizi örnek alarak onlardan öğrenmeli ve kendimize şu soruyu sormalıyız: Bizden sonraki koşucunun zamanında koşmaya başlamasını nasıl sağlayabiliriz? Bu koşuyu kazanmak için farklı nesillerin birbirlerine ihtiyaçları olduğunu kavramışsak, etrafımızda olan çocuk ve ergenleri de önemli birer Takım Arkadaşı olarak görmeye başlarız. Yani hedefe ulaşıp ulaşamayacağımız büyük ölçüde ailelerimizde, anaokullarımızda ya da kreşlerimizde belirginleşir.

Cesur Anne ve Babalar

Ebeveynler, çocuk programı çalışanları ve topluluk önderleri olarak, Tanrı'nın çocuklar için planladığı görevlerle büyümeleri için onlara nasıl yardımcı olabiliriz? Tarihin denemesinden başarıyla geçmiş olan yanıtlar, Kutsal Kitap'ta yeniden keşfedilmeyi bekliyor.

İbraniler mektubunda (İbr. 11:23) Musa'nın annesiyle babasının, Musa'yı 'imanla' üç ay gizledikleri ve kralın fermanından korkmadıkları vurgulanır. Firavun, İbranilerin yeni doğan bütün erkek çocuklarının boğulmaları emrini vermişti (Çık. 1:22). Çocuklarını sevseler de çoğu anne ve baba bu emre boyun eğdi. Bu olayın, yaşadıkları zamanın kötülüklerinden biri olduğunu kabullenerek vicdanlarının seslerini bastırdılar.

Fakat Musa'nın anne ve babası bu görüşe katılmadılar. Çocuğunu bu tehlikeli şartlardan nasıl kurtarabilecekleri konusunda Tanrı'dan bilgelik dilediklerinde, Tanrı onlara Musa'ya ait planından bir bölümü açıkladı: Bu çocuğun 'güzel' (başka anlamlarda: iyi / seçilmiş / Tanrı'nın hoşnutluk duyduğu) bir çocuk olduğunu gördüler. Bu anlayış ile Firavun'a karşı gelebildiler. Davranışlarının sonucu da, Tanrı'nın aracılığıyla hareket ettiği büyük önderlerden biri olan Musa'nın bu çocuk katliamından kurtulması oldu: O sonraları bütün İsrail halkını kölelikten kurtardı. Kendilerine emanet edilen çocukların çağrısının ne olduğunu Tanrı'ya sormak için zaman ayıran ebeveyn ve Hıristiyanlar için Tanrı'ya şükürler olsun!

İsa'nın doğumuna kadar bin yıldan fazla bir zaman geçti. O'nun doğumundan sonra bir melek Yusuf'a göründü ve şöyle söyledi: "Kalk, çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes çocuğu öldürmek için onu aratacak" (Matta 2:13). Yusuf ile Meryem'in hemen itaat etmeleri dikkate değer: Aynı gece, hırsızlar yüzünden hiç güvenli olmayan Necef çölünden geçen uzun ve tehlikeli yoldan, tamamen yabancı, dili zor olan bir ülkeye doğru yola çıktılar. Bu genç çift neden her şeyi olduğu gibi bırakmaya hazırdı? Çünkü Tanrı onlara oğullarının kim olduğunu göstermişti: "... Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak" (Matta 1:21). Sonuç: İsa Hirodes'in katliamından kurtuldu ve bütün insanlığın kurtuluşu mümkün oldu - benim kurtuluşum ve sizin kurtuluşunuz da.

12 Önemli Yıl

Yukarıda bahsettiğimiz iki örnek anne-baba aracılığıyla, Tanrı'nın etkinliği sadece çocukları korumak için değil, onları eğitmek için de çok çarpıcı şekilde görülür. Mısır'daki sarayın geleneklerine göre Firavun kızının evlatlığı olan Musa da, onikinci yaşından itibaren kraliyet sarayında yaşamalıydı. Genç Musa'nın sonraları dezavantaj ve mağduriyetleri göze alarak, "Mısır'ın hazinelerinden" vazgeçip, Tanrı'nın ona

verdiği görevi yerine getirdiğini öğreniyoruz (İbr. 11:24-27). Bu zor kararı verebilmek için gerekli olan temel düşünce ve değerleri Musa nereden almıştı? Tanrı bütün bu meseleyi çok zekice ve net bir amaçla geliştirdi: Musa yalnızca Firavun'un kızı tarafından evlat edilmekle kalmadı, öz annesi, sütanası olarak onu eğitme şansına da sahip oldu. - Çocuk eğitiminde ebeveynlerin *kişisel* çaba ve eğitimlerinin yerini hiç bir şey dolduramaz. Kişiliğin gelişmesi açısından (olası hükümdarlarınki de dahil olmak üzere) Tanrı'ya göre de en iyi yetiştirme şekli budur.

İsa'nın yaşantısında da buna benzer bir durumla karşılaşıyoruz: İsa oniki yaşındayken Kutsal Yazılar hakkındaki bilgisiyle din bilginlerini şaşırtıyor. Sinagog öğretmeninin katkısını göz ardı edecek olursak, bu eğitime sahip olmasındaki asıl sorumluluk anne ve babasındaydı.

Bizim İçin Bu Ne Anlama Geliyor?

1. Ebeveynler, çocuklarıyla ilgili planının ne olduğunu Tanrı'ya sormakla yükümlüdürler. Tanrı, Kendini yürekten arayan bütün anne ve babalara, çocuklarının O'nun çağrısının hakkını verebilmeleri için yeterince anlayış verecektir.
2. Ebeveynler kendilerini çocuklarının hayatlarına 'adayarak' tarihin akışını etkileyebilme şansına sahiptirler. Anne veya baba olmak büyük bir görevdir ve bu görev şimdiye dek alındığından çok daha fazla ciddiye alınmalıdır.
3. Tanrı ebeveynleri, çocuklarına özel olarak ilgi ve eğitim verebilmeleri için yönlendiriyor.
4. Musa ve İsa'nın anne babaları, çocuklarının gerçekten de Tanrı'nın bildirdiği kişiliklere sahip olduklarını gördüler. Engellerden ve zorluklardan bağımsız olan ve değişmeyen Tanrı'nın çocuklarımızı düşmanın etkisinden - hem ruhsal hem de fiziksel olarak - kurtarmaya gücü yeter.

21. Yüzyıl

Çocukların gelişimiyle ilgili olarak, Gelişim ve Eğitim dalında uzman olan kişilere kıyasla, kendimiz ve bilgilerimiz bize çok sınırlı görünebilir. Fakat değişmeyen şu gerçek söz konusudur: Tanrı anne ve babaları **seçti**. Tanrı bu anahtar durumdaki kişiler aracılığıyla çocukların gelişmekte olan kişiliklerini korur, eğitir ve gelişimlerine katkıda bulunur.

21. yüzyılın eşiğinden geçtik. Dünyanın birçok yerinde değişim ve belirsizlik fırtınaları esiyor. Milyonlarca sığınmacı, hastalık ve şiddetten doğan mağduriyet var; çevremiz dengesini kaybetmiş ve her yerde güvenilir önderler aranıyor. Yarın gelecek ile ilgili yanıt verecek ne tür kişiliklerin yetişeceğine ailelerimiz karar verecektir.

LUTZ GEY

Kişilik Sahibi Olacak Çocukları Yetiştirmek

Tanrı yetişmekte olan yeni neslin – burada özellikle çocukları düşünüyorum – hazırlıksız olarak geleceklerine doğru yürümelerini istemiyor. Geleceği biçimlendirecek bu nesil için bence O'nun özel görevleri var. Dolayısıyla biz ebeveyn ve eğitimciler için, eğitim uygulamasında ağırlık vereceğimiz noktalar çıkıyor.

İlk önce çocuklarımızın yaşayacak oldukları dünya hakkında tahminde bulunmalıyız. Bir eğitimci olarak gözlemlerimin sonucunda hem karanlık hem de aydınlık tarafları olan bir tahminde bulunabiliyorum.

Karanlık tarafı şöyle açıklanabilir: Gelecekteki toplum, şimdi de olduğu gibi Hıristiyan değer ve ölçütlerinden uzaklaşacaktır. Bunun yerine toplumun her kesiminde yıkıcı sonuçlarıyla New-Age ('Yeni Çağ', Ezoterizm) düşünceler yer alacaktır ve her defasında daha fazla insan fal, büyü, batıl inançlar gibi "gaipten gelen sesleri" dinlemeyi tercih edecektir. Ayrıca, İncil'de yanlış anlamaya meydan vermeyen bir biçimde daha çok sevgisizleşecek ve bencilleşecek bir dünyaya doğru gittiğimizi söylemektedir (2.Timoteus 3,1-4).

Fakat toplumumuzdaki bu değişimin olumlu bir yanı da bulunmaktadır: Toplum Hıristiyan değerlerinden uzaklaştığı ölçüde, İsa Mesih'in kilisesi de güç ve parlaklık kazanacaktır. İsa Mesih'i tam yürekle takip etmek isteyen imanlı biri için bunun anlamı şudur: İleride yaşantısı da, etrafında bulunan Hıristiyan değerlerinden uzak duran toplumdan daha çok belirgin bir şekilde sivrilecektir.

Yetişmekte olan neslin içinden çıkacak olan Hıristiyanların bu şartlar altında bir şansları olabilmesi için, olgun ve güçlü kişiliklere sahip olma gereksinimleri vardır: Bunu derken, Tanrı'nın bakış açısıyla gerçekçi bir gözle bakabilen ve kendilerini disipline edebilen bireyleri kastediyorum. Güçlü ve zayıf yönlerini, Tanrı'nın onlara çağrısını ve yeteneklerini bilen, bunları kabul etmiş bireyler.

Çocuklarımızın yaşamlarında ulaşmaları gereken hedef budur. Tanrı'nın sözüne göre yaşayıp, O'nun sözüne uyduklarında karşılaşacakları zıtlıklara hazırlıklı olmaları gerekiyor. İşte o zaman Tanrı onlara sorumluluk gerektiren görevler verecektir, çünkü büyük kararlar alınacağı zamanlarda, güçlü kişilik sahibi insanlar gereklidir.

Bunun sonucunda eğitim için açık hedefler oluşuyor. Ben burada sadece iki önemli noktaya değinmek istiyorum:

1. Çocuklarımızın *sağlam bir öz saygıları* olmalı. Bu duygularını geliştirmenin yolu, ebeveyn ve eğitimci olarak, Tanrı'nın çocukları yarattığı şekilde kayıtsız şartsız onları kabullenip sevmemizden geçiyor. *BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN* programın amacı budur.
   Bu kabullenme, çocuklara her türlü koşulda aktarılmalıdır. Bununla şımartmayı değil de, çocukla olan tartışmada bile, çocuğun eşsiz kişiliğine saygı duyan, onun için en iyisini arayan, kararlı bir sevgiyi kastediyorum.

2. Çocuklarımızın sağlam bir *öz disiplin*e gereksinimleri vardır. Karakter oluşumunun önemli bir parçası olan bu bölüm için şu hususları sayabiliriz:

- Başka çocuklar veya öğretmenler çok farklı bir düşünceye sahip olsalar bile, kendi düşüncesini açık ifade edebilme cesareti
- Yalan söylemek daha kolay olsa bile, her zaman doğruları söyleme kararlılığı
- Her insan kendi efendisi olmaktan hoşlansa bile, itaat etmeye hazır olması.

Deneyimlerimiz şunu gösterdi: Ancak çocuklar Tanrı'yı olduğu gibi tanırlarsa bu iki öğrenme süreci mümkün olacaktır. Yani onların 'Göksel Babalarını' kişisel olarak tanımalarına yardımcı olmalıyız. Çünkü Tanrı'nın özünü ve işlerini çocuklar da anlayabilirler. Tanrı'yla olan kişisel ilişkide bir güven bağı söz konusu olduğundan, Tanrı'nın nasıl konuştuğunun çocuklara erken öğretilmesi önemlidir. O zaman iman yaşantılarında sadece yetişkinleri taklit etmekle kalmayıp, kendileri de Tanrı'yı hayatlarında yaşayacaklardır: Tanrı'nın onların dualarını işitip onlara yanıt verdiğini, onlara konuştuğunu ve onlara yol gösterip bilgelik verdiğini öğrenen çocuklar sağlıklı bir bağımsızlık ile Tanrı'yla olan ilişkilerinde büyüyeceklerdir. Ve amacımız da budur: Tanrı'yı sevmeleri ve severek O'nun ardından gitmeleri.

Bu makale konusunda düşünürken özellikle Kutsal Kitap'ta geçen Daniel'in öyküsünü anımsadım: İçinde yaşadığı gerilim dolu durum, önümüzdeki yıllarda genç insanların karşılaşacakları mücadelelerine benziyor. Fakat Daniel ve arkadaşları hazırlardı, eğitilmişlerdi ve Tanrı'nın sesini iyi tanıyorlardı. Gerekli olan şey onlarda vardı: Sağlıklı bir öz saygı ve kişisel disiplin. Öykü, Daniel'in yaşam biçiminin içinde yaşadığı toplumun amacından nasıl sivrildiğini gösteriyor. Bu adamlar aracılığıyla Tanrı, insanlara kim olduğunu gösterdi. Aynı görev ve şans bizim çocuklarımızın da önlerinde duruyor.

Sağlam Bir Temel Çocuklara Nasıl Aktarılır?

Pratik sorulara yönelmeden, *BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN* faaliyetinin temel, ana hatları anlatılmalıdır. Düşüncelerimize göre, içinde *BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN* düşüncesinin de bulunduğu bu genel bağlam olmadan Hıristiyan Eğitimi mümkün değildir. Kutsal Kitap'a dayanan temel niteliğindeki düşüncelerin aşağıdaki taslağı, Kutsal Kitap üzerine inşaa edilen Hıristiyan bir perspektifin kendiliğinden doğal bir sonuç olmadığını fakat etkin bir çalışmanın sonucu olarak ortaya çıkabileceğini belli edecektir.

Düzen Tanrısı

Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı; o bitkileri, hayvanları ve insanları yarattı. Bütün bunlar belirli bir düzen içinde oldu. Tanrı mesela geceyi ve gündüzü, denizleri ve bulutları, yeryüzünü ve suları düzenleyip çeşitlerine göre ayırdı. Bitki ve hayvan türlerini tek tek ve değişik zamanlarda, her birini kendi türüne göre yarattı. Yaratılış kitabında okuyabileceğimiz yaratılış öyküsü, Tanrı'nın planlı bir şekilde ve düşünerek gerçekleştirdiği bir eylemi yansıtıyor.

Tanrı, balıklara ve kuşlara bereketli olmaları ve çoğalmaları, tüm suları ve de gökyüzünü doldurmaları emrini verdi. İnsanlara da çoğalıp yeryüzünü doldurmaları görevinin yani sıra, bir de balıkların, kuşların, kara hayvanlarının ve tüm yeryüzünün üzerinde egemen olmaları görevini verdi. Yani Tanrı, yaratılışına gelişme olanağı ve amacı verdi.
Ayrıca Tanrı'nın önlem alıp yarattıklarının yiyeceklerini de sağladığını okuyoruz.
Yani Tanrı kendisini böyle gösteriyor:

- Her şey onun aracılığıyla var olduğundan: Başlangıcın Tanrı'sı olarak
- Büyümenin ve gelişmenin Tanrı'sı olarak
- Yarattıklarıyla ilgilenen, onların yaratılış amaçlarını ve anlamlarını ve her birinin yaşam yollarını bilen, şefkat Tanrı'sı olarak.

Model ve Çerçeve

Yeryüzünün ve evrenin efendisi olarak, yaratılışa yönelik planlı yaklaşımı ile Tanrı, görevlerimizi ve yaşamlarımızı nasıl düzenleyip şekillendirebileceğimize ilişkin bir model sağladı. Tanrı insanı yaratırken, insan yaşamındaki evlilik, aile, çocuk eğitimi, iş, dinlenme zamanı gibi bölümleri planına ekledi. O bizim insan olarak nasıl 'çalıştığımızı' da biliyor. Ancak Tanrı'ya bağımlıysak ve Tanrı'nın düzenini anlamışsak yaşantımızdaki bu bölümleri başarıyla yönetebiliriz.

Bu uygulamada kendi yaratıcılığımıza fazlasıyla izin verilmiştir. Kendi yaratıcılığımızın çerçevesini, Tanrı'yla ilişkimiz ve Tanrı'nın yaratılış düzeni içerisinde çizmeliyiz. Çünkü ancak bu çerçeve içerisinde yaratıcılığımız yapıcı, doyurucu ve yaşam kabullendirici olabilecektir. Diğer bir değişle: İnsanın, temelini ve Tanrı'nın yaratılışa yerleştirdiği şartlar hakkında bilgi sahibi olması gerekiyor: Tanrı kimdir? Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış olan insan kimdir? Bunlara *Yaratılış Çerçevesi* diyelim. Buradan yola çıkarak, birey olarak yeteneklerimizi, sınırlarımızı ve görevlerimizi anlayıp sıralayarak kişisel yaşamlarımız için çerçevemizi çizebiliriz. Buna da *Hayat Çerçevesi* diyebiliriz.

Kaçış

İnsanlar Tanrı'ya olan bağımlılıklarından kaçtılar ve iyi ile kötünün ne olduğunu kendileri keşfetmek istediler. Bunun sonucu olarak mükemmel cennet bahçesini terk etmek zorunda kaldılar. Artık dünyanın yönetimini ve de sorumluluğunu, Tanrı'nın isteğine göre üstlenebilecek durumda değildiler. Tanrı'yla olan bağlarını kopardılar ve bununla birlikte kaynaklarından da kopmuş oldular. Düzensizlik, yaralama ve yıkım insanların hayatında olduğu gibi toplumda ve dünyada da egemen durumdadır. İnsan *Yaratılış Çerçevesini* attığı için kendi *Hayat Çerçevesi* de yıkıldı.

Ben Kimim?

İnsanın günaha düşüşünden sonraki dünya için (Yaratılış 3. bölüm) bir açıklama getirme yolunda, insan kendi dünya anlayışını ve kendi insan anlayışını oluşturdu; buna genelleştirilmiş olarak 'hümanizm' denilebilir.

Yaygın olan evrim teorisi; insanın bir Tanrı tarafından kendi benzerliğinde yaratıldığı değil de, kendi kendine oluştuğu anlayışı da buradan çıkmıştır. Bu anlayışa göre, insanın üzerinde tanrısal bir otorite yoktur ve insan sadece kendinden ve çevresinden sorumludur. O özerktir, düzenini ve yasalarını kendisi kurabilir. Mutlak (değer yargıları) ölçek yoktur. İnsan kendi mantığı ile dünyanın nasıl oluştuğunu ve nasıl döndüğünü bulabilir; insani hikmetiyle kendini mükemmelleştirebilir.
Bu insan anlayışında tabii ki evren, dünya ve insan üzerinde egemenlik hakkı olan bir Tanrı'ya yer yoktur.
Buna karşın bir Hıristiyan için şu açıktır: Hesap vermeye borçlu olduğu kişisel bir Tanrı vardır. Sadece yaşanmışlıklara dayalı olmayan fakat daha yüksek bir kaynaktan gelen mutlak bir gerçeğin var olduğu bir Hıristiyan için kesindir.

Yeşaya Kitabında (kil ve çömlekçi örneğinde, Yeşaya 45:9-13), Tanrı'yı yaratıcısı olarak reddedip kendi kendinin efendisi olmak isteyen için, Tanrı'nın ona ''vay haline'' deyişini okuyoruz. İnsanın kendisini yaratanından ayırması nedeniyle bağlılıktan yoksundur - yani hayatın anlamı yoktur. İnsan Yaratılış Çerçevesini terk ettiğinden beri sorular ve yanlışlarla doludur; insan 'nereden' geldiğini ve 'nereye' gideceğini sorar durur. İnsanın kendisi merkez olmak istediği için, ''Tanrı merkezdir, başlangıç ve hedeftir'' diyen temel onun için bir tehdit oluşturdu: Tanrı'nın ölçülerine göre yaşamadığını bildiği için Tanrı onun için bir tehdit oluşturur.

Fırsat

Tanrı insanı yarattıktan sonra "yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü". (Yaratılış 1:31) İnsanın günaha düşüşünden sonra ise her şey karışıktı. Bize verilen çerçeveyi atıp kaybettiğimiz ve hayatlarımızdaki alanları Tanrı'nın düzen anlayışı olmadan düzenleyemeyeceğimiz için İsa'ya ve çarmıhta bizim için ödediği fidyeye ihtiyacımız var. Tanrı'yla ilişki kurabilmemiz ve böylece Yaratılış Çerçevesine dönebilmemiz için tek yol bu.

Pentikost günü Petrus Yeruşalim'deki Yahudilere şöyle dedi: "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" (Elçilerin işleri 2:40) Petrus burada insanların tamamını kastediyor; söylediğinin içine bu kültürün bütün değer yargılarını ve oluşan insan resmini de katıyor. Başka bir biçimde şöyle diyebiliriz: "Şimdiye kadar hayatınız hakkında düşündüklerinizden ve toplumun kendi yaşamlarınızla ilgili olarak size öğrettiklerinden kendinizi kurtarın ve dünyanın gerçekten nasıl işlediğini öğrenin. Ancak o zaman siz ve çocuklarınız Tanrı'nın size verdiği görevleri yerine getirebilirsiniz."

Pavlus Koloselilere yazdığı mektupta şöyle ifade ediyor: “Bu nedenle Rab Mesih İsa’yı nasıl kabul ettinizse, O’nda öylece yaşayın. Şükranla dolup taşarak O’nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin. Dikkatli olun! Mesih’e değil de insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin.” (Koloseliler 2:6-8)

Yeni Bir Başlangıç

İsa Mesih’in kurtarışı ile onun takipçileri oluyoruz ve sözlerini, taviz vermeden ciddiye almak istiyoruz. Onun sözlerinden biri şöyle diyor: “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir” (Matta 12:30). Kendi yaşamını yıkan bunu komşusuna ve çocuklarına da yapar. Eski Antlaşmada Tanrı’nın, halkını ‘kendine götüremeyen’ yönetici ve krallardan dolayı nasıl acı hissettiğine dair birçok örnek bulabiliriz. Çocuklarımız konusunda da, onları ‘O’na götürmemiz’ ve O’nun ile erken ‘tanıştırmamız’ Tanrı’nın isteğidir.

Tanrı’nın yaratılıştaki amacı çocukların sağlam bir çevrede büyümeleri, aile ve sosyal çevrelerinin de sağlam ve Tanrı’nın düzenini yansıtan bir şekilde olmasıydı. Tanrı, anne ve babalara verdiği bu görevde onlara yardım etmek istiyordu. Bugün de – insanın günaha düşüşünden sonra bile – yardım etme isteğini değiştirmiş değildir. Tanrı’nın gücü hep aynı kaldığı için O yıkım ve yaralanmaları iyileştirebilir. Tanrı yardım etmeye söz vermiştir! Hayatımızın her alanını O’na açıp, bütün egemenliği O’na devretmeye hazırsak, bu iyileştirmeyi tadabiliriz. Yaşam çerçevemizi bize tekrar göstermesine izin verelim, öyle ki O’nun Tanrısal yollarında büyüyüp olgunlaşabilelim.

Ebeveyn olan biz, Tanrı’nın tasarladığı ebeveynliğin, anneliğin ve babalığın gerçekte nasıl olduğunu, aile yaşamının nasıl düzenlenmesi gerektiğini ve Tanrı’nın çocuk ve ergenlere nasıl baktığını öğrenmekle yükümlüyüz. İnsan hakkında fikrimiz ve gerçeği anlayışımız eğitici olan bizim düşünce ve eylemlerimizi şekillendirecektir.

Çocuklarımıza Neyi Aşılamak İstiyoruz?

Kutsal Kitap’a göre bir dünya bakışını çocuklara aşılamak, insanın temel sorularına Tanrı’nın cevaplarıyla yanıt vermek demektir:

- Nereden geliyorum?
- Değerlerimi nereden edineceğim?
- Nereye gidiyorum, amacım nedir?
- Edindiğim bilgi bana nereden geldi?

Soruları ve ilgili cevapları elbette bu soyut şekilde çocuklara sıralayamayız. Fakat *başlangıçtan* gerekli olan güven ve ilgiyi alabilmeleri ve üstüne yaşamlarını yapılandırabilmeleri için, bu konuların içeriklerini kendilerine aşılamamıza ihtiyaçları vardır.

Tanrı’nın isteğine göre kişilik sahibi olmak üzere çocuklarımızı yetiştirmek istiyorsak, Tanrı’nın bakış açısına ve kendimizde bulunması gereken Kutsal Kitap’a göre doğru olan insana bakış açısına ihtiyacımız vardır. Tanrı’nın isteğini ve O’nun tasarılarını öğrenmeye çalışırken hala hümanist düşüncelerin ne kadar çok etkisi altında olduğumuzun farkına varırız. Buradan çıkarak hümanist düşüncelerden arınıp Tanrı’nın doğruluğunu sindireceğimiz bir süreç başlayacaktır. Böylece bu gerçeği ta *başlangıçtan* çocuklarımıza öğretebiliriz. Bu şekilde yaşamları için sağlam bir temelleri olacaktır ve onlar da bunu kendi çocuklarına aktarabileceklerdir.

Tanrı çocuklarımızın kendisiyle tanışmalarını büyüdüklerinden sonra değil – aileleriyle büyürlerken istiyor. Bundan eminiz. Buna ne kadar erken başlarsak öğretimimiz o kadar çok meyve verecektir. Altı yaşlarına kadar çocuklar dünyaya bakışlarını büyük bir ölçüde (% 50-80) geliştirmiş olurlar. Dört yaşındaki bir çocuk bile başta saydığımız sorulara kendine göre cevap verebilir. İşte bu bizim görevimiz ve de fırsatımızdır: Çocuğumuzun günlük yaşantısının tazeleyici ve pratik yöntemlerle Tanrı'ya bağlanmasını sağlamak bize düşer.

Örneğin doğayı Tanrı'nın yarattığını görerek anlatmak çok önemlidir: "Bu bir güvercin" diyebiliriz. Fakat "Bu bir güvercin; onu Tanrı yarattı" da diyebiliriz. Böylece ruhsal gerçekleri bebeklere ve küçük çocuklara basit bir şekilde aktarabiliriz. O zaman Tanrı'nın yarattıkları ile insan toplumunun arasındaki bağlantıları ta *başlangıçtan* Tanrı'nın bakış açısıyla tanıyacaklardır.

Anne ve Baba

Bebeklerin ve küçük yaştaki çocukların bir şeyler öğrenecekleri asıl kişi anne olacaktır, çünkü bu yaşlarda çocuklar ile anne arasında çok güçlü bir bağ bulunmaktadır. Buna karşın – eğitimde genel olarak olduğu gibi – babanın da aktif bir rol üstlenmesi önemlidir. Baba sadece eşine bu görev için gerekli olan özgürlüğü sağlamamalı, kendisi de buna katılmalıdır. Babalık rolü, çocuklardaki Tanrı anlayışını oluşturacaktır: Babanın çabası ve ailesine yönelik şefkati çocuklara Tanrı'yı baba olarak yaklaştıracaktır.

Örnek

Çocuklar her şeyden önce örneklerden etkilenirler. Anne ve babalarının günlük yaşamlarını görüp ebeveynlerinin kendilerine söylediklerini de gerçekten yapıp yapmadıklarını fark ederler. Anne ve babaların davranışlarını, çoğu zaman çocuklar daha çok fark ederler ve bu gördükleri örnekleri taklit ederler. Bu nedenle – özellikle çocuklara karşı –yaşamımızı İsa'ya bakarak sürdürmenin, kişiliğimizi O'nun iyileştirmesine ve bizi Kendine benzetmesine izin vermenin sorumluluğunu taşıyoruz.

İnsan Temelinde İyi Değildir!

Bu ülkedeki yetiştirme anlayışı, çocukların belli bir yaşa kadar iyi oldukları kanısından yola çıkar. Bu yüzden çocuklar, kendi gelişimleriyle baş başa bırakılabilirler denir. Buna karşın anne veya eğitimci olan kişi, çocukların kılavuza, eğitime, sınırlara ve kontrole ihtiyaçları olduğunu görecektir. Çocuklar kendi kendilerini kontrol edecek, kendileri için en iyisinin ne olduğunu görecek durumda değildirler. Hatta anne ve babalar tavsiye vermeyip yol göstermemekle, sevgisiz ve egoist bir tavır sergilerler. İnsan temelinde iyi değildir fakat Tanrı'ya karşı olan bağımsızlığı yüzünden özünde büyük yıkıcı bir potansiyele sahipdir; buna çocuklar da dahildirler. Çocuklarımızı yetiştirirken bu noktayı dikkate alıp göz ardı etmemek gerekiyor.

Pratikte bu bizim için, çocuklarımıza sınır koyup onlardan istediklerimizi yerine getirmelerine özen göstermemiz gerektiği anlamına gelir. Söylediklerimizin yerine getirilmesini beklemezsek çocuklarımız yalnız bırakılmaya alışacaklardır. İşte *bu durumda* dilediklerimiz yapılmayınca kızmak yerinde değildir. Bir çocuğun kılavuza ve alıştırmaya ihtiyacı vardır. Yani çocuklarımızla konuşmamız, onlara açıklamalar yapmamız, onlarla beraber kalmamız ve onları izlememiz gerekiyor. Kutsal Kitap sebebi olmadan bu görevi vermiyor: "Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir, yaşlandığında o yoldan ayrılmaz." (Sül.Özd. 22:6)

“Çocuğu Tutması Gereken Yola Göre Yetiştir, ...”

Bu söylenen, çocuklarımızı hamilelikte bile bereketleyip Tanrı’nın koruması ve bakımı altına getirmemiz demektir. Bu paydaşlığı anne karnında hissediyorlar. Çocuğun da ta *başlangıçtan* anne karnındaki bir insan olarak yaşadığımız korku, güven gibi duygularımızdan etkilendiğini aklımızda tutmalıyız. Hamilelik döneminde de Tanrı’yla olan ilişkimizi sürdürür, çocuk için doğumundan önce de dua edersek, çocuk doğduktan sonra ruhsal gerçeklere daha açık olacaktır.

Sonraları çocuk, İsa’yı günlük yaşantımıza nasıl kattığımızı görecektir. İman hayatımız sadece dindar, katı, yüzeysel değil de şeffaf ve canlı olursa, bu çocuklarımızı iyi yönde etkileyip onların imanını güçlendirecektir.

Tanrı’nın ‘Tasarladığını’ Çocukta Keşfetmek

Ebeveyn olarak çocuğun çağrısının ne olduğunu, nasıl bir kişiliği olacağını, hangi armağanları olduğunu Tanrı’ya sormalıyız. Çocuklarımızın İsa’yı Rab ve kurtarıcıları olarak tanımalarını istemenin yanı sıra; gelişmeleri, tahsilleri ve gelecekleri ile ilgili sorularımızın da ettiğimiz duaların arasında yer alması gerekiyor. Hiç kimse bu görevi ebeveynlerden devralamaz. İleride görev almaları, teoloji okumaları, bir meslek edinmeleri veya kendilerine politik bir çizgi çizmeleri çocuklarımızın yaşamlarında alacakları önemli birer karar olsa da, bunlardan çok daha önemli olan Tanrı’nın varlığının onların kişilikleri aracılığıyla görünecek olmasıdır.

BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN Konsepti Ve Kutsal Kitap’ta Onun Temelleri

Hıristiyan Eğitiminin odak noktalarından biri, ebeveynlerin Tanrı ile olan deneyimlerini çocuklarına aktarmalarıdır. Mezmur 78:2b-7a bu aktarımdan söz eder: “Eski sırları anlatacağım, duyduğumuzu, bildiğimizi, atalarımızın bize anlattığını. Torunlarımızdan bunları gizlemeyeceğiz; RAB’bin övgüye değer işlerini, gücünü, yaptığı harikaları gelecek kuşağa duyuracağız. ... Bunları çocuklarına öğretsinler diye atalarımıza buyruk verdi. Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar, Tanrı’ya güven duysunlar...”

Yani Tanrı, çocuklarımızla sık ve her fırsatta O’nun hakkında konuşma buyruğunu bize veriyor. Anne ve babalarının Tanrı hakkında duydukları ve O’nun ile yaşadıkları her şeyi öğrensinler. Tanrı’nın övgüye değer işlerini, O’nun gücünü ve mucizelerini duysunlar ki, Tanrı’nın işlerini unutmasınlar, O’nun buyruklarını yerine getirsinler ve O’na güvensinler.
Biz anne ve babalar – ve böylece çocuklarımız da – Tanrı’nın mükemmel karakter özelliklerini göz önünde bulundurmalıyız: Tanrı bizi seviyor, O Yaratıcımız, Göksel Babamız, bize bakan, bizi koruyan ve kurtarandır. Çocuklar, kendilerini Tanrı tarafından tamamen sevilmiş, kabul edilmiş, istenmiş ve tasarlanmış hissetsinler. Bunun için anne ve babanın çocuğa olan sevgisi ve onu kabullenişi esastır.

Bilgi Aktarımından Daha Ötesine...

Çocuklarımıza sadece Tanrı hakkında *bilgi* aktarmakla kalmayıp onları, Tanrı’yla olan kişisel ilişkimizin de içine alalım. 119. Mezmurda şunu okuruz: “Bana akıl ver ki, yaşayayım” (Mez. 119:144b).

Çocuğun bakış açısından bunun anlamı şudur: “Siz anne ve babalar bana Tanrı’nın vermek ve söylemek istediği her şeyde akıl verin ki, yaşayayım. Tanrımızın kim ve nasıl olduğunu bana hep tekrarlayın ki, ben bunu hiç unutmayayım! Bunu bana lütfen yaşamınızla gösterin!”

Akıl vermek ve yaşamla göstermek tabii ki çocukların yaşlarına göre farklı şekillerde olacaktır. Bunun için bir örnek verebiliriz: Eğer çocuklarımız biraz daha büyüklerse – onları Tanrı’ya sorarak alacağımız kararların bir parçası yapmak (örneğin: yurtdışına gitmek, tatil yapmak, taşınma, ev/araba satın alma vs. gibi konularda). Aile olarak *birlikte* dua etmek ve sonra belirli kararlar almak, özellikle zor durumlarda yararını gösterecektir: Bu durumları hatırlayıp cesaret edinebiliriz ya da Tanrı bize yardımını gösterdiyse *beraberce* sevinebiliriz.

Pratik Bir İpucu

Tanrı hakkındaki bilgilerimizi çocuklarımıza aktarabilmemiz için Yasanın Tekrarı 6:4-7 ayetlerinde bulunan buyruğun uygulaması somut bir olanaktır: “Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB’dir. Tanrınız RAB’bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz. Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun. Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.”

“*Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken ...”* – pratik olarak bu şöyle olabilir:
- Yemek masasında yemek için bir şükran ilahisi söylemek.
- Çocuğa bir muz gösterip: “Bak bu bir muz. Tanrı onu yarattı. Sana bu muzu severek veriyor.” demek.
- Çocuğu emzirirken ona bir şükran ilahisi söylemek.

“*Onları çocuklarınıza benimsetin. ..., yolda yürürken, ...”* – şu anlama gelebilir:
- Yürüyüş yaparken çocuğa yaratılışı anlatmak (çiçekleri, güneşi, ağaçları, küçük ve büyük hayvanları vs.); bütün bunları Tanrı’nın yarattığına işaret ederek.

“*Onları çocuklarınıza benimsetin. ..., yatarken, ...”* - şu anlama gelebilir:
- Tanrı’ya sona eren gün için teşekkür etmek ve içinde Tanrı’nın işini/etkisini görebilmesi için dua etmek.
- Yatağa götürürken Tanrı’nın geceyi dinlenmemiz için yarattığını vurgulamak.
- Çocuğa ninniler söyleyip Tanrı’nın hep yanında olduğunu söylemek.
- Bebeğin altını değiştirirken ona Tanrı’nın onu yarattığını, onu çok sevdiğini, onun varlığına sevindiğini ve bütün ailenin de bebeğin varlığına sevindiğini söylemek.

“*Onları çocuklarınıza benimsetin. ..., kalkarken, ...”* – şu anlama gelebilir:
- Sabah Tanrı’ya iyi geçmiş olan gece için teşekkür edip kötü rüyalardan arınmasını dilemek.
- Tanrı’yı efendi ve muhteşem yaratıcı olarak övmek.
- Tanrı’dan o gün için koruma dilemek.
- Tanrı’dan ilişkilerimiz için yardım dilemek.

Gelişim Psikolojisinin Kanıları:

Küçük Çocukları Neden Ciddiye Almalıyız?

Bugün her şey farklı yapılıyor...

Kendi anne babalarımızın küçük çocuklara nasıl davrandıkları ile şimdiki neslin bu konuya yaklaşımın ne denli farklı olduğu hiç dikkatinizi çekti mi? Bazı şeyleri niçin bugün farklı yaptığımızı anlayamadıkları için bu fark anne babalarımız ile ilişkilerimizde gerginliğe yol açabilir.

Örneğin çocuklarımızın ne kadar erken yaşta tek başlarına yemek yediklerine şaşırıyorlar. Veya

- Neden bazı kararı çocuklarımızın düşüncelerini de dikkate alarak verdiğimizi, örneğin neler yemek istediklerini sorarak kararı ellerinden almadığımızı,
- Neden çabuk uyumaya alışmaları umuduyla çocuklarımızı geceleri bağırtmadığımızı,
- Neden çocuklarımızı bebekken 'her yere sürükleyip götürdüğümüzü, rahat bırakmadığımızı',
- Neden her şeyin çok erken başladığını ve neden en küçük çocuklarımız için kreşlerin ve buna benzer grupların olduğunu anlamıyorlar!

Şimdi de, Hıristiyanlar en küçükleriyle ilgilenme modasına uyuyorlar. Peki neden?

Neden Küçük Çocuklarla Yoğun Bir Şekilde İlgilenmek Bu Kadar Önemlidir?

Bu düşünceye yönelik olarak sadece Kutsal Kitap'taki bakış açıları değil, gelişim psikolojisinin son yıllarda ortaya çıkardıkları da ilgi çekicidir. Bu iki düşünce birbiriyle karşılaştırıldığında daha da ilginç bir durum ortaya çıkıyor, çünkü gerek bilimsel olan araştırmalar, gerekse pratikteki ruhsal danışmanlık aynı görüşe varıyor: *Yaşamın ilk yılları çok büyük bir önem taşıyor.*

Bu alanda uzman olan, Münih Üniversitesi Sosyal Pediatri ve Çocuk Hekimliği Enstitüsü'nde müdür olan çocuk doktoru Prof. Dr. Hellbrügge şu sonuca varmıştır: "Çocukluğun ilk yıllarının çocuğun ileriki gelişimini teşkil ettiği gerçeği kousunda, uluslar arası uzman camiasında tartışmaya gerek kalmayacak şekilde kabul gördüm. Bazı pedagoji uzmanları bunu kabullenmeseler de, çocukların sonraki yaşam becerilerini belirleyecek noktalar okulda değil, akademik bir yolla da değil, sadece çocukluk döneminin ilk yıllarında belirirler. Yaşamın ilk yılı en belirleyici dönem olarak ortaya çıkıyor."

Bu kanı, ebeveynlerin, özellikle de annelerin eğitim görevine çok yeni bir önem kazandırıyor. Genellikle çocuğa ilk yılında eşlik eden ve çocuğunun gelişimini yönlendiren annesi olduğundan, ilerideki 'yaşam becerilerinin' temelini atan da anne oluyor.

Bu durumda çocuğumuzun ilk yılında neye ihtiyacı olduğunu ve bu önemli dönemde belirleyici noktaları nasıl doğru bir şekilde koyabileceğimizi çok iyi düşünmemiz gerekiyor. Bu şekilde ona yaşamı için gerekli olanları verebiliriz.

İlk Yıllardaki Gelişim İçin İki Önemli Etken

Yaklaşık 20 sene öncesine kadar bebek ve küçük çocukların gelişim ve öğrenme yetenekleri hakkında çok az şey biliniyordu. Genel olarak Amerikalı filozof ve psikolog William James (1842-1910) fikirleri ile yaygın düşüncelere yön veriyordu: Ona göre dünya bir bebek için ‘parlayan, vızıldayan bir karışıklıktı.

Böyle bir varsayımdan, bebeğin mümkün olduğu kadar bu kafa karıştıran etkenlerden korunmak zorunda olduğu sonucu çıkartılıyordu. Pratik olarak bu, bebeğin yalnızca doyurulmak ve altı değiştirilmek için yatağından çıkarılması ve istirahata ihtiyacı olduğundan onun sessiz bir odada bulundurulması demekti.

Belki siz de bunu keşfetmişsinizdir: Ebeveynlerimizin nesli genel olarak bu düşünceye sahipti. Fakat 60’lı yıllarda yapılan izlenim ve araştırmalar sayesinde çok yeni görüşlere varılmıştır. Burada çocuklarımızın gelişiminde önem taşıyan iki etkene rastlanmaktadır:

1inci Etken: Bebeklerin Uyarılmaya İhtiyaçları Vardır

Bebeklerin baştan beri çevrelerini ve çevreleri hakkında her şeyi keşfetmeye kesin kararlı oldukları ortaya çıkarıldı. Ve en önemlisi de şu husustur: Bebeğin ne gibi bir gelişim göstereceği tamamen onunla ilgilenen kişinin davranışlarına bağlıdır. Yani bebekle ilgilenen kişilerin nasıl bir bilgi birikimi ve anlayışa sahip olduklarına bağlıdır.

Bebekler *başlangıçtan* öğrenme isteği duyarlar ve bu nedenle onlara tam da bunu sunacak bir çevreye ihtiyaçları vardır. Ünlü İsviçreli gelişim psikologu Jean Piaget (1896-1980) ve teorisinin ardınca gidenler, öğrenmenin anahtarının deneyim olduğuna yakından inanmaktadırlar. Pratik alanda da çocuğun çevresinin yaşına uygun deneyim kazanabilecek ve çevresini keşfetme şansına sahip olacak bir şekilde düzenlenmesini önermektedirler.

Bu keşif o kadar yaygınlaşmıştır ki, günümüzün anne ve babalar bu tavsiyeyi bir apaçıklık olarak algılamışlardır: En küçük çocuğun bile uğraş için ilginç uyarıcılara ihtiyacı vardır.

Zekânın Peşinde

Aldanmayalım. Bu görüş her ne kadar bize ulaştıysa da bebeğimizin beklediğimizden daha fazlasını zaten yapabildiğini hesaba katmalıyız. Ve açığa çıkmayan becerilerini bulup kullanmalıyız; sonuçta verdiğimiz uyarılarla çocuğu en iyi şekilde yönlendirmek istiyoruz. Bu tür uyarıcı deneyimlerle çocukların zekâlarının geliştirildiği keşfedildi. Buna ilişkin 1969 yılında Reader’s Digest adlı dergide “Çocuğunuzun zekasını geliştirebilirsiniz” başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda büyük anlam taşıyan 3 alan gösterilmektedir:

1. Bebeklik dönemindeki uyarı,
2. Erken dönemdeki konuşma uğraşı ve
3. Okumaya hazırlık.

Bu noktada da bebeklik dönemindeki uyarının önemi vurgulanmaktadır: “4 yaşındaki bir çocuk, yetişkin olarak (17 sene sonra) sahip olacağı zekanın yarısını geliştirmiş vaziyettedir.” Ve algılama olgusu hakkında şuna yer verilmektedir: “Bir çocuğun 4 yaşına kadar gördükleri, duydukları ve öğrendikleri yetişkin halindeki temel zekasını büyük ölçüde belirler.”
Bu yönde bazı deneyler yapmış olan Piaget de araştırmalarında şu sonuçlara varmıştı: “Bir çocuk ne kadar yeni şey görüp duymuşsa o kadar çok şey görüp duymak ister.”

Bu ifadesi için iyi nedenleri vardı: Bebeklerle yapılan bir deneyinde şunu keşfetmişti: Uyarıcı bir ortamda büyüyen bebekler (renkli çamaşırları, oyuncakları olan veya yetişkinleri iş başında izleyebilen), sıkıcı ve

uyarıcı olmayan bir ortamda bulunan bebeklere nazaran çok daha aktif olup, çok daha erken dönemde eşyalara ellerini uzatıyorlar.

Çocuğunuzla Nasıl Konuşuyorsunuz?

Bazı Psikologlar dilsel ortamı, fiziksel ortamdan daha önemli buluyorlar. – (Bizim değerlendirmemize göre) anlamasa da – öykü okunan bir bebek bir buçuk yaşlarında konuşma gelişiminde diğer bebeklere nazaran kayda değer bir ilerleme gösteriyor. Daha önce değindiğimiz Reader's Digest yazısında bu yüzden şöyle denilmişti: "Nesnelere isim verdiğinizde veya sorunların çıktıkları anda onları konuşabildiğinizde çocuklar çok daha hızlı öğreniyorlar."

Davranışlarımız için şu anlayış çok önemlidir: 'Çocuklar, isim veremedikleri şeyleri gerçekten algılayamıyorlar.' Bu yüzden en küçüklerimiz ile çok (normal ve düzgün cümleler halinde) konuşmamız önemlidir. Böylece onların etraflarındaki nesnelere isim vermelerine olanak sağlıyoruz.

Amacımız çocukları onların imkanları çerçevesinde desteklemektir; onlara iyi bir yaşam temeli vermek istiyoruz. Bütün bunları sıralamamızın sebebi, bu tür görüşlerin ilk yılların şekillendirici önemini gözler önüne sermesi nedeniyledir. Bu ilk dönemin boş geçmesine izin vermemeliyiz. Ayrıca, bu önemli ilk yılları çocuklarımıza Tanrı'yı tanıtmak için nasıl kullanabileceğimizi Hıristiyan olarak çok daha fazla düşünmeliyiz.

2inci Etken: Bebeklerin Anne Yakınlığına İhtiyaçları Vardır

İlk yıllar yalnızca zeka gelişimi için önemli olmakla kalmaz; bununla birlikte çok daha önemli olan bir husus daha vardır: Bu dönemde ileriki yaşamı çok etkileyen duygusal temeller atılmaktadır. Psikolojik danışmada yetişkinlerin savaştıkları korkuların, güvensizliğin, pasifliğin ve benzeri bir sürü sorunun kaynağı saptanmıştır: Bunların kökleri küçük yaşta yaşananlara ve kimi zaman da doğumdan *önceki* döneme dek uzanır.

Olumsuz deneyimlerin böyle uzun süreli izler bıraktıklarını göz önünde bulundurursak, çocuklarımızın yaşadıkları olumlu deneyimlerin de bunlar kadar güçlü ve uzun süreçli izler bırakacağından emin olabiliriz. Buradan hareketle şu soru ortaya çıkıyor: *Duygusal* gelişimde hangi etkenler önemli bir rol taşıyor? Yani nelere dikkat etmemiz gerekiyor?

'Temel güven' diye adlandırılan bir tutumun temelinin özellikle ilk yılda yattığı biliniyor. E. H. Erikson'a göre temel güven, ruh sağlığı için önemli bir unsurdur, "sağlıklı bir kişiliğin köşe taşı"dır. "Başkalarının inanırlığına güvenebilme hissi"dir.

Bir Çocuğun Öğreneceği En Önemli Şey...

Aile danışmanı ve cinsellik pedagogu Reinhold Ruthe da, temel güven ile ileriki inanabilme yeteneği arasında bir bağlantı görüyor: "Bir çocuğun öğreneceği en önemli şey temel güvendir – kendini, dünyada olması gerektiği yerde ve güvende hissetmek, – dünyaya, insanlara ve hayvanlara sakınmadan yaklaşmak, - dünyada güven dolu, mutlu ve güvenerek hareket edebilmektir... Temel güven Hıristiyan inancının ve tüm Hıristiyan düşüncelerinin esasıdır. İnanç ve güven neredeyse eşdeğerdir. Güven olmadan inanç olmaz. İnanç sakınmasız güvenden yeşerir. Bu dayanak yoksa Hıristiyan inancı tutunmakta zorlanacaktır. ... Anne ve baba,

yaşanan güvenin temsilcileri ise, güçlerini, rahatlığı ve güveni Hıristiyan inancından alıyor iseler, çocuklarına da gelecek Hıristiyan yaşamları için sağlam bir temel sağlayacaklar."

Bu temel güven nasıl özendirebilir? Burada çocuğun şu deneyimi yaşaması çok önemlidir: Yaşamam için gereksinimlerim karşılanıyor çünkü bana bakan ve benimle ilgilenen birisi var; kaygılanmama gerek yok.

Bebek ağladığında duyulması, yeterince ilgi görmesi, karnının doyurulması ve gerektiğinde altının değiştirilmesi gibi gereksinimler bunlara dahildir.

Ruthe şöyle yazıyor: "Annesiz bir çocuk ilk haftalarında bile tehlikede yaşar. Çocuğun gelişimi için ilk önce yemek ve bakım değil, anne ile bebek arasındaki duygusal ilişki gelir. Anne sevgisi en seçkin vitaminlerden bile daha önemlidir. 'Bir çocuğun şımartılma tehlikesi, çocuğun ilk yılında yeterince sevgi görmeme tehlikesinden daha düşüktür' (Hellbrügge).

Bununla birlikte ikinci yakın ilgi kuran kişi olarak babanın da ilk yıllarda çok önemli bir yeri vardır. Üçüncü aşamada kardeş ilişkisi önemlidir." Yakından ilgilenen bir kişinin sabit varlığı (genellikle annesinin) gerekli ve bebeğin temel güveninin sağlıklı gelişmesi için şart olan memnuniyet, güvenlik ve esenlik duygularını sağlar.

Yeni doğmuş bebekler 6 ila 10 gün içerisinde kendi annelerini diğer bayanlardan ayırt edebiliyorlar. Bu tabi ki bir mucize değil. İlk temaslardan itibaren bebek annesiyle tanışıyor. Bunun için gerekli olan algılama yetileri bebekte mevcuttur. İhtiyacı olduğu kadar görebiliyor, duyabiliyor, tadabiliyor, koklayabiliyor ve dokunabiliyor.

Bundan Nasıl Bir Sonuç Çıkıyor?

Sorumluluk sahibi olarak yetiştirmek şu demektir: Şu an aldığımız yetiştirme kararlarının, kullandığımız yöntemlerin, çocuğun ileriki yaşamını ne şekilde etkileyeceğini düşünmeliyiz.

Bebeğin anne ile olan ilişkisinin mümkün olduğunca erken ve yoğun olması gerekiyorsa, bir şey çok açıktır: Bebeğin ihtiyaçları açısından bakıldığında bebeğin odasının erkenden ayrılmaması – mümkün olduğu sürece –başvurulması gereken bir ihtiyaçtır. Annenin varlığı sayesinde bebek daha önce de değindiğimiz algılama ve izleme uyaranını da alacaktır.

Bu anlayışla yola çıkılırsa, bir bebeğin ilk yılında uzun süre ağlatılması konusunda iyice düşünmemiz gerekiyor. Bunun sonucunda varoluşsal korkular gelişebilir ve çok önem taşıyan güven ilişkisi zarar görebilir. Ağlama sesi ilgisizlik nedeniyle bir zaman sonra durabilir fakat bu durum kötü sonuçlara yol açabilir: Fazla uysallaşma, özgüvensizlik, pasiflik.

Elbette çocukların da bir şeyden vazgeçme deneyimiyle başa çıkmayı ve gerçekçi bir şekilde isteklerinin sınırlarını öğrenmeleri gereklidir. Fakat bebeklik çağında çocuğa vazgeçmeyi öğretmek için annenin yakınlığından mahrum bırakılması, hiç de iyi bir yöntem değildir. Sonraları çocuk ebeveynlerinin varlığını hissetmek istediğinde, bunun da sınırları olduğunu anlamalıdır.

Çocuğun bağlanma yeteneğinin ilk yılındaki deneyimlerden etkilenmesi nedeniyle, şu hususa dikkat edilmelidir: Bebeğin sıkı bir ilişki geliştirip bağlanabilmesi için *değişmeyen* ilgilenen bir kişinin varlığı gerekiyor. Bu rol de en iyi anne tarafından üstlenilebilir çünkü emzirme sayesinde zaten özel bir bağ oluşuyor. Bebekler altıncı aylarında yabancılardan çekinip korkmaya başlarlarsa bu iyi bir işarettir. Çocuk, güvenli ve yabancı insanları birbirinden ayırmayı öğrenmiştir; çocuğun birine bağlanabildiğinin

göstergesidir. Çok veya sık değişen ilgilenen kişiler bebek için kötü bir başlangıç yaratır. Çocuğun ilerde derin ilişkiler kurmakta zorlanmasına yol açabilir.

Yani bu bakış açısından bir annenin çocuğuna verebileceği en iyi şey kendi varlığıdır. Anne çocuğun yanındaysa ve ona zaman ayırıyorsa, çocuğun sorunsuz büyümesi için zaten en gerekli şartlar yerine getirilmiş olur. Çocukların sevgi dolu, konuşabilip zaman geçirebilecekleri biri tarafından sağlanacak kişisel ve yoğun ilgiye ihtiyaçları vardır.

Büyük Şanslar

Bu durum, çocuklarımızı erkenden olumlu etkileyebilmek için ne kadar büyük şansımız olduğunu gösteriyor. Elbette çocuklar sonraları da çok şey öğrenebilirler ve şekillendirilebilirler – bu da iyi ve gereklidir. Sonuçta hayatta engellenemeyen çok olumsuz etkiler mevcuttur ve bunlar – Tanrı'ya şükür – düzeltilebilirler. Bir düşünelim, kaç tane çocuk dağılmış bir ailede büyüyor – örneğin ayrılık veya ölüm nedeniyle, ya anne ya da baba eksik olabiliyor. Ebeveyn olarak ne kadar iyi niyetli olsak bile kesinlikle hata yaptığımız oluyor; kişisel zayıflık ve yetersizliklerimiz de çocuklarımızı etkiliyor. Tanrı'nın çocuklarımızdaki olumsuz etkileri iyileştirip kişiliklerini değiştirebildiğini bilmek ne kadar iyidir. Bunu bildiğimiz için, çocuklarımız küçükken de Tanrı'ya onların yaralarını iyileştirmesi için dua edebiliriz.

İlk yıllarda duygusal ve ruhsal temeller atıldığı için, çocuğun Tanrı'nın da sevgisini ve kabullenişini yaşaması çok önemlidir. Esas olan şudur: Çocuklarımız Tanrı'nın sevgisini ve kabullenişini biz ebeveynler aracılığıyla görüyorlar; bunu onlar için görünür hale getirip hayatımız aracılığıyla göstermeliyiz.

Öz değer duygusu, yaratıcımız Tanrı'ya olan bağlılık, İncil'i Tanrı'nın bize konuştuğu kitap olarak tanımaları– tüm bunlar sağladığımız temele aittir.
Bütün bu emekler sonucunda ektiğimiz tohumların çocuklarımızın hayatlarında meyve verip vermeyeceğinin bizim elimizde olmadığını unutmamalıyız. Bu yüzden çocuklarımızı mutlaka duayla desteklemeliyiz.

Tanrı Çocukları Nasıl Görüyor: Çocuklar Tanrı İçin Önemli Ve Değerlidirler

Tanrı Her Çocuğu Başlangıçtan Tanıyor

Çocuklarınızı göz önünde bulundurarak hiç Mezmur 139'u okudunuz mu? Bu duanın bir bölümü şöyle:

"İç varlığımı sen yarattın, annemin rahminde beni sen ördün. Sana övgüler sunarım çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim. Gizli yerde yaratıldığımda, yerin derinliklerinde örüldüğümde, bedenim senden gizli değildi. Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni; bana ayrılan günlerin hiç biri gelmeden, hepsi senin kitabında yazılmıştı." (Mezmur 139:13-16)

Bu Mezmur duasında her insanın Tanrı için ne kadar önemli olduğu görülüyor. Bir insanın varlığından bile haberimiz yokken o herkesi tanıyor. Bu tam olarak şu anlama geliyor: Bir kadının hamileliğinden haberi olmadan uzun süre önce Tanrı o oluşacak canı biliyor.
Eğer Tanrı'nın kendisi her yeni can için bu düşüncelere sahipse bu öncelikle şunu gösteriyor: O'nun için her bir insan önemlidir. Her bir insan o kadar değerlidir ki, Tanrı'nın kendisi o insanı özel bir şekilde düşünmektedir.

Peki, bu bizim için ne anlama geliyor? Tanrı'nın öncelik sırası ve değer yargılarına sadık kalmak istiyorsak, bu ölçek davranışlarımız için şu anlama geliyor: Örneğin hiçbir zaman, Tanrı'nın var kıldığı insan hayatına – ister doğumdan *önce* ister *sonra* – son verme hakkını kendimizde göremeyiz. Eğer Tanrı döllenmeden itibaren o insanı isteyip onu düşünüyorsa, o hayatı yok etmemiz Tanrı'nın seçtiği ve yarattığı bir hayatı silmemiz anlamını taşımaktadır.

Tanrı'nın düşündüğü ve yarattığı her şey, ilk başta iyidir. Yaratılışa giren günahın çarpıtan sonuçlarına rağmen temel gerçek şudur: Her insan eşi ve benzeri olmayan bir "asıldır" ve Tanrı'nın büyüklüğünü ve yaratıcılığını yansıtır.

Bu temel anlayış birbirimize karşı olan davranışlarımız hakkında bazı sonuçlar getiriyor. Örneğin çocukların anaokulu dönemini ele alalım: Bu temel anlayışı eyleme dönüştürmek istersek şu davranış kuralları ortaya çıkar: Bizden sonra oynamak isteyen kişi için oyuncakları toplamakla ona önem veririz. Birbirimizle saygılı konuşmakla karşımızdakinin bizim için değerli olduğunu gösteririz.

Tanrı, Ana Rahmindeyken Bile Çağırır

Eski ve Yeni Antlaşmadan şaşırtıcı bir şey öğreniyoruz: Tanrı insanları *doğmadan önce* çağırdı. Yeremya'ya Tanrı kendisi şöyle söyledi: "Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni. Doğmadan önce seni ayırdım. Uluslara peygamber atadım." (Yeremya 1:4)

Pavlus da hayatıyla ilgili tanıklıkta Tanrı'nın, onu daha annesinin rahmindeyken seçip özel bir görev için çağırdığını söylüyor. (Galatyalılar 1:15)

Tanrı insanlar için bugün de iyi şeyler düşünüp bugün de insanları özel görevlere bu kadar erken seçtiğini varsaymamız yerindedir. Tanrı'nın çocuklarımızı kendi egemenliği için kullanacağını hesaba katmalıyız. Çocuklarımızı bu göreve en iyi şekilde hazırlamak da bizim sorumluluğumuz olduğunun farkında olmalıyız.

Tabii ki ileriki görevlerini bilmediğimiz fakat onları en iyi şekilde hazırlamak istediğimiz için, en iyisi çocuklarımızı Tanrı'ya yakınlaştırmamız, O'nu tanıtıp sevdirmemiz olacaktır. Bunun yanı sıra Tanrı'dan bilgelik dileyip, her bir çocuğumuzla nasıl özel olarak ilgilenebileceğimiz ve her birinin nasıl özellikleri olduğu hakkında yardım istememiz çok önemlidir. Buna hazır olduğumuzda, Tanrı çocuklarımız hakkındaki planıyla ilgili bize bilgi verebilecektir.

Çocuklar Tanrı'nın Bize Verdiği Armağanlardır

Belki Mezmur 127'de bulunan bu ayeti siz de duymuş veya okumuşsunuzdur:

"Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır, Rahmin ürünü bir ödüldür." (Mezmur 127:3)

Bir kişiye hediye vermek istediğimizde o kişinin nelerden hoşlandığını ve neyi hediye edeceğimizi iyice düşünürüz. Sonra da o hediyenin kişinin hayatında özel bir yer edinmesini umarız.

Aynı şekilde, Tanrı da bize çocuklar verdiğinde, hakklarında çok düşünülmüş birer armağan oldukları için, onların bizim hayatımızda özel bir yer edinmelerini, onları sayıp sevip onlara dikkat etmemizi istiyor. Özellikle de verdiğimiz eğitimde zorluklar ve hayal kırıklıkları baş gösterdiği zaman şunu hatırlamalıyız: Tanrı bana çocuklarımı birer armağan olarak verdi; onları verdiği için sevinmeliyim. Onlar yüce Tanrı'nın seçtiği, bana sevinmem için verdiği çok değerli varlıklar.

İsa Çocuklara Zaman Ayırdı

Çok iyi bilinen İsa'nın çocukları kutsamasını içeren anlatı çocuklara davranışlarımızda İsa açısından önemli olanı bize gösteriyor: "O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, 'Bırakın çocukları' dedi. 'Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir.' Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı." (Matta 19:13-15)

İsa'nın dünyadaki işlerini yerine getirmesi için olan zamanı çok kısıtlıydı. Tanrı'nın kurtuluşunu gerçekleştirmek ve sözlerini yaymak için sadece 3 yılı olmuşsa da, İsa çocuklara da zaman ayırdı. Bu, çocukların onun için ne kadar önemli olduklarını gösterir. Çocuklar İsa için o kadar önemliydiler ki, onların kendi yanına yaklaşmadan gönderilmelerine izin vermedi. Tüm dikkatini, ilgisini ve sevgisini verdi onlara.

Peki, bunun bizim için anlamı nedir? Anne veya baba olarak kendimizi sınamak amacıyla her zaman şu soruyu sormalıyız: Zamanımın ve *bölünmemiş* ilgimin ne kadarını gerçekten çocuklarıma verebiliyorum? Çünkü bu sınamayla, eğer çocuklarımın benim için değerli olduklarını söylüyorsam, bunun ne kadar boş söz olup olmadığı ortaya çıkar. Zamanımızın idaresi, önceliği neye verdiğimizi açıkça gösterir: Zamanımın iş ve görevlerimden arta kalanını mı çocuklarıma veriyorum, yoksa onlara değer vererek bilinçli zaman ayırıp, onlarla ilgilenip, onları aktif dinliyor muyum? İlgi göstermek değer verdiğimizin bir göstergesidir.

Fakat aynı şekilde kilise topluluğumuza yönelik olarak da bunu sormalıyız: Çocuk programının, çocuklarla yapılan etkinliklerin genel değer düzeyi nedir? Büyükler toplantı zamanında rahatsız edilmesinler diye bu etkinlikler yaramaz çocukların oyalandığı aktiviteler midir? Çocukları bu sayede Tanrı'ya yakınlaştırıp onlara ruhsal olarak bir şeyler vermek bizim için ne kadar önemli? Sonuçta kilise topluluğu çocukların sevgiyi, kabullenmeyi ve cesaretlendirilmeyi yoğun bir şekilde yaşayabilecekleri yerdir.

Burada tekrar sormamız gereken şey, çocuk projelerine ne kadar zaman ve güç (elbette topluluğun giderleri yönünde ne kadar maddi destek) harcandığıdır. Önderin vaaz için harcadığı emek doğal olarak çocuk programı hazırlarken de harcanıyor mu? Gerçekten çocuklar için hazırlanan etkinlikler fiilen hazırlanan vaaz kadar önemlidir! (*Planlama* yönünden bakılırsa topluluktaki çocuk ve gençler için hazırlanan şeyler yetişkinler için hazırlananlardan daha önemlidir!)

Çocuklarımızı İsa'nın önemsediği kadar önemsersek, bu davranışlarımızı çok farklı yönlere yöneltecektir.

Çocuklar Sandığımızdan Daha Çok Şey Anlıyorlar

Genelde biz yetişkinler çocukların ruhsal anlama yeteneklerini hafife alıyoruz. Çoğu zaman şu düşünceden yola çıkarak bu görüşe varıyoruz: Çocuk bir şeyi mantığa uyacak biçimde dışa vurmadığı sürece bir olayı anlamamıştır.

Fakat burada yanılıyoruz. Bu noktada çok farklı ölçüm kuralları geçerlidir – öncelikle de Tanrı'nın 'anlamak' ve 'anlayış göstermek' anlayışı bizimkinden çok ayrı düşüyor. Örneğin tapınağın temizlenmesi öyküsü bize farklı bir görüş sağlıyor:

"İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi. Onlara şöyle dedi: "'Evime dua evi denecek' diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!" İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. Ne var ki, başkahinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta "Davut Oğlu'na hozana!" diye bağıran çocukları görünce öfkelendiler. İsa'ya, "Bunların ne söylediğini duyuyor musun?" diye sordular. "Duyuyorum" dedi, İsa. "Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.'" İsa onları bırakıp kentten çıktı. ..." (Matta 21:12-17)

Din bilginlerine göre körlerin, kötürümlerin ve çocukların tapınakta işleri yoktu. Fakat burada İsa ortaya yeni değerler koyuyor: Yardım arayarak ona yönelen kör ve kötürümler tapınağa gelebilirler; Tanrı'nın kendini açıkladığı yere asıl onlar gelebilirler ve İsa onları anında iyileştirir.

Aynısı çocuklar için de geçerlidir: Din bilginlerinin onların 'bağrışmaları'na ve din bilgisi açısından niteliksiz 'İsa-hayranlıklarına' kızdıkları halde, İsa orayı 'düzene sokmak' ve tapınağı her zamanki haline getirmek için bir neden görmüyor.

Çünkü: Çocuklar 'bağrışmalarıyla' İsa'yı olduğu kişi olarak tanımışlardı: Mesih olarak ('Davut Oğlu' sözcüğü bu anlamı taşıyor). Bütün ümitlerin yöneltildiği ve gidişatı değiştirecek olan adam olarak O'nu tanıdılar. Çocuklar İsa hakkında çoğu yetişkinin sözde daha yüksek anlayış kabiliyetleriyle göremediği veya görmek istemediği gerçeği görmüşlerdi. Burada çocukların ruhsal anlama yetenekleri elbette vardı; onların anlama kabiliyetleri yetişkinlerinkini de geçmişti.

Doğal olarak, bu çocukların kaç yaşlarında olduklarını bilmiyoruz. Fakat belirgin olan şudur: Bu çocukların din konusunda yorum yapacak durumda olmadıklarına dair bir anlayış söz konusu olması. Din, ciddi yetişkinler için olan ciddi bir konuydu – ve bu ciddiyetin çocuklarda da olduğu kabul edilmek istenmedi.

Evet, çocukların yetişkinleri tekrar ve tekrar şaşırtabilecek anlama ve yorumlama yetenekleri vardır. Ruhsal gerçekleri çok erken algılayabilirler ve bu gerçekler tarafından şekillenebilirler. Çocukların bile olumsuz ruhsal (örneğin ideolojik) içeriklerle şekillendiklerini ve hareketlerinin bunlardan etkilendiğini algıladığımız anda bu tarz içerikleri nasıl kaptıklarını görebiliriz. Özellikle olumsuz etkiler elle tutulur biçimde kendilerini belli ederler.

En Etkili Müjdeleme Çocuklarda Gerçekleşiyor

Çocukların bir şeyi akıllarında tutma yetenekleri imrenilecek boyuttadır. Üç yaşındaki çocuklar bile yetişkinlerin zorlukla akıllarında tuttukları bağlantıları hatırlayabilirler. Asıl – genelde olduğu gibi – bizim gözümüzden kaçan şeylere önem verip onları şaşılacak bir itinayla hatırlayabildikleri zaman bu çok şaşırtıcı olur. Onların gözleme yetenekleri de fevkaladedir, çünkü onlar için yeni olan çok şey vardır. Onların gördükleri, duydukları ve yaşadıkları her şeyi kapıp benimseyeceklerini elbette bekliyoruz. Aynı durum onlara iletilen Hıristiyan içerikler için de geçerlidir.

İsa'nın tohum benzetmesine bakarsak (Matta 13:1-9 ve 18-23) ruhsal tepkilerin çocuklar için ne kadar önemli olduğunu algılarız: Burada İsa tohumun düşebileceği çeşitli topraklardan bahsediyor. Yani Tanrı sözünü benimseyebilmenin çeşitli şekilleri söz konusudur. Sert bir yol, taşlı toprak, dikenle dolu ve iyi – yani almaya hazır – topraktan bahsediyor. Büyüme ve ürün verme şüphesiz sadece iyi toprakta mümkündür. Aynı şekilde Tanrı sözünün 'tohumu', sadece almaya hazır olma şartını yerine getiren bir yerde filizlenebilir, gelişebilir ve meyve verebilir. Acaba çocukların yürekleri bu benzetmedeki hangi toprağa denk düşer?

Aslında çocuklar almaya hazır olmanın en iyi örnekleridir. Sadece çocukların açık ve şaşkın yüz ifadelerini bir gözünüzün önüne getirin. Almaya açık olmaları seçici değildir; onlar *her şeyi* alıp benimserler. İsa'nın anlatmak istediği konu açısından bakılırsa: Yaşları ne kadar genç ise, Tanrı karşıtı düşüncelerden de o kadar az etkilenmiş bir durumdalar demektir. Hissetme yetenekleri, tepkileri henüz 'dikenler tarafından sarılmamıştır', ezilmemiş ve gereksiz engelleyici dış etkenlere maruz kalmamıştır. Henüz 'dünyasal kaygılar' ve 'zenginliğin aldatıcılığı' tarafından esir alınmamışlardır. Daha büyük çocukların, isteyerek veya istemeyerek, yetişirken 'eğiten' kurumlardan (anaokulu, okul, televizyon) ve arkadaşlarından kaptıkları sakıncalı etkenler küçük çocuklarda henüz bulunmaz. Onların yüreklerindeki 'toprağı' 'yumuşak' ve özellikle de Tanrısal gerçekleri benimsemek için çok açıktır. Böylelikle Tanrı Sözü'nün tohumu yüreklerinin derinliklerine düşüp, hayatlarına girip kök salabilir. Bu, çocukların ileride daha sağlam ayakta durabilmelerini sağlayacaktır.

Eğer Müjdeciliğin, Müjdeyi başkalarına aktarmak olduğunu kavrıyorsak, o zaman Müjdeciliğin en etkili şeklinin çocukların genç yüreklerine Tanrı Sözü'nü ekmek olduğunu bilmeliyiz. Çocuklara yönelik çalışmalarıyla Tanrı Sözü'nün benimsenmesi ve bereketli ürün vermesi için hayal edebileceğiniz en iyi toprak size zaten sunulmuştur.

Çocuklarla Deneyimler – Çalışmanın Meyveleri

Çocuklarımızın günlük hayatlarını *başlangıçtan* Tanrı ile bağlantılı hale getirirsek, onlarla İsa hakkında konuşursak, İsa hakkında şarkılar söylersek o zaman onlar da İsa Mesih'i kişisel olarak tanımak isteyeceklerdir. Kutsal Ruh onlara söylenenleri hayata geçirirse bu istek meydana gelecektir.

BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN konsepti, aracılığıyla çocuklarımızı Hıristiyan yapabileceğimiz otomatik bir program değildir. Fakat bununla toprağı hazırlayıp iyi bir temel atabiliriz. Önemli olan İsa ile olan ilişkimizin doğru olması, O'nun sözünde köklenmiş olmamız ve kendimizi O'nun özüne değiştirmeye hazır olmamızdır. Sonuç olarak bu, çocuklarımızı söylediğimiz sözlerden daha çok etkileyecektir. Eğer çocuklarımıza ruhsal gerçekleri ebeveynlerin ve diğer öğretmenlerin yaşayarak göstereceği örneklerden bağımsız olarak aktarılacağına inanıyorsak *BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN* konseptini yanlış anlamışız demektir.

Çocuğunuzu ilk üç senesinde doğrudan İncil'e göre eğitmediyseniz bunun bir felaket olmadığını vurgulamak istiyoruz. Eğer hayatınız İsa'yı işaret ediyorsa çocuğunuz çok şey öğrenmiştir. Her yaşta buna başlayabiliriz ve Tanrı bunu bereketler. Bir şeyleri kaçırdığınızın farkına vardığınızda yılmayın. Şimdi çocuğunuzun günlük yaşantısını Tanrıyla bağlantılı hale getirmeye başlayın. Çocuklar yaşça büyük olsalar da Tanrı her başlangıcı bereketleyecektir.

Aşağıda yer alan kendi çocuklarımla olan deneyimlerim ve de diğer annelerin çocuk programında yaptıkları gözlemler, bebeklerin ve çocukların günlük yaşantılarını Tanrıyla bağlantılı hale getirmenin boşa olmadığını gösterecektir:

"Şundan yola çıkıyorum ki, anneyle babanın kişisel iman hayatları ve de anne karnında bebeğin bereketlenmesi, onun için dua edilmesi çocuğun doğduktan sonra Tanrı hakkında öğrenmeye hazır oluşunu arttırıyor. Böylece ilerde filizlenip meyve verebilecek bir tohum ekilmiş oluyor. Çocuklarımızda gördüğüm ruhsal gerçekleri benimseme isteğini bu hazırlığa bağlıyorum. Hepsi için İsa'yı efendileri olarak kabul etmek kolay ve doğal bir davranış oldu; şimdi onunla severek konuşuyorlar (dua). Tanrı'nın üçlü birliğinin (Baba Tanrı, İsa Mesih ve Kutsal Ruh) gerçekliği ailemizin doğal bir parçasıdır. Bunun da *BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN* çalışmasının bir sonucu olduğu şüphesizdir.

Mesela kızım bir şey kaybettiğinde İsa'dan o şeyi bulması için yardım diliyor. Başım ağrıyıp da dinlenmek için uzandığımda oğlum gelir, beni okşar, bereketler ve şunları söyler: 'Anne, seni seviyorum. Tanrı seni bereketlesin ve Kutsal Ruh seni korusun.' Beş yaşındaki bir çocuğun bunları söylemesi beni duygulandırır.
Sabırsız olduğum durumlarda da çocuklarım tarafından uyarılıyorum: 'Anne, birisi sana karşı iyi davranmıyorsa bile sen ona iyi davranmalısın.' Bu cümleyi geçenlerde abisinin davranışlarından dolayı çok sinirlendiğim bir anda Jens yine bana söyledi,.
Johannes - üç yaşında küçük bir arkadaş – coşku dolu bir şekilde benim için dua ettiğini söylemişti. Onun Tanrı'ya karşı olan o çocuksu güvenini hissettim.
Tanrının dünyayı yarattığı, O'nun hayvanları çeşit çeşit ve insanı da yaratılışının doruk noktası olarak yarattığı çocuklarımız için çok açıktır. Büyük oğlum (11 yaşında) okula gittiğinde derste evrim teorisi konusunu işledi. Bunu tekrar tekrar yaratılış öyküsüyle kıyaslayıp, ikisini karşılaştırıp evrim teorisini yalanlayan nedenler buluyordu. Çünkü onun için Tanrı var olan her şeyin yaratanıdır.
Çocuklarımız ölümden sonra bir yaşam olduğunu da biliyorlar. Konuşmalardan, onların ölümden korkmadıklarını ve (bir zaman) İsa'nın yanında olacaklarına sevindiklerini çıkarıyorum.'

'Oğlumuz Johannes konuşmaya başladığında, Tanrı hakkında duyduklarından ne kadar çok öğrendiğini gözlemleyebildim. Onu coşturan hayvanları Tanrı'nın yaratmış olması onun için özel bir önem taşıyor.

Ahırdaki ineklerin yanından geçtiğimizde: "Anne! Şarkı: İnek!" diye istekte bulunurdu ve sonra Tanrı'nın ineği yarattığını anlatan bir şarkı söylerdik.
Johannes öğünlerden önce yemekler için teşekkür etmeye de başladı: "Teşekkürler Baba, patates! Teşekkürler Baba, salata!" onun ilk sofra dualarıydı.
Üç yaşına girdiğinde doğum gününü bir hayvanat bahçesi ziyaretiyle kutladık. Onun hayvanlara olan hayranlığını ve - bence - çocuksu şükranını haftalar sonra bile yemek dualarını uzatarak dile getirdi: Yemekler için teşekkür ettikten sonra hayvanat bahçesinde gördüğü çeşitli hayvanlar için de teşekkür etmeye başladı.'

'Çocuk programında tekrar ve tekrar Tanrı'nın biz insanları yarattığını belirtiyoruz. Çocukların ellerine küçük aynalar verip Tanrı'nın onları ne kadar güzel yarattığını gösteriyoruz. Kızların birisinde bu çok büyük bir etki bıraktı. Evde tekrarlayarak aynanın karşısına geçiyor ve yüzünde özellikle beğendiği yönleri sayıyor; Tanrı'nın onu o kadar güzel yarattığına seviniyor. - Bu arada bir erkek kardeşi oldu ve ona da Tanrı'nın onu ne kadar güzel yarattığını göstermek istiyor. Bunun için devamlı onun yüzüne bir ayna tutup ona bu şarkıyı söylüyor:
"Tanrı seni harika yarattı, tam olduğun gibi seni istedi!"

'Çocuk proramına katılmaya başladığımızdan beri çocuğum yaratılışı çok daha bilinçli bir şekilde algılıyor. Günlük hayatımızda öğrendiğimiz şarkılar sürekli gündemde olup güven dolu bir atmosfer yaratıyorlar. Daha büyük çocuklarımla gerçekleştiremediğim Tanrı'yla ilgili konuşmalar için de bağlantı noktası oluyorlar.'

'En büyük oğlumla çocuk programına geldiğimde iki yaşındaydı. Onun şimdi bir buçuk yaşında olan küçüğü gerçekten de *başlangıçtan* düzenli olarak katıldı. Şimdiden şarkıları biliyor, onları duyunca sevinip alkış tutuyor. İkisinin arasındaki fark açık: Küçüğüne program süresince sessizce oturmak hiç de zor gelmiyor. Dağıtılan eşyaları (ayna, resim vs.) geri vermekte hiç sorun çıkmıyor. Büyük çocuğumda bu çok daha zordu. Bu deneyim bana bebekler için bile çocuk programına katılmanın anlamlı olduğunu ve burada çok şeyi de (örneğin sosyal davranışlar) öğrendiklerini gösteriyor. Program içerik olarak da onlarda izler bırakmıştır.'

'Oğlum birkaç haftalıkken başladığım ve düzenli olarak gittiğimiz çocuk programında genelde çocukların ellerine küçük birer İncil verilir. Oğlumun ilk sözcüklerinden biri ('anne' ve 'baba'dan sonra) 'İncil' kelimesi oldu. İncil'e benzer her kitaba da İncil diyordu. Onun bu yolla İncil ve İncil'in merkezi anlamıyla *başlangıçtan* olağan olarak tanıştırılmasını çok iyi buluyorum.'

'İki, çok hareketli çocuğumla ilk defa çocuk programına gidiyordum. Orada sandalyelerle bir daire kurulmuştu ve çocuklar Tanrı hakkında dinleyip şarkı söyleyeceklerdi. Çok korktum – çocuklarımı biliyordum! Benim yanımda bile kesinlikle beş dakikadan fazla oturmazlar (ve bu bile ancak ikna etme kabiliyetiyle başarılabilir) – ve üstüne birde anlatılanları dinleyecekler! Fakat çok yanılmıştım. Şaşkın çocuklar öylece orada oturuyorlardı. Ellerine birer ayna verildi ve Tanrının onları ne kadar güzel ve harika yarattığını seyrettiler. Eşliğinde hareketler yapılan şarkılardan da büyülenmişlerdi.'

'Çocuk programı yalnızca çocuklarım için önemli değil, evdeki Hıristiyan çocuk eğitimim için ben de oradan önemli uyarılar alıyorum.'

'Çocuklarım her hafta çocuk programı için seviniyorlar ve bazen program zamanına kadar zor dayanıyorlar. Çocuk programı sayesinde çocuklarımın Tanrıyla olan ilişkilerinin de desteklendiğini görüyorum ve istekli katılmalarına seviniyorum.'

Bölüm 2

Uygulama İle İlgili Düşünceler

Uygulama Çerçevesi:

Ailede Olduğu Gibi…

Günlük hayatımızda bebekleri bile Tanrı'ya yaklaştırma arzumuz için en uygun çerçeve hangisidir?
Bunun gerçekleştiği öncelikli olan yer ailedir. Burada günlük yaşantıyı Tanrı'yla bağlantılı hale getirmek için birçok fırsat var:
Çocukla birlikte aynaya baktığımızda *Tanrının* onu ne kadar güzel yarattığını vurgulayabiliriz; yemekten önce bir şükran şarkısı söyleyebiliriz; bebeğin altını değiştirirken veya onu severken, onun ebeveynlerin yakınlığından sevinç duyduğu an, Tanrı'nın sevgisini ve kabullenmesini yansıtan şarkılar söylemek için en iyi fırsattır. Gezerken çocuğa Tanrı'nın bütün bitkileri, hayvanları bizim için bu kadar güzel yarattığını anlatabiliriz vs.…
Bu kitabın üçüncü bölümündeki konu taslakları size daha fazla ilham verebilir. Bunlar - ya tümüyle ya da bir bölümüyle - evde kendi çocuklarınıza uygulanabilirler; örneğin bir aile toplantısı çerçevesinde. Özellikle aile toplantıları yaşa uygun düzenlendiklerinde ayrı bir çekicilik kazanıyor. Küçük çocuklar da bunlara katılıyorlar ve Tanrı hakkında bir şeyler öğreniyorlar. En çok hafta sonlarında, tatil zamanında ya da akşamları, konu taslaklarına göre aile içerisinde toplantılar veya çocuk programı yapabilmek için zaman bulunabilir.
Bu toplantı veya çocuk programının hazırlıkları için zaman ayırmak buna değecek bir yatırımdır. Bu, çocuğa bir yandan onun ne kadar önemli ve değerli olduğunu gösterir, bir yandan da çocuk: ‘Ben sadece annemin sıkışık iş programı arasına sıkıştırılmış değilim, bazen olayın ortasındayım ve ailemin yoğun ilgisi üzerimdedir’ düşüncesinin farkına varırsa onun çok daha uyumlu olacağını tespit edebilirsiniz.

… Bir Grup İçerisinde De

Aynı şekilde, böyle bir çocuk programına başka bir anneyi çocuklarıyla davet etmek de uygun olabilir. Özel ve kişisel bir çerçevede inanç soruları ve Hıristiyan çocuk eğitiminin temelleriyle ilgili birçok sohbet ortaya çıkabilir.

Ardından ikinci bir kahvaltı ile düzenlenen çocuk programı bize olumlu deneyim kazandırdı. Bu şekilde önce çocukların ihtiyaçları giderildi sonra da anne veya annelerle çocuk programının akışıyla ilgili sohbet edebildik. Küçükler daha memnundular çünkü önce odak noktasıydılar. Bu yöntemle - küçük çocukların yanında da - anneler çok konuda konuşabilirler.
Ayrıca kitabın konu taslakları yaklaşık beş ila sekiz çocuk ve annelerinden oluşan anne-çocuk grubu için de uygundur. Bu taslaklar çocuk toplantılarında olduğu gibi aile kutlamalarında, sokak çocukları için yapılan müjdelemelerde veya müjdeleme girişimlerinin çocuk programında bile kullanılabilirler.
Aşağıdaki bölümlerde çoğunlukla daha büyük anne-çocuk-grubu durumları ön plana çıkacaklar çünkü bunlar daha zor ve daha derin düşünülmesi gereken gruplardır. Sayılan temeller ise evdeki çocuk programı için de az çok geçerlidir. Herkes kendi durumu için uygun olanı seçebilir.

Bir Grup İçerisinde Kime Ulaşmak İstiyoruz?

Çocuk programı aracılığıyla tabii ki ilk olarak çocuklara ulaşılmalıdır. Onlara aşılamak istediğimiz her şeyi alacak kadar açık yürekleri vardır. Çok şey ekme olanağımız vardır ve Tanrı tohumu kendi zamanında filizlendirecektir.
Fakat bunun ötesinde çocuk programı çok daha fazla şeye yarayabilirler:
Hıristiyan çocuk eğitiminin asıl sorumluluğunun ebeveynlerde olduğundan küçük çocuk ve bebeklerine Tanrı hakkında ne şekilde bir şeyler verebileceklerine yönelik öneri ve fikir bulabilmeleri önemlidir. Annelerin (ve/veya babaların) çocuklarıyla çocuk programına katılarak çocuğun günlük yaşantısını Tanrı ile bağlama ilkesi çizgisinde çocuk programlarından fikir edinip evde günlük yaşamlarına dahil edebilirler. Ayrıca Hıristiyanlıkla ilgili içeriklerin aktarımında özgün, doğal ve örnek alınabilecek yöntemleri geliştirmiş insanların örneklerini görmek önemlidir: Annelerin değişik amaçlarla çocuk programımıza katıldıklarını görüyoruz:
Bazıları bilinçli olarak Hıristiyan çocuk eğitimi için öneriler, başkaları ise öncelikle diğer annelerle birliktelik veya çocuklarına oyun arkadaşı arıyorlar. Bu kişiler için çocuk programı, Tanrı ile öz ilişkilerini gözden geçirip bazı şeyleri yeniden düşünmelerine teşvik olabilir. Tanrı, İncil ile ilgili basit gerçekler aracılığıyla yalnızca çocuklarda değil annelerde de çalışıyor. Birçok anne çocuk programının iletisinden derinden etkilendi. Bu yoldan Tanrı'yla bir ilişki kurmuş annelerle de karşılaştık.

Çocukların Yaşları

BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN konsepti gerçekten de hem en küçük bebekleri hedef alıyor hem de üç dört yaşındaki çocuklarda bile kullanılıyor. Bu geniş yaş çerçevesi, programın içerdiği unsurların yaşa göre çok farklı şekilde uygulanabileceğini gösteriyor.
Çocuk programı boyunca belki uyuyan en küçük bebekler bile uygun şarkı ve özellikle çocuklara davranışlarımızla aktarılabilecek sevgi ve güven dolu ortamı hissedebilirler. Çocuklar, yaşları büyüdüğü ölçüde akıllarını kullanıp ileride etkin bir şekilde katılabilirler. Bu da genellikle ancak yaşları iki üç olduğunda mümkündür. Buna göre programın çoğu çocuklardan bir tepki beklemeyen sunum şeklinde hazırlanmalıdır. Tek sözcük ile cevaplanabilen, çok basit ve yinelenen soruların bazıları iki yaşındaki çocuklar için kullanılabilir.

Çocuk Grubunun Bölünmesi

Bir çocuk grubu on çocuktan fazlasını kapsıyorsa bölünmesi gerekir. Burada nasıl bölüneceği sorusu ortaya çıkıyor: Çocukların yaşlarına göre mi yoksa rastgele mi bölmeli?
Büyük ve küçük çocuklara göre yapılan bir bölünme, çocukların ihtiyaç ve algılama yeteneklerine odaklanabilme gibi bir avantaj sağlıyor. İki grubun da eşzamanlı yürütülmesi sağlanabilir: Daha büyük çocukları annesiz ve paralel olarak annelerin de katıldığı bir bebek grubu. Karar ne olursa olsun, bazı büyük çocukların da annelerinde ayrılmak istememeleri nedeniyle yaş olarak her zaman karışık bir grup oluşacaktır.
Yaş olarak karışık bir grubun program bölümünde her yaşa uygun unsurların bulunması gereklidir. Bir hafta ağırlığı küçüklere, diğer hafta da büyüklere verebilirsiniz. Önemli olan, planlamada değişik yaş gruplarının gereksinimlerini yeterince düşünüp uygulamada da bir şekilde göz önünde tutmaktır.
Çocuk programının temel unsurları yaşa göre değiştirilip geliştirilerek okul çağına gelmiş çocuklara da uygulanabilir (örneğin çocuk ibadetlerinde).

Çocuk Programına Nasıl Hazırlanabilirim?

Yetişkinler için bir Pazar vaazı neyse çocuklar için de çocuk programı öyle olmalı. Vaiz bir vaaza hazırlık yaparken çok zaman ayırır, düşünür ve dua eder. *Aynı şekilde* çocuk programı de önemsenmeli ve özenle hazırlanmalıdır.
Tanrı'nın benim aracılığımla etkin olabilmesinin önemli bir şartı kendisiyle *ilişkimin arındırılmış* olmasıdır. Bu da, farkına vardığım Tanrı'ya karşı suçlarımı O'nun önünde kabul edip O'nun bağışlamasını almam demektir.
Yüreğimin tutumu nedir? İletmek istediklerimin arkasında tamamen duruyor muyum? Ciddi miyim? Çocukları önemsiyor muyum? Düşüncelerimle tam konuya mı odaklanıyorum yoksa çok uzakta başka şeylerde miyim? Çocuklar yüreğimizin tutumunu hissedip tam da ona göre tepki verirler.
Küçük çocuklar duyguları aracılığıyla çok şey alırlar; bu nedenle *atmosfer* de çok önemlidir. Nasıl bir ortam yaratıyorum? Acele mi ediyorum, stres altında mıyım, sinirli miyim? Çocuklar çok hassastır ve böyle şeyleri sezerler. Bu yüzden, bizim önceden esenlikle dolmamız belki başka bir anne ile dua ederek çocuk programının atmosferini hazırlamamız önemlidir.
Kabullenme ve değer verme duygusunu çocuklara yansıtıyor muyum?
Her bir çocuğa, çok değerli, paha biçilmez ve eşsiz olduğunu hissettirmeli, *a*ramızda oluşuna sevindiğimizi ifade etmeliyiz. Çocuklar reddedilmeyi toplum içerisinde zaten yeterince yaşıyorlar; çocuk programında onlara Tanrı'nın sevgisini ve kabullenmesini aşılamak istiyoruz.
Dua aracılığıyla da çocuk programına hazırlanmak çok önemlidir. Çocuklar için dua ederken, onları bereketleyip sakinlik ve odaklanabilmelerini isteyebiliriz. Çocuk programı sırasında Tanrı'nın orada olmasını, tohumun düşebilmesi için Tanrı'nın çocukların yüreklerini açmasını bekleyebiliriz.
Dua hazırlığı olmadan ve Tanrı'nın çocuklarda etkisini göstereceğine iman etmeden yapılan en iyi çocuk programı bile sıradan bir işlem gibi olabilir. Bu tarz bir eylemle, çocukların yüreklerinde herhangi bir şey kaldı mı diye kendimize sormamız gerekiyor.

Birkaç Temel Nokta

Çocuk Programı Zevkli Olmalı!

Çocuklar bu zamanı iple çekip severek gelsinler. Tanrı, sevinç Tanrısıdır ve O'nun hakkında aktaracaklarımız bu sevinci yansıtmalıdır. Sıkıcı çocuk programı çocuğa Tanrı'yı yanlış yansıtır. Çocuklar kolay heyecanlandırılabilir; çocuk programı ve onlara davranışlarımız aracılığıyla onları sevindirmek zor değildir.

Olumlu Ve Yüreklendirici Şekilde Çocuklara Yaklaşmak İstiyoruz

Davranışımız ve sözlerimiz aracılığıyla çocuklara olan iç tutumumuz açığa çıkar. Onları yüreklendirmek istediğimiz için onlara karşı onaylayıcı olmaya dikkat edelim. Yasaklar ve kısıtlamalar ihtiyaca göre asgari düzeyde tutulmalı. Bir çocuğun iyi yaptığı şeyden övgüyle bahsedilmeli.

Çocuklarla Göz Teması Kurmak

BAŞLANGIÇTAN İTİBAREN konseptinin temel isteklerinden biri, her çocuğun kendisine *özel olarak* hitap edildiğini hissetmesidir. Buna, mesela her bir çocuğu *tek tek* selamlayarak bunu yaparken de gözlerine bakmaya çalışarak ulaşabiliriz. Ancak bunun için yetişkinin çocuğun göz hizasına eğilmesi gerekir. Bu kural bütün program süresince geçerlidir. Etkinliklerimizde çocuklar ya yalnız ya da annelerinin kucağında yerdeki minderlere otururlar. O halde, yerde diz üstünde veya çömelerek programı sürdürmek daha elverişlidir.

Çocuk Programının Süresi

Çocuk programı küçük çocuklar (bebekler) için 10 dakikadan 30 dakikaya kadar (üç yaşındakiler için) sürebilir. Programın süresi tamamen çocukların yaşlarına, sayılarına ve alışkanlıklarına bağlıdır ve böylece her grup için özel olarak ayarlanmalıdır. Çocukların yaşlarına göre sürenin de uzayabileceği temelinden yola çıkılabilir. Genel olarak programın esnek olarak ele alınması gerekiyor ve bununla birlikte annelerin (çoğu zaman dile getirilmeyen) beklentilerine göre değil, çocukların ihtiyaçlarına göre yön verilmelidir. Bir çocuk programı sırasında unsurların yerlerinin değiştirilmesi veya bir unsurun (hareketi olan bir şarkı gibi) eklenmesi ya da çıkarılması gerekebilir. Sayılan son olasılıktan sonuçlanacak kısaltma için uygun unsurları önceden akılda tutmak ve uygulama sırasında programı göz önünde tutmak önemlidir. Özellikle de beklenilenden fazla çocuk gelmesi durumunda (karşılama, İncil şarkısı gibi) uygulama sürecinin büyük bir uzamaya uğrayabileceği hesaba katılmalıdır. Bu programı ibadet zamanında yaparsanız toplantının sonuna kadar çocukları meşgul etmeniz gerekiyor. Bu nedenle programın arkasında tavsiye ettiğim oyunları ve elişlerini bulacaksınız.

Grubun Büyüklüğü

Konseptimizde her çocukla kişisel olarak ilgilenildiği için bir çocuk programının uzunluğu tamamen çocuk sayısına bağlıdır. Bu nedenle en ideal grup büyüklüğü altı çocuktur. Çocuk programına on çocuktan fazla çocuk katılırsa diğerleri çok fazla beklemek zorunda kalırlar (mesela karşılama veya İncil şarkısı sırasında her bir çocuğa tek tek hitap edildiğinde). On beş ila yirmi çocukla yapılan bir programın herkes için stres yarattığını ve o kişisel ortamın yok olduğunu da yaşadık.

Tekrarlama Önemlidir!

Yetişkin olarak bile, duyduklarımızı 'sağlamlaştırmak' için tekrarlara ihtiyacımız olduğunun farkına varıyoruz. Bazen biz yetişkinlerden çok daha hızlı öğrenseler de – bu kural çocuklar için de geçerlidir. Özellikle şarkı aracılığıyla iletilen söz tekrarlarla kalıcı bir yer edinir. Bu nedenle, her konu için 'bağlayıcı çizgi' görevi görebilen bir 'konu şarkısı'nı seçip aynı konuyu içeren her çocuk programında tekrarlıyoruz.
Karşılama ve vedalaşma şarkısı için bunun benzeri de geçerlidir: İlgili şarkılar birbirini izleyen birçok çocuk programında aynı kalmalıdır.
Bir çocuk programı tekrarlandığında küçük çocuklar sıkılmazlar. Tam tersine: Tanıdıkları unsurlar tekrar ortaya çıktığında bundan hoşlanırlar ve bildikleri şarkılar çıkınca sevinirler. Özellikle küçükler için bir konuyu iki defa ele alırız. Annelerin de tekrarları minnetle karşıladıklarını yaşadık. Çünkü evlerinde de uygulamak istedikleri şarkıları ancak bu yoldan akıllarında tutabilirler.

Annelerle İşbirliği

Annelerle sağlam bir iletişim, çocuk programının pürüzsüz geçmesi ve yanlış anlaşılmaların ortaya çıkmamalarını sağlıyor. Deneyimlerimize göre aşağıdaki konulara değinmek gerekiyor:

- Anneler, program bölümünden *önce* çocuklarının etrafta koşuşturmamalarına dikkat etmeliler çünkü onları tekrar yatıştırmak çok zordur. Bu nedenle programın, buluşmanın hemen başında yapılması ve dakikliğe dikkat edilmesi tavsiye edilir. Program bölümünden sonra çocukların hareket etme isteğine özgürlük tanınabilir.
- Anneler, çocuklarına çocuk programı süresince sahip çıkarak öğretmeni destekleyebilirler: Örneğin çocuk odanın içerisinde koşuşturuyorsa onu geri getirmek, eşyalara el koymasını önlemek gibi. … Bu önemlidir çünkü programı hazırlayan kişi tamamen çocuk programının içerik ve uygulamasına odaklanmak ister. Çocukların bu yaşta yabancılardan çok annelerini dinledikleri de buna ekleniyor.
- Çocukların odak noktasının program olması istendiğinden annelerden şunu rica edebilirsiniz: Eğer ağlayan bir çocuk sakinleştirilemiyorsa ilgili annenin çocuğu alıp dışarıda sakinleştirmeye çalışması daha iyi olur. Elbette bu bir 'ceza' olarak algılanılmamalı; sadece diğer çocukların dikkatinin programda kalabilmesi için pratik bir düzenlemedir.
- Gürültü seviyesini en aza indirmek için annelerin program bölümünde birbirleriyle konuşmamaları gerekiyor. Ancak anneler komşuları için olağan üstü orijinal bir yorum akıllarına geldiğinden katkı sağlamalıdır. Bu disiplin ve fedakarlık gerektiren bir durumdur. Fakat bu yalnızca bir disiplin meselesi değildir: Anneler, pasif oturmak yerine olabildiğince (şarkıları birlikte söyleyerek, dağıtılan resimleri çocuklara açıklayarak vs.) programa katılmaları için teşvik edilmeliler. Bu sayede çocuk programı anne ve çocuğun birlikte yaşayabilecekleri bir eğlence olabilir.
- Çoğu anne bir sonraki çocuk programının içeriğini önceden bilmek ister. Böylece kendilerini çocuk programına daha iyi hazırladıklarını ve daha güçlü katıldıklarını hissediyorlar. Evde çocuk programına hazırlanıp daha derinden eşlik edebilmeleri de bunun bir başka avantajıdır.
- Gruba yeni katılan çocukların başlarda 'oyun kuralları'na uymakta zorlanmaları çok normaldir. Bir çocuğun, sessizce oturarak dinleyip bir eşyayı geri verebilmesi için önemli bir öğrenme süreci şarttır ve bu süreç çocuk programına devamlı katılımla desteklenecektir. Bu nedenle, başlangıçta yaşanan bu zorlukların çok doğal olduğunu ve zaman içerisinde azalacaklarını annelere söylemek çok önemlidir.

Çocuk Programı İçin Konular

Hangi konuların çocuklar için en uygun ve ilgi çekici olduklarını düşündüğümüzde tercih ölçütü olarak yine ilkemiz uygundur: Çocuğun günlük yaşantısını Tanrı'yla bağdaştırmak istiyoruz. Çocukların günlük hayatlarında karşılaştıkları şeyler çocuk programı konusu olabilir.

Çocuklar Tanrı'nın yarattığı şeylerden büyülenirler. Bu sebeple yaratılış konusu çocuğun deneyim alanının temelini oluşturan bir konudur. Çocuk programında olduğu gibi günlük yaşantıda da, bu dünyayı (başlangıçta) mükemmel ve güzel yaratmış olan bir yaratıcının olduğunun gerçeğini iletebiliriz. Çocuklarla birlikte değişik çiçeklere, çeşit çeşit hayvanlara hayran kalabiliriz ve yanı sıra Tanrının bütün bunları ne kadar harika tasarlayıp her şeyi ne kadar güzel yarattığını vurgulayabiliriz.

Sonuç olarak bizce şu konular uygundur:

1. Tanrı bu dünyayı yarattı (yaratılış)
2. Tanrı yarattıklarıyla ilgilenir
3. Kutsal Kitap'tan çocuğun günlük yaşantısıyla bağlantılı öyküler

1. Tanrı Bu Dünyayı Yarattı (Yaratılış)

Yaratılış konusuna ilişkin birçok düzenleme seçeneği vardır:

- *Yaratılış bölümlerine* göre düzenleme:
  Birinci günde Tanrı ışığı yarattı, ikinci günde Tanrı göğü yarattı, üçüncü günde…
- *Yaşam alanlarına* göre ayrım: Su, hava ve yeryüzü:
  Balıklar, su kuşları ve suda yaşayan diğer hayvanlar, suyun içinde ve etrafındaki bitkiler, insan için su, vs., *su* konusu alanın içinde yer alıyor.
  Güneş, ay, yıldızlar, bulutlar, kuşlar vs. *hava* konusu alanına ait olanlar;
  Yerde yaşayan hayvanlar, ağaçlar ve diğer bitkiler ile insan, *yeryüzü* konusu alanına ait olanlar.
- Yaratılış *bölümlerinden* birine yoğunlaşmak

Bu tür vurgulanmak istenen konuların ('bölümlerin') nasıl ele alınabileceklerine dair birkaç örnek verelim:
Örneğin *orman* konusuna ilişkin şu noktalar işlenilebilir:

- Ormandaki çiçekler ve bitkiler
- Ormandaki ağaçlar ve meyveleri
- Ormandaki küçük ve büyük hayvanlar
- Ormandaki kuşlar

Çiftlik konusu küçük çocuklar için da çok çekicidir:

- Ahırdaki hayvanlar
- Evdeki hayvanlar
- Bahçede ne yetişir?
- Tarlada ne yetişir?

Çocuklar için ilginç olan konulardan biri de *"Tanrı beni mükemmel yarattı"*. Konunun yanı sıra kendilerini daha iyi tanımayı, Tanrının onları ne kadar güzel yarattığını ve onları sevdiğini öğrenirler. Böylece bu konunun noktaları şunlar olabilir:

- Tanrı beni seviyor ve beni mükemmel yarattı

- Tek tek duyu ve beden unsurlarını ele almak. (Program başına iki unsur ele alabilirsiniz. Çocukların dikkatlerini arttırmak ve hareket etme isteklerini göz önünde bulundurmak açısından, bunu yaparken – gözler ve eller, kulaklar ve ayaklar gibi - bir duyu bir de hareketli organı birlikte işlemek daha uygundur.)
- Tanrı dünyadaki bütün çocukları yarattı. (Çocuklar bu konudaki çocuk programı aracılığıyla çok farklı görünüşte çocukların olduğunu ancak Tanrı'nın hepsini sevip çok güzel yarattığını öğrensinler.)

Yaratılışın daha farklı yönlerinin de çocuk programı için uygun olduğu kesindir. Bu alanda herkes kendi yaratıcılığını harekete geçirebilir.
Yaratılış hakkındaki her konuda Tanrının yüceliği ve baba sevgisi ön plana çıkmalı. *Tanrı her şeye kadir ve sevgi dolu bir Tanrı olduğundan* her şeyi bu kadar güzel yarattı. *O, sevincini bizimle paylaşmak ister.*

2. Tanrı Yarattıklarıyla İlgileniyor

Çocuk yalnızca, Tanrı'nın bizleri ve dünyayı yarattığını değil, bizimle ilgilenip bizim *ihtiyaçlarımızı karşıladığını* da öğrenmeli. Tanrı bizi seviyor, neye ihtiyacımız olduğunu biliyor ve bize iyi olan çok şeyler veriyor.

Bu konunun noktaları şunlar olabilir:
- Tanrı bize sebze ve meyve veriyor
- Tanrı bizi hayvanlar aracılığıyla doyuruyor:
  Arılardan bal, ineklerden süt, tavuklardan yumurta…
- Tanrı hayvanlara da besin sağlıyor
- Tanrı bir tohumdan tekrar bir bitki olacak şekilde bitkilerin de ihtiyaçlarını karşılıyor (güneş, yağmur, rüzgar, toprak …)

Tanrı bize sadece gıda değil, koruma, güvenlik ve ilgi de sağlıyor; bunun için yaşam alanımız olarak *aileyi* uygun görüyor.

Bununla ilgili şu noktalar ele alınabilir:
- Tanrı bize anne baba ve kardeşler veriyor (ailemiz için minnet)
- İsa'nın da anne babası ve kardeşleri vardı
- Tanrı, anne ve babamıza itaat etmemizi istiyor

Tanrı sevinçlerimizi ve üzüntülerimizi O'na söyleyebilmemiz için bize kendisiyle konuşma olanağı da sağlıyor. Bu iletişime **dua** diyoruz. Çocuklar Tanrıyla böyle bir ilişkiye çok erken yönlendirilebilirler – o zaman dua onlar için olağan doğal bir hale gelecektir.
Tanrı'nın sağlamasının bir başka yönü de her zaman bizimle olması ve bizi **korumasıdır.** Bunlar çocuğa güvenlik ve korunma hissettirir ve korkularını kaldırır.
Çocuk programına uygun daha değişik yönlerin burada da olduğu kesindir.

Özellikle bu konuda Tanrı'nın baba sevgisi belli olur. O bizi seviyor ve *bu nedenle* O, ihtiyacımız olan her şeyi karşılıyor.

3. İncil'den Öyküler

Çocukların İsa'yı erken yaşlarda tanımaları da amacımızdır: Onları seven, kendisiyle konuştuklarında onları dinleyen, insanlara şifa verebilen arkadaşlarıdır. O ve onlar gibi kendisi de bir çocuk olmuştur. Bunlar İncil'den öykülerle daha açık gösterilebilir. Uygun olan konular şunlardır:

- İsa'nın doğumu (Doğuş bayramı anlatısı, İsa'nın da bizim gibi bir çocuk olduğunu gösterir)
- Çocukların bereketlenişi (İsa'nın çocukları sevdiği gösteriliyor)
- Göldeki fırtınanın dindirilişi (O'nu çağırdığımızda İsa'nın bizi duyduğu gösteriliyor)
- Kör Bartimay (İsa'nın hastalara şifa verdiği gösteriliyor)

İncil'deki bazı tanınmış ve sevilen öyküler küçük çocuklar için uygun değildir. Uygunluk ölçütleri şunlar olmalıdır:

- Çocuklar henüz soyut değil de somut düşündükleri için ('Kaybolan Koyun', 'İyi Samiriyeli' gibi) benzetmeleri anlatmıyoruz. Düşünme kabiliyetlerinden yalnızca somut anlatılanı anlayabilirler, aktarma yapamazlar. Böylece 'Kaybolan Koyun' öyküsü Tanrı ve çocuğa bağlantısı olmaksızın sadece bir koyun ve çoban olarak kalır.
- Çocukta korku uyandırabileceği için küçük çocuklara ve çocuk programında anlatılmasını uygun görmediğimiz şiddet içeren ('İyi Samiriyeli', 'Haça Geriliş' gibi) öyküler de var. Çocuklarının böyle öyküleri ne zaman anlayabileceklerine evde ebeveynlerin karar vermesi daha iyidir. O zaman çocuğun bireysel tepkilerine de karşılık verebilirler.
- Aynı zamanda çocukların savaş halinde bulundukları öyküler de korku verici olabilir. Çocuklar kendilerini öyküdeki çocuklarla bir tutup kendilerinin de aynı duruma düşebileceklerinden korkabilirler. Aynı durum çocukların ebeveynlerinden ayırıldıklarını içeren öyküler için de geçerlidir (Samuel, Musa). Bunlar da çocuklarda aynı duruma düşebilme korkuları uyandırabilirler.

Kullandığımız İncil'den öyküler yalnızca anlatılmıyor, canlandırmaları da yapılıyor. Salt sözcükler küçük çocuklar için kesinlikle ilgi çekici değildir çünkü onlar uzun ve düz iletileri takip edemeyip bunun sonucunda olayları ve bağlantıları anlamıyorlar. Bu sebepten bir öykü en azından resimlerle daha açık anlatılmalı.
Oyun olarak sergilendikleri zaman çok daha iyi olur. Böylece en küçükler bile ilgili ve büyülenmiş şekilde izlerler. Ayrıca öykü daha canlı olur ve çocuklarda kalıcı bir etki yaratır. Felçli Adamla ilgili çocuk programını gören bir yaşındaki bir çocuk evde bulabildiği bütün LEGO/PLAYMOBİL oyuncak insancıkları bir eve topladı. Ve lego adamlardan bir tanesini çocuk programındaki felçli adamın yatağa yatırılması gibi yatağın üzerine yatırdı. Herhalde öykünün bütün anlamını kavramamıştı ama bazı şeyler aklında kalmıştı.
Üç – dört yaşındaki çocuklar için, öykülerin kendileri tarafından oynandığı sahneler de düzenlenebilir.
İncil'den öykülerde de *her zaman* Tanrı'nın sevgisi noktası vurgulanmalı. Çocuklara şunu iletmek istiyoruz: Tanrı İsa aracılığıyla dünyaya geldi çünkü bizi seviyor; İsa bize yardım etmek için, bize şifa vermek için ve bize Tanrı'nın sevgisini anlatmak için geldi.

Bir Çocuk Programının Unsurları

Deneyimlerimize göre *her* çocuk programında şu unsurlar yer almalı:

1. Selamlama

Tanrı her insanı tanıyor, yarattı ve seviyor. Elbette çocuk programına katılan her bir çocuk için geçerli olan bu bildiri, çocuklara aşılamak istediğimiz temel sözlerden birisidir. Programda bu konu her bir çocuğun şu iletiyi taşıyan bir şarkıyla karşılanması yolunda ifade edilmeli: Sen hoş geldin, burada olduğun için seviniyorum. Karşılama şarkısının sözlerinde bu ileti bulunmalı ve çocuk için yüz hatları, el kol hareketleri ve davranışlarımızla bu yaşanır olmalı. Çocuklara kişisel olarak hitap edebilmek için onların isimlerini bilmek önemlidir. Önceden yazılmış ve kıyafete yapıştırılabilen bir etiket isim kartlarından da yardım alınabilir.
Zaman açısından altı çocuktan büyük gruplarda ikişer çocuk için *bir* tek müzikli selamlama söylenebilir yoksa karşılama çok uzun sürer ve çocukların dikkatleri dağılır. Bazı karşılama şarkılarında birkaç isim kullanılabilir.
Karşılama için bir zil veya daha sonra çocuk programında belki tekrar ortaya çıkabilecek bir peluş hayvan veya el kuklası de kullanılabilir. Karşılamada çocukları arka plana itmemeleri açısından (hareketli hayvanlar gibi) fazla dikkat çeken şeyler uygun değildir.

2. Kutsal Kitap'la Olan Bağlantı

Kutsal Kitap'ın önemli olduğunu ve Tanrı hakkındaki bilgimizin (çocuklara aktarmak istediğimiz bilginin) öncelikle Kutsal Kitap'tan geldiğini çocuklar *başlangıçtan* fark etsinler. Çocuklar Kutsal Kitap'ı Tanrıyla ilgili bilginin kaynağı olarak tanısınlar.
Burada herkes kendine şunu sormalı: Kutsal Kitap'ın Tanrı hakkındaki bilginin kaynağı olduğu tam olarak anlaşılıyor mu? Tanrının Sözünün benim hayatımdaki yeri nedir? Eğer Kutsal Kitap'ın kişisel hayatımda bir rolü yoksa ve ben bu nedenle bu sözlerin arkasında duramıyorsam çocuklar bu içsel ikilemin farkına varacaklardır.
Kutsal Kitap ile olan bağlantı her çocuk programında ortaya çıkmalı: Ya anlattığınız öyküsünün bulunduğu büyük bir Kutsal Kitap'ın yazılarına işaret ederek ya da her çocuğun küçük birer Kutsal Kitap'ı eline alması aracılığıyla. Çocuklar Kutsal Kitap'a dokunsunlar ve sayfalarını çevirsinler. Çok küçük bebeklere bile Kutsal Kitap'a dokunma izni verilmeli. Çocukları bu kitabı iyi kullanıp sayfalarını yırtmamalarına yönlendiriyoruz. Buna rağmen bazı Kutsal Kitap'ların buruşup ağza alınmalarını göze almalıyız. Ama onlar çocuklar için sağlandı.
Böylece çocuklar henüz okumaya başlamadan Kutsal Kitap'la bir bağlantı kurup Tanrı'nın Sözü ve onun yaşantımız için o müthiş önemine saygı göstermeyi öğreniyorlar. İyice yerleşmesi için bunu anlatan bazı ifadeler çocuk programında sık sık tekrarlanmalıdır:

- Kutsal Kitap'ta yazıyor ki…
- Bunu biliyorum çünkü Kutsal Kitap'ta yazılıyor.
- Kutsal Kitap Tanrı'nın Sözüdür.
- Kutsal Kitap'ta Tanrı, İsa, Bartimay vs. hakkında okuyoruz.

Kutsal Kitap şarkıları kişisel olarak her çocuk için de söylenebilir. Bir örnek: "Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı Anıl'ı seviyor." Bu tür ifadelerin de akılda kalmalarına yardımcı olur.

3. Tanrı'nın Sevgisinin Ve Kabullenmesinin Aktarımı

Hıristiyanlık mesajının merkezi bir noktası da Tanrı'nın her insanı sevdiği ve onu koşulsuz şartsız kabul ettiğidir. Fakat çoğu çocuk bunun tam tersini yaşıyor. Birçok açıdan toplumumuz çocuklara düşmanca davranıyor. Kimi zamanlar çocuklar istenmiyorlar (Evini kiraya veren bazı ev sahipleri gibi); hatta bazı toplumlarda evcil hayvanlar çocuklardan daha çabuk kabul görüyor. Kürtaj istatistikleri de çocuklara karşı düşmanca eğilimleri açıkça ortaya koymaktadır. 'Kazara olan' ve bu nedenle istenilmeyen çocuklar genellikle ailenin reddedici tavrından çok etkilenir ve yaralanırlar.

Etkisi altında bulunduğumuz başarı ve rekabet toplumunun karşısında Tanrı'nın kayıtsız şartsız kabulü ve sevgisi, düşünce ve duygularımızda gerçekleşmesi zor gibi görünen zıt bir kutup gibidir. Bunun için bu gerçeği çocukların yüreklerine yerleştirmek çok önemlidir. Değerlerinin ve kişiliklerinin, Tanrı'nın her birini ayrı ayrı tanıdığı, yarattığı, sevdiği ve olduğu gibi kabul ettiği gerçeği *aracılığıyla* oluştuğunu bilip yaşamalıdırlar. Bu temel üzerinde sağlıklı Hıristiyan öz değer duygusu gelişecek ve gelecekteki başarı-rekabet düşüncelerinin yaratacağı ikilemlere karşı koyabileceklerdir.

Bu, çocuk programında Tanrı'nın bize olan sevgisini anlatan şarkılarla uygulanabilir. Tanrı'nın çocuğu güzel yarattığını ve onu sevdiğini dile getiriyorlar. Çocuğa şunu söylüyoruz: "Var olduğun için Tanrı seviniyor. Var olmanı O istedi. Sen değerlisin. Tanrı seni seviyor. Seni yarattı hatta çok güzel yarattı." Bunlar çok önemli ifadelerdir. Çoğumuz bunları hiç duymadık ve bu yüzden bugün bile bazılarımız aşağılık duyguları yaşıyoruz.

Her çocuğa, bu şarkıların bazılarına eşlik ederlerken kendilerini seyredebilmeleri için birer ayna vermekte fayda var. Küçük çocuklar bile buna çok sevinip özgürce gülümsüyorlar. Böylece Tanrı'nın çocuğa verdiği özelliklere işaret edip Tanrı'ya teşekkür edebiliriz; mesela güzel gözleri için, saçlarının lüleleri için. Arada sırada çocukların kendilerini baştan aşağı seyredebilmeleri için büyük ayna da kullanıyoruz. Bu onları özel olarak eğlendiriyor.

Tanrı'nın bizi güzel yarattığı ifadesini içeren şarkıları kolaylıkla evde de örneğin banyodayken, üst değiştirirken, aynada kendilerini seyrederlerken de söyleyebilirler. Tanrı'nın bize olan sevgisini içeren şarkılar, yeni doğan bebeklere söylenebilecek ilk şarkılardan bazılarıdır.

4. Bir Konunun Sunumu

a) Bir konunun ele alınmasında, **çok küçük** adımlara bölünmesi ve öyle sunulması çok önemlidir. Bir konuya ilişkin yapabileceklerimiz hakkında çoğu zaman kafamızda çeşitli fikirler oluşur. Fakat bizi her zaman yönlendiren, küçüklerimizin ne kadar alıp kaldırabilmeleri olmalıdır. Bu yoklama sorusu genellikle tasarılarımızın çoğunu ya hiç ya da sonraki bir çocuk programında uygulamamıza sebep olur. Bu konuda şu bilinmiş atasözü gerçekten anlam buluyor 'Usta kendini kısıtlamada belli eder'.

b) Bir konun ele alınmasında başka önemli bir nokta da **görselliğin** olmasıdır. Küçük çocukların, neden bahsettiğimizi anlayabilmeleri için görsellere ihtiyaçları vardır. Belki onların hiç bilmedikleri bir sözcüğü kullanıyoruzdur; fakat buna ilişkin bir resim gösterirsek bilmemelerine rağmen kafalarında bir şeyler kurup yeni sözcüğü de öğrenebilirler. Konuşma için de şarkılar için de bu geçerlidir. Söylediğimiz şey veya şarkıdan çocukların kafalarında mutlaka bir imge oluşmalıdır.

c) Çocuklar, **bütün duyularına hitap edildiğinde** en iyi şekilde öğrenirler. Bu nedenle çocuk programında çocukların yalnızca görme ve işitme duyuları aracılığıyla alabildikleri sunumlar yapmıyoruz, onların deneyim edinmelerini de sağlıyoruz. Örneğin bir elmayı yalnızca görmeyiz, koklayıp tadabiliriz; suyu elleyebiliriz (dokunmak) ve içebiliriz (tatmak) vs. Çocuk programının akışında bu tür olanaklara severek yer veriyoruz ve bu da çocukları çok sevindiriyor.

d) **Yöntemdeki çeşitlilik,** odaklanmayı kolaylaştırıyor:
Bireysel eylemler – yani her çocuğa bireysel olarak hitap eden eylemler (karşılama, Tanrının sevgisi hakkındaki şarkılar, İncil ezgisi gibi) – ve *toplu* eylemler (birlikte şarkı söylemek, büyük bir resim incelemek vs.) bir biriyle yer değiştirerek yapılmalı. Bireysel eylemlerde sıra her çocuğa gelene kadar

çocuklar çok beklemeliler. Birbirlerini beklemek çoğu zaman çocuklar için kolay değildir; gürültü seviyesi artar; yeniden konuya odaklamalarını sağlamak çok zor olur. Bu nedenle bireysel ve toplu eylemlerin sıraları değiştirerek yapılsa daha mantıklı olur.

e) Sadece sözlü olan **açıklamalar en aza** indirilmeli. Mümkün olduğunca açıklamalar resimlerle, figürlerle, şarkılarla vs. yapılmalı. Bu kural temel olarak alınabilir: Çocukların yaşı ne kadar küçükse o kadar az salt sözlü iletişim, çocukların yaşı ne kadar büyükse o kadar uzun konuşmalar mümkün olur. Küçüklere görsellik olmadan iki cümleden fazla konuşma yapılmamalı yoksa dikkatleri dağılır. Bu da soyut konuların bu yaş grubuna neden uygun olmadığını gösteriyor (mesela ışık ve karanlık, İsa'nın ışık olduğu vs.).

f) Öğretmenlik mesleğinden gelenler **çocukların çocuk programına katılmalarına** için çabalayacaklardır. Bu noktada genellikle düşüncelerin biraz değiştirilmesi gerekir: Üç yaşından küçük çocuklar programa çok sınırlı bir katılım sağlayabilirler. Soru sorup çocuklardan cevap beklemek sadece çok basit ve sürekli tekrarlanan sorularda mümkün olur. Bazı çocuklar o yaşta halen konuşamazlar, bazıları da çok utangaç olabilirler. Gösterilen hareketleri taklit ederek aktif bir katılım bazen gerçekleşebilir. Tiyatrolar ancak üç yaşından büyük çocuklar için amaca uygun olur. Fakat çocukların katılımı ellerine eşya vererek sağlanabilir: Mesela ayna, küçük İnciller, resimler, kağıttan yapılmış kuşlar ("uçurmak" için), oyuncak hayvanlar vs. bunları kendileri geri getirebilirler. Herkesin aynı şeyi yapmak zorunda olmadığı bu çeşit hareketler bu yaş grubu için daha uygundur.Yani çocuk programımız asıl olarak şarkıların, resimlerin ve görsel malzemelerin sunumlarından oluşuyor. Çocuklar tarafından çabuk öğrenilebilmeleri için şarkıların basit olmaları gerekiyor. İki yaşındakiler bile kısa, çok tekrarlanan şarkıları söylemeye başlıyorlar. Elbette arada bir de daha zor olan ve açık bir mesaj içeren bir şarkı da kullanılabilir; bu, tekrarlamaktan çok dinlemek için uygun olur.

g) Küçük çocukların sessizce oturmaları kolay olmadığı için çocuk programı çerçevesinde **hareket olanağı** sağlamak şarttır. Küçükler için İncillerini kendileri geri getirmeleri, bir şarkı eşliğinde ayağa kalkıp, zıplayıp alkış tutmaları bile yeterli oluyor. İki yaşından büyük çocuklar için de basit hareketlerden oluşan danslar (çember yapmak, ortaya ve geri gitmek gibi) uygun olur.

h) Çocukların dikkatlerini yeniden kazanmak veya aktif tutmak için, konu müsaitse küçük **'doruk noktaları'** kurulabilir. Hasat bayramında çocukların meyve ve sebzelerden tadabilmesi bir doruk noktası olabilir; hayvanlar konusunda sadece tüylü veya plastik hayvanlar değil de hareket edebilen (mesela yüzebilen) hayvanlar ya da canlı hayvanlar kullanılabilir.

5.Çocuk Programının Kapanışı

Çocuklar Tanrı'nın neler yarattığını, yarattıklarına nasıl baktığını ya da İsa'nın bizim arkadaşımız olduğunu duyduktan sonra Tanrı'ya bunun için **teşekkür** etmek istiyoruz. Bu, Tanrı'nın bizi yarattığı ve yarattıklarına baktığı için sevincimizi dile getiren (örneğin alkış eşliğinde) bir şükran şarkısı ile olabilir. Kısa – kendilerinin ettiği veya tekrarlanan – dualarla sevincimizi Tanrı'ya karşı dile getirerek de olabilir. İki – üç yaşındaki çocuklar kendileri Tanrı'ya teşekkür etmeleri için teşvik edilebilir (örneğin: "Elmalar için teşekkürler, Baba"). Böylece dua etmeyi, daha doğrusu aile içerisinde de geçen çok normal ve basit cümleleri Tanrı'ya yöneltmeyi öğrenebilirler.

Kapanış şarkısı programın sonunu belli eder ve aynı zamanda oyun zamanını açar. Kapanış şarkısı çok sık değiştirilmemeli ki anneler ve çocuklar programın sonlandığını anlayabilsinler. Kapanış şarkısı oyun zamanının sonuna da tam bir kapanış olarak yerleştirilebilir.

Kapanış şarkısıyla çocuklara Tanrı'nın onlarla beraber gittiğini, evde de onlarla birlikte olduğunu, haftaya tekrar geleceklerine sevindiğimizi ve Tanrı'nın da buna sevindiğini iletmek istiyoruz.

Önemli Ayrıntılar

Dil

Çocuk programında kullanacağımız dilin basit ve çocuklara uygun olması gerektiği herhalde herkes için açıktır. Fakat biz ‘bebek dili’ de kullanmak istemiyoruz, bunun yerine normal ve kolay bir dil kullanmak istiyoruz. Burada neye dikkat edilmeli?

Asıl olarak sözcüklerimiz ve dilbilgisel yapılar önemlidir. Sözcükler olabildiğince çocuğun normalde günlük yaşamında duyduğu dilden seçilmeli. Aynı anlama gelen iki sözcük seçeneğinde çocuğa bilindik olduğu ihtimalinin en yüksek olduğu sözcük seçilmeli.
Kural olarak topluluk adı kullanmamak ve anlatılmak istenilen şeylerin isimlerini saymak daha iyidir: Örneğin ‘meyve’ yerine açık olarak ‘elmalar’, ‘armutlar’, ‘erikler’ daha iyidir; ‘sebze’ yerine ‘domatesler’, ‘havuçlar’, ‘salatalıklar’ demek daha iyidir.
Soyut kavram ve ilişkileri anlaşılır değildir ve bu yüzden olabildiğince kaçınmalı. Buna rağmen kullanmak isterseniz, çocukların konuyu anlayabilmeleri için mümkün olduğu kadar görselleştirin. “Tanrı bizi koruyor” ifadesi örneğin bir annenin çocuğunu kucağında tutup sıkı sarıldığını gösteren bir resimle görselleştirilebilir. Sevilen “İsa senin kalbimde oturmak istiyor” cümlesi küçük çocuklar için algılanmaz olduğundan yanlış anlaşılabilir.
Çocuk programı vermeye başlanıldığında söylemek istenilen her şeyi önceden tam düşünmek ve yazmak – özellikle anlamlı ana kavramları – yardımcı olacaktır. Bu yolla sözcük seçimini daha ayrıntılı düşünebilirsiniz. Bunun pratik faydaları da var: Yazılan şey zihne daha iyi yerleşiyor ve bunun dışında da yazılı notları programdan kısa bir zaman önce okuyabilirsiniz.
Kullanılan cümlelerin dilbilgisel yapılarına da dikkat etmeliyiz. Yetişkinler birçok yan cümleler ve mantıklı eklemeler de yapıyorlar. Çocukların yan yana duran ve kısa cümlelere ihtiyaçları vardır. Küçük çocuklar cümleleri bağladığımız bağlaçları (Bu yüzden, çünkü, öyle ki, bu nedenle gibi) anlayamıyorlar ve böylece cümlenin anlamını kavrayamıyorlar. Bir örnek: “Tahıl yeterince güneş ve yağmur aldığı *için* sarı oldu ve *bununla birlikte* biçilmeye hazır.” Küçük çocuklar için bu cümleyi dört basit cümleye dönüştürmeli: “Saplar ve başaklar sarı oldular. Yeterince güneş ve yağmur almışlar. Buğday olgunlaşmış. Şimdi hasat başlayabilir.”
Konuşmalarda ilgi cümlesi kurmamak da daha iyidir: “Çiftçinin, *arkasında* biçeri olan bir traktörü var.” İlgi cümlesi olmayan iki cümle çocuklar için daha iyi anlaşılır. “Çiftçinin bir traktörü var. Traktörün arkasında bir biçer var.”

Şarkılar

Çocuk programlarındaki şarkılar, diğer her şeyin bağlandığı iskelettir:
Yedi on arası şarkı fazla değildir.

Programda kullanmak istediğiniz şarkıları, Kucak Yayıncılık'ın bastığı "Tanrı'nın Çocuklarıyız" isimli kitapta bulabilirsiniz.

Şarkılar bizim için neden bu kadar önemlidir? Bunun birçok nedeni var:

- Genel olarak şarkıların çocuk gelişiminde yararlı bir etkisi olduğu söylenebilir: “Özellikle ilk yıllarında çocuklara şarkı söylemek ve ortaklaşa çocuklarla uygun şarkıları oynamak, hayal güçlerini yaratıcı bir şekilde uyararak çocukların bütünsel gelişimini destekliyor.” (Detlev Jöcker)
- Şarkıyla paylaşılan ifadeler söylenenlerden daha çabuk ve daha iyi yerleşir. Bu deneyimi mutlaka çok kişi yaşamıştır. Bir ayeti ezberlemek zorlu bir iştir. Fakat ayet müzikli olursa bu çok daha hızlı ve kolay olur. Çocuklar için de aynısı geçerlidir.

- Çocuk programımızda her zaman ya aynı ya da hafif değiştirilmiş şarkılar yer alır. Bu tekrar, yerleşme eylemini bir kat daha güçlendiriyor.
- Şarkılar çocukların odaklanmalarını daha da arttırıyor ve kalıcı olmasını sağlıyor. Açıklama sırasında sakin olmayan bir grup, bir şarkı söylenildiğinde sakinleşiyor.

Şarkıların seçiminde nelere dikkat edilmeli?

1. Şarkılar **basit ve kısa** olmalılar. Çocukların yaşları ne kadar küçükse o kadar basit melodi ve içerikler seçilmeli. (Aralarında, iki üç yaşındaki çocuklara uygun olacak birkaç daha zor şarkı da var.) Bazı çocuklar daha iki yaşlarında kolay ve sık tekrarlanan şarkılara eşlik etmeye başlıyorlar.
2. Tanınan şarkılar bazen küçük **içerik değişikliklerivle** daha anlaşılır hale geliyorlar; bazen de bir şarkının sadece nakaratı çocuk programındaki belirli bir konuya uygun geliyor. Bazı sözcükler başka çizimlerle değiştirilebilir: "Teşekkür ederim, Göksel Babam, su için / çayır için / çiçekler için vs." gibi.
3. Böyle kısa ve kolay **şarkıları kendinizin de yapmanız** zor değildir. Yardım olarak bilindik melodileri de kullanabilirsiniz. Örneğin: "Bak postacı geliyor"un melodisi şu gibi yeni sözlere uygundur: "Tanrı beni seviyor"(172).
4. Bilinenler güven sağlar, bu nedenle şarkılara bakıldığında şarkıları tekrar tekrar çok önemlidir. Böylece örneğin karşılama ve vedalaşma şarkıları her defasında değişmemeli. Çocukların bildiklerine ihtiyaçları var ve bir çocuk programında tekrarlanan bir şarkıyı 'tekrar keşfetmeyi' severler. Konu bütünlüğünü sağlayacak, her çocuk programında yeniden çıkacak bir 'konu şarkı'sının seçilmesini öneriyoruz. Bunun aracılığıyla konuların içeriklerinin bağlantıları da açık olur ve anneler ile çocukları şarkıları daha iyi ezberleyebilirler. Daha kalıcı olmaları için bazen çocuk programını bütün olarak bile tekrarlıyoruz.
5. **Eşlik eden müzik aletleri** çocuklar tarafından çok seviliyorlar. Özellikle sevinç ve şükran içeren şarkılara çok uygun düşerler. Uygun çalgılar arasında çıngıraklar (mercimekle ya da kumla doldurulmuş ve bantla kapatılmış meşrubat kutuları vs.) ve 'bateri' (tahta kaşıklar ve tencere kapakları, boş konserve kutuları vs.) tavsiye edilir.

Malzeme

Küçüklerimizin neden bahsettiğimizi görebilmeleri için çok fazla görsel malzemeye ihtiyacımız var. Mümkün olduğu kadar **gerçek malzeme** kullanıyoruz, mesela gerçek çiçekler, sümüklü böcek, çimen veya yiyecekler. Yaşayan hayvanlar özellikle büyüleyicidirler çünkü hareket ediyorlar ve birçok ilginç özelliklerini gözlemleyebiliyoruz. Yiyeceklerde çocukların Tanrı'nın yarattığı yiyecekleri tadıp denemeleri daha yararlı oluyor.

Görsel araçların başka bir kaynağı da çocuk odasındaki **oyuncaklar**dır: LEGO/PLAYMOBİL'in parçaları, çeşitli oyuncak taşlar, figürler, dekorlar İncil öykülerini temsil etmek için uygundurlar. Oyuncak hayvanlar bazı çocuk programlarında çok önemli bir yere sahiptirler. Bu sırada mümkün olduğu kadar gerçeğe yakın görünmelerine dikkat edilmeli, mesela bir tavşanın tavşan olduğu açıkça görülmeli. Oyuncak hayvan kullandığımızda çocuklara bu oyuncak hayvanın Tanrı'nın yarattığı hayvana *benzediğini* vurgulamalıyız.

El kuklaları da çocuklar tarafından seviliyorlar; onları gevşetiyor ve örneğin karşılamada çocuğa ulaşmak için bir köprü oluşturuyorlar.

Kurulan, hareket edebilen, yüzebilen **hayvan taklitlerinin** de ayrı bir cazibesi var. Bunlar çocuk programının 'doruk noktalarını' belirleyebilirler, fakat yalnızca konuya uygun olduklarında kullanılmalılar.

Görsel malzeme olarak – büyük posterden kartpostala kadar – her tür **resim** de çok önemlidir. ***BAŞLANGIÇTAN*** *İTİBAREN* konsepti çerçevesinde Gerhard ve Ulrike Heitzer çocuk programına da çok uygun olan **resimli** bir **kitap** geliştirdiler. Bu kitap sahibinin web sitesinde yayınlandıktan sonra sizlere bir link vereceğiz. Küçük çocuğa, yaşadığı dünyayı Tanrı'nın yaratılışı olarak tanımasına, kendi deneyimlerini yaratıcımız olan Tanrı'yla ilişkilendirmesine yardımcı oluyor. Kutsal Kitap'ın yaratılış öyküsüne ait resimlerin ekinde büyük, katlanabilen, üzerinde çocukların yaratılanlarla olan ilişkilerini gösteren resimler de yer alıyor. Yaratılışla ilgili her hangi bir resimli kitap kreş ve ana okul yaşındaki çocuklar için uygundur.
Takvim, bahçe kataloğu, kitap, dergi, reklam broşürlerinde de işe yarayacak resimler bulunabilir. Seçerken dikkat edilmesi gereken şey, gösterilen şeyin açık ve anlaşılır olarak tanınması ve arka planından açık şekilde ayrı olmasıdır. Eğer sadece *bir* büyük resim çocuklara gösterilecekse çocuklara, yeterince yaklaşmaları ve her birinin resmi iyice inceleyebilmesi için yeterince uzun süre tanınması önemlidir. Bu işlem çok zaman aldığı için sık kullanılmamalı. *Her* çocuğun eline alıp tam inceleyebileceği küçük resimler veya kartpostallar kullanmak hoş bir değişiklik oluyor. Bir şeyi yalnızca seyretmek değil de dokunabilmek çocuğun ihtiyaçlarına daha çok hitap ediyor.
Çocuklar resimleri severek ellerine ve ağızlarına aldıkları ve büktükleri için resimleri kartona yapıştırıp laminantlamak veya poşet dosyaların içine koymak daha faydalı olacaktır. Böylece daha uzun süre kullanılabilir olacaklar.

Bölüm 3

Uygulama

Çocuk Programı Taslakları İçin "Kullanım Kılavuzu"

Kitabın aşağıdaki bölümü – çocuk programı için taslaklar – çoğu okur için en önemli bölümdür. Amacımız, söz konusu konu taslaklarıyla hazırlık için ayırılan zamanı azaltmak. En küçüklerle çalışmalar için birer *öneridir* ve elbette ekleme yapıp, geliştirmek mümkündür çünkü böyle bir düzenleme ile mükemmelik hedef alınmıyor.

Konu taslakları altında neyi anladığımız ve onların uygulamalarını nasıl düşündüğümüze ilişkin şimdi birkaç söz daha:

1. Aşağıdaki çalışmalara bilerek 'taslak' diyoruz. Noktasına uyulması gereken 'ajanda' veya sabit akış planı değiller, çocuk programının nasıl düzenlenebileceği konusunda birer öneri ve fikir vermeye yöneliktir. Gerektiği yerde bunları değiştirebilirsiniz veya değiştirmelisiniz ve kendi fikirlerinizle geliştirip kendi programınıza uyarlayabilirsiniz.

2. Çocuk programı için bazı taslaklar çok uzun; şekilleriyle yalnız büyük çocuklara uygulanabilirler. Küçük çocuklar için kısaltılmalı, basitleştirilmeli veya iki programa bölünmeli. Hazırladığımız konuların zorluk dereceleri yüzünden kimse ümitsizliğe düşmesin! Bu, bir çocuk programının böyle düzenlenmesi gerektiği demek değildir. Küçücük adımlarla başlamak çok doğrudur. (Bu kitaptaki taslak birikimi, uzun yılların deneyimini temel alan ortak bir üründür.)

3. Bir çocuk programını uygulamaya geçirmek isteyen herkesin, önceden bununla yoğun olarak ilgilenmesini umuyoruz. Şarkıları (sözleri ve müzikleri) çok iyi ezberlemek ve bütün akışı kafamızda tutmak buna dahildir. Çocuk programı devam ederken bir sonraki etkinliği hatırlayabilmek için taslağa ancak kısa bir göz atma zamanı bulabiliriz.

Bir arkadaşın buna ilişkin birkaç önerisi:
"Deneyimlerime göre, ancak elimle önceden çocuk programının akışını (belki biraz değiştirerek) yazdığım takdirde onu daha kalıcı olarak aklımda tutabilirim. Taslağımda her şey daha açık olsun diye bütün şarkıları kırmızı kalemle yazıyorum. Kullanmak istediğim görsel malzeme ile ilgili notlarım yeşil kalemle yazılı; hazırlıkta ve gereken malzemelerin kurulması sırasında bu faydalı oluyor. Kullanılmak istenildiği zaman karışıklık yaşanmasın diye malzemeleri sırasına göre hazırlamak yardımcı oluyor."

Buna göre taslakların içinde değişik fonları kullandık:

kullanılacak malzeme	<altından çizmiş>
"Şarkılar"	<kalın harflarla>
(Yapılacak hareket)	<parantez içinde>
Söylenecek sözler	<kursiv yazı>

Aşağıda tanıtılan çocuk programı taslakları üç konu çerçevesinde ele alınıyorlar:

1. ‘‘Yaratılış’’ (9 taslak)
2. ‘‘Tanrı Yarattıklarıyla İlgileniyor’’ (7 taslak)
3. ‘‘İsa’dan Öyküler’’ (7 taslak)

Çok önemli not:

Dersler için bir çok görsel gereçler kullanılacak. Onların çoğu, BAÇLANGIÇTAN İTİBAREN programını ilk defa yapmaya karar verip derslere başlamadan önceki zaman diliminde hazırlıklarınızı yapmanız gerekir. Çünkü Yaratılış kitabının ve tabloların hazırlanması epeyce zaman alır. En uygun resimleri ve malzemeleri bulmanız gerekir. Büyük ebatta (A3) laminant makinesini muhtemelen en yakın kırtasiyede bulamayacaksınız, nerede olduğunu araştırmanız gerekecektir. Belki bu gibi hazırlıkları yapmak için kendinizin yeteri kadar yeteneği veya zamanı olmayabilir. Bu durumda kilisede bulunan yetenekli bir arkadaşınızdan yardım isteyebilirsiniz. Eğer çoğu malzemeyi kalıcı olarak (laminant) yaparsanız her BAÇLANGIÇTAN İTİBAREN programını yaptığınızda materyalleriniz hazır olur.

1.BÖLÜM

TANRI DÜNYAYI YARATTI

Y-DERS 1: TANRI GÖKLERİ YARATTI

Okuma: Yaratılış 1: 1-8, 14-19, 20-23

Amaç: Çocuklar, Tanrıyı yaratıcı olarak tanısınlar ve O'nun dünyayı sevgiyle yarattığını öğrensinler.

Gereçler:

- Kutsal kitap
- Her çocuk için birer ayna
- Kartondan biri beyaz, biri gri 2 bulut şekli (Tarifler S. 2-3)
- Çiçek fısfısı
- Güneş (Tarifler S. 4-5)
- El feneri,
- Yaratılış hakkında resimli bir kitap (Tarifler S. 8 – 16)
- Ay ve her çocuk için birer yıldız (Tarifler S. 3)
- Oyuncak bebek
- Yastık
- Her çocuk için birer kuş (Tarifler S. 6-7)

Oyun için:

- Birkaç tane kırmızı mercimek
- Jelibon
- Her çocuk için birer naylon poşet

Elişi, eğer 4-5 yaşında olan, boyama seven ve makasla çalışabilen çocuklar varsa:

- Gündüz ve geceyi anlatan resim fotokopisi (Tarifler S. 18)
- Kuru boya,
- Güneş ay ve yıldız fotokopisi (Tarifler S. 17)
- Makas,
- Tutkal/Pritt

İlahiler:

164 Selam Ayşe
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
141 Aynaya bak! Kim var orda?
169 Şıp, şıp, şıp
170 Tanrı Ayşeyi güzel, güzel yarattı
168 Sevgili yavrum, iyi geceler
148 Cik, cik, cik, küçük kuşlar ötüyor
156 Kim yıldızlara parıltı verir?

Anne babalar için öğüt:

Hafta boyunca çocuklarınızla bulutları, uçan kuşları, güneşin doğuşunu ya da batışını izleyin. Aynı zamanda Tanrının her şeyi yarattığını anlatın. Veya gece yatmadan önce aya ve yıldızlara pencereden ya da balkondan bakın ve bunun hakkında konuşun. Bu dersle ilgili şarkıları da sık sık söyleyin.

Giriş:

Her gelen çocuğu tek tek **"Selam Ayşe"** şarkısıyla (çocuğun adıyla) selamlayın.
Kutsal Kitap'ı göstererek: "*Kutsal Kitap Tanrı'nın yaptıklarını anlatıyor. Tanrı hakkında neler söyleyebilirsiniz?"*
"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki" ilahisinden birkaç kıta söyleyin. İsterseniz kendi sözlerinizle birkaç kıta daha ilave edebilirsiniz.
"B*ütün çocukları Tanrı yarattı. Haydi, aynaya bakın. Tanrı seni yarattı ve seni çok seviyor*."
Aynaları dağıtın.
"Aynaya bak! Kim var orda?" ilahisini söyleyerek çocuklar aynada kendilerine baksınlar.
Aynaları geri alın.

Ders:

Yine Kutsal Kitap'ı göstererek: "*Kutsal Kitap'ta Tanrının bizi sevdiği için neler yaptığını da okuyoruz.*
"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki" ilahisinden Tanrı'nın sevgisi hakkındaki kıtaları söyleyin.
"Tanrı gökleri de yarattı."
Beyaz bulutu göstererek: "*Gökyüzündeki bulutları da Tanrı yarattı*."
Gri bulutu göstererek: "*Yağmur bulutları da yarattı. Onlar bize su veriyorlar*."
Gri bulutu fısfısla ıslatarak **"Şıp, şıp, şıp"** ilahisini söyleyin**.**
Güneşi göstererek: "*Tanrı güneşi de yarattı."*
Güneşin arkasında el feneri yakarak **"Tanrı güneşi güzel, güzel yarattı"** kıtasını söyleyin.
Resimli kitaptan gündüz resmini göstererek resimdeki detaylar hakkında konuşun:
"*Günümüzü aydınlatmak için güneşi büyük bir ışık olarak verdi."*
Ayı ve yıldızları göstererek: "*Tanrı bize ay ve yıldızları da verdi*."
Çocukların hepsine birer yıldız verin: **"Tanrı ... güzel güzel yarattı"** ilahisinden 2. ve 3. kıtaları söylerken çocuklar ayı ve yıldızları sallasınlar.
Resimli kitaptan gece resmini gösterin ve resimdeki detaylar hakkında konuşun: "T*anrı ay ve yıldızları gecenin küçük ışıkları olarak yaptı. Geceyi bize uyumak için verdi."*
Oyuncak bebeği göstererek: "*Bu bebeğin uykusu var. Onu kim uyutacak?"*
Çocuklar sırayla, **"Sevgili yavrum, iyi geceler!"** ilahisini söyleyerek bebeği yastığa yatırıp uyutsunlar.

"Gökte uçan hayvanları da Tanrı yarattı. Bakın, bu kuş uçuyor."
Karton kuşun kanatlarını sallayıp göstererek: **"Cik, cik, cik"** şarkısını söyleyin.
Her çocuk birer kuş alıp kanatlarını oynatarak ilahiyi tekrarlasın.
"Başka uçan hayvanları biliyor musunuz?" Sinekler, arılar ve kelebekler hakkında konuşun.
Kitaptan resimler gösterin.

"Kim yıldızlara parıltı verir?" ilahisinin soru ve yanıtlarını kullanarak bugünkü konuyu tekrarlayın. Tabii ki sadece bugünkü konuya ait olan kıtaları söyleyin.
"Şimdi Tanrı'ya her şey için teşekkür edelim." Dua edin.

Elişi:

Gruptaki büyük ya da yetişmiş çocuklar gece ve gündüz resmini boyasınlar, güneş, ay ve yıldızları boyayıp kessinler ve resmin üzerine yapıştırsınlar. (Kuru boya, makas, Pritt)

Oyunlar:

- Çocuklar duvarın önünde ellerindeki ay ve yıldızları göstererek yan yana dursunlar. Karşı duvardaki bir çocuk elindeki güneşi göstererek: "Ben güneşim. Yanımda kimse parlayamaz" desin. Yıldızlar ve ay güneşe yaklaşsınlar. Güneş kimi yakalarsa o kişi yere çöküp 'yok olmalı'. Böylece tekrarlayarak devam edilir. Sona kalan çocuk ise güneş olur.

- Bütün çocuklar kuş olsunlar. 'Kanatlarını' çırparak odanın içinde 'uçsunlar'. Onlar uçarken öğretmen de kırmızı mercimek dağıtsın (fazla olmasın, temizlemek zor olabilir). Öğretmen, bir, iki, üç diye saydığında kuşlar taneleri toplasınlar. En çok kim topladı? Herkese bir ödül (örn.: jelibon) verilsin. Tekrar oynayabilirsiniz.

- Çocuklar yüzlerini açık bırakarak kafalarına bir naylon poşet takıp odada gezinsinler. Bu arada belki bir şarkı (yağmur şarkısı) söylenebilir. Öğretmen belli sözcüklerde çiçek fısfısıyla naylonlara su fışkırtsın. Çocuklar kaçsınlar. Islanan çocuk otursun devam etmesin.

Y-DERS 2: TANRI SUYU İNSANLAR İÇİN, YANİ BİZİM İÇİN YARATTI

Okuma: Yaratılış 1:6-7, 2:10-14

Amaç: Çocuklar Tanrı'nın suyu bizi sevdiği için verdiğini öğrensinler.

Gereçler:

- Kutsal Kitap ve her çocuk için birer İncil
- Resimli Yaratılış Kitabı, içinde su bulunan sayfalar
- Suyla dolu sürahi
- Her çocuk için birer bardak ve kamış
- İçinde biraz su olan bir leğen
- Kirlenmiş bir oyuncak bebek (belki çamur sürülmüş)
- Banyo yaptırmak için eşyalar: şampuan, lif, havlu .

Oyunlar için:

- Hazırlanmış tabaklar (Oyuna bakınız)
- Su oyuncakları (iple kalemle hazırlanmış)
- Bebek küveti (yukarıdaki leğen yeterli büyük ise onu kullanabilirsiniz)

İlahiler:

152 Hoş geldin, hoş geldin
159 Kutsal Kitap Tanrı'dandır
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
171 Tanrı beni sevdiği için
175 Teşekkür ederim, göksel Babam
149 Güle, güle

Anne babalar için öğütler:

Çocuğunuza su verdiğinizde, Tanrı'nın bize su sağladığını açıklayın. Çocuğunuzu yıkarken, banyo yaptırırken "Tanrı beni sevdiği için bana su verdi ... yıkamak için" şarkısını söyleyin. Yaratılışla ilgili bir kitap varsa suyla ilgili sayfalarına bakın ve üzerinde konuşun.

Giriş:

“Hoş geldin, hoş geldin” ilahisiyle her çocuğu tek tek el sallayarak selamlayın.
“Size büyük bir Kutsal Kitap getirdim. Bu kitap Tanrı’dandır.”
“Kutsal Kitap Tanrı’dandır” ilahisini söyleyin.
“Tanrı’nın bütün dünyayı yarattığını Kutsal Kitap’tan öğreniyoruz.” İncil'leri dağıtın.
Çocuklar İncil'leri açsınlar. *“Hep beraber Kutsal Kitap’ı okuyalım!”*
“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki” ilahisini söyleyin. Sonra İncil'leri tekrar toplayın.

Ders:

“Tanrı bizi sever ve ihtiyaçlarımızı da bilir. Mesela su ihtiyacımız var. O yüzden bizim için suları yarattı”. Suyla dolu sürahiyi getirin. Her çocuk parmağını suya soksun. *“Su ıslak ve akıcıdır. İçmek için Tanrı bize su verdi. Herkes şimdi su içebilir.”* Öğretmen her çocuğa bardaktan biraz su içirir.
“Tanrı beni sevdiği için” ilahisinden birinci kıtayı söyleyin (“içmek için”).
“Susadığımız zaman su bizi serinletir ve susuzluğumuzu giderir. Tadı da çok güzel.”
Kirlenmiş oyuncak bebeği göstererek leğen ve banyo malzemelerini hazırlayın.
“Tanrı, suları yıkanmak için de verdi. Bu bebek çok kirlendi. Onu yıkamalıyız. Kim onu yıkamak ister?” Çocuklar bebeği yıkıyor ve havluyla kurutuyorlar. *“Şimdi bebek tertemiz. Ne iyi ki, Tanrı bize bunun için su verdi!*
“Tanrı bizi sevdiği için “ ilahisinden ikinci kıtayı söyleyin (“yıkanmak için”).

Resimli yaratılış kitabından, suyla ilgili sayfayı göstererek detayları anlatın.

“Tanrı, suları yüzmek ve oynamak için de verdi.”
“Tanrı bizi sevdiği için” ilahisinden üçüncü ve dördüncü kıtayı söyleyin. (“yüzmek için” ve “oynamak için”)
Çocuklarla bir daire kurun. **“Teşekkür ederim, göksel Babam”** ilahisinden üçüncü ve beşinci kıtayı söyleyerek hoplayın ve su içinde yüzüp ya da oynuyor gibi yapın.

Dua edin.
“Güle güle” ilahisiyle ders bitirin.

Oyunlar:

- Her çocuk için birer bardağı yarısına kadar su doldurup, bir kamışla birlikte verin. Çocuklar bardağın içindeki kamıştan üfleyerek suyu fokurdatsınlar, suyu çeksinler ve kamıştaki suyun nasıl hareket ettiğini takip etsinler. İçmeden kamışın ağzını diliyle kapatsınlar. - Öğretmen evet yada hayır diye sorular soracak. Yanıt evet ise bardağın içindeki suyu fokurdatmalı, yanıt hayır ise suyu çekip diliyle durdurmalıdır. Örn: Ateş sıcak mı? - Evet. – Sinan bir kız mı? - Hayır.

- Makyaj oyunu: Çocuklar daire şeklinde değil de, yan yana otururs a iyi olur. Her çocuk için küçük bir porselen tabağı ayna olarak eline vereceksiniz. Bir tabağın altını mum yakarak is yapın. ‘Aynaya’ bakarak arkadan ruj almış gibi yapıp yüzüne sürer. Öğretmen tarif eder: Önce yanakları, sonra gözleri ve dudakları boyayın! Sonunda kirlenmiş çocuğa gerçek ayna verilir. O çocuğun yüzünü yıkaması gerekir. (Öğüt: Eğer oyun boyunca bir çocuk yaptığınız şakayı erken fark ederse, onun söylemesini ve gülmesini durdurun ya da isli tabağı siz kendiniz alıp devam edin.)

- İki su oyuncağı (örn: plastik ördek) 0,5-1m ipin ucuna bağlanır ve diğer ipin uçları iki ayrı kaleme bağlanır ve sonra oyuncaklar ve bebek küvetini verin.Yarışma olarak ip, kalem çevirerek sarılacak ve oyuncak bir kenardan öbür kenara çekilecek. Bu oyunu istediğiniz kadar tekrar oynayabilirsiniz.

Y-DERS 3: TANRI SUYU BİTKİLER VE HAYVANLAR İÇİN YARATTI

Okuma: Yaratılış 1: 6-10; 2: 10 - 14

Amaç: Çocuklar, Tanrı'nın bitkiler ve hayvanların suya ihtiyaç duyduklarını bildiği için suyu yarattığını öğrensinler.

Gereçler:

- Oyuncak ördek (plastik)
- Kutsal Kitap ve her çocuk için küçük bir İncil
- Suyla dolu bir leğen
- Resimli kitap bitkilerle ilgili (Tarifler S. 10) veya Yaratılış Kitabı
- Gri yağmur bulutu (Ders 1, Tarifler S. 2-3)
- Sudaki hayatla ilgili bir tablo (Tarifler S. 19-22)
- Kurmalı su hayvanları (Ördek, kaplumbağa, balık, ...)

Oyunlar için:

- Düğmeler
- Ödüller (örn: jelibon)

Masa oyunu: (Tarifler S. 23)

- Taşlar
- Zar
- Derin tabak, içinde bir plastik bitki (örn. LEGO ağaç veya çiçek)
- Suyla dolu bir şişe

İlahiler:

152 Hoş geldin, hoş geldin
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
171 Tanrı beni sevdiği için
175 Teşekkür ederim, göksel Babam
169 Şıp, şıp, şıp
156 Kim yıldızlara parıltı verir?
177 Yüz, küçük balık yüz!
149 Güle, güle

Anne babalar için öğüt:

Dersten önceki hafta çocuklarla birlikte evdeki ya da bahçedeki çiçekleri sulayın ve bitkilerin suya ne kadar ihtiyacı olduğunu anlatın. Yağmur yağarsa yine aynı konu hakkında konuşun. Mümkünse evdeki veya tanıdıklarınızda bulunan bir akvaryumdaki yaşamı izleyin. Veya balıklı bir havuza gidin ve beraber balıkların ve diğer su hayvanlarının nasıl yüzdüklerini izleyin.

Giriş:

Oyuncak ördek ile tek tek her çocuğa selam verin.
"Selam Ayşe"
Kutsal Kitap'ı göstererek, - *Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı bizi çok seviyor.*
Çocuklar İncil'lere bakarak **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki"** (kıta 1-3. İkinci kıtada her çocuğun adını söyleyin.) İncil'leri tekrar toplayın.
Suyla dolu leğeni ortaya koyup parmağınızı içine sokarak geçen dersteki öğretişi tekrarlayın: *Tanrı bizi sevdiği için bize su verdi.*
Mim şeklinde içiyormuş gibi **"Tanrı beni sevdiği için"** (1. kıta**:...içmek için**)
Mim şeklinde yıkıyormuş gibi **" ... yıkamak için"**
Mim şeklinde yüzüyormuş gibi **" ...yüzmek için"**
- *Tanrı'ya suyu verdiği için teşekkür edelim.*
"Teşekkür ederim göksel Babam" (3.-4. kıta)

Ders:

Resimli kitapta bitkili resmi inceleyin.
- *Tanrı da bitkilere, çiçeklere ve ağaçlara su veriyor.* (Gri bulutu göstererek) *Onlara yağmur aracılığıyla su veriyor. Yağmur bulutlarından geliyor.*
"Şıp, şıp, şıp"

"Teşekkür ederim, göksel Babam" (yağmur suyu verdin)
- *Tanrı suyu hayvanlar için de yarattı. Bazı hayvanlar suda yaşıyor.*
Her çocuk su hayvanları resimlerinden birer tane alıp tablodaki gölün içine koysun.
- *Kim ördekleri (balıkları, kuğuları, kurbağaları, kaplumbağaları, ...)yüzdürür?* diyerek adını söylediği hayvanları panoya yapıştırın.
"Teşekkür ederiz göksel Baba" (ördekleri, kuğuları, ...) söylerken ayağa kalkıp hoplayacaksınız.
- *Şimdi bir balığın (ördek, kurbağa, ...) nasıl yüzdüğünü göreceksiniz.* Leğen içinde kurmalı hayvanları yüzdürün. Onları izleyerek: **"Yüz, küçük balık (ördek, kurbağa, ...) yüz, yüz!"** söyleyin.
Dua edip, Tanrı insanları, bitkileri ve hayvanları kayırdığı için teşekkür edin.
"Güle, güle"

Oyunlar:

- Suyun içinde kurmalı hayvanlarla yarışma.

- Suyla dolu leğen ya da kabı yere koyun. (Altında bir bez olsun!) 1-2 m uzaklıktan plastik düğme veya benzeri şeyleri (kurbağa diye) atın. Suyun içine giren her düğme puan kazandıracaktır. Ödülleri unutmayın.

- Masa oyunu: Zar atarak taşla yola devam edin. İbriğe (bahçe süzgüsüne) gelince şişedeki suyla plastik ağaçları ya da çiçekleri sulayın.

Y-DERS 4: TANRI AĞAÇLARI, ÇİÇEKLERİ VE OTLARI YARATTI

Okuma: Yaratılış 1: 11-13; 2: 4-6; 8-9

Amaç: Çocuklar, Tanrı'nın ağaçları, çiçekleri ve çimenleri yarattığını öğrensinler.

Gereçler:

- Kutsal Kitap,
- Küçük İncil'ler, içinde konuyla ilgili resimler bulunsun, her çocuk için farklı olsun (Tarifler S. 21-22 resimleri kullanabilirsiniz)
- Su hayatla ilgili tablo (geçen ders)
- Konuyla ilgili hazırlanmış bitki panosu (Tarifler S. 25-26)
- Tepsiye yerleştirilmiş çimen parçası,
- 2 tane LEGO/PLAYMOBİL adam,
- Küçük plastik hayvanlar (at, koyun, inek, ... her çocuk için birer tane)
- Bahçe broşüründen çeşitli çiçek resimleri (veya Tarifler S. 28)
- Her çocuk için birer çiçek, vazoda beklesinler
- Bir orman resmi (Tarifler S. 29),
- Geniş yapraklı ve iğne yapraklı ağaçlardan birer tane dal,
- Ağaç meyveleri (elma, armut, portakal, ...),
- Bıçak, tabak ve çöp poşeti

  Elişi (daha büyük çocuklar için):
  - Resim kağıdı ve pastel boya (ya da fotokopi, tarife bakınız)
  - Kebap şişleri, renkli peçete veya kağıt mendil, dikiş ipi, Peligom

  Oyunlar:
  - Hazırlanmış kart oyunu (oyun tarifine bakınız)

İlahiler:

152 Hoş geldin, hoş geldin
159 Kutsal Kitap Tanrı'dandır
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
175 Teşekkür ederim göksel Babam
166 Sevgili Tanrım, hamt olsun
44 Göksel Babam ... (çiçekleri, ağaçları, çimenleri ...) yarattı
150 Haydi, Tanrımıza şükür edelim
156 Kim yıldızlara parıltı verir?
149 Güle, güle

Anne babalar için öğüt:

Çimenlerde, parklarda ya da bahçelerde çeşitli çiçeklere bakın. İsterseniz birkaç tane koparın ve vazoya koyun. Bakarken, Tanrı'nın onları ne kadar güzel yaptığını anımsayın. Meyveler hakkında da aynı şeyi yapın. Çiçekler ve meyveler için teşekkür edin. Tanrı'nın fikir zenginliğini ve O'nun her zaman bizim iyiliğimizi istediğini anlatın.

Giriş

“Hoş geldin”, çocukları tek tek selamlayın.
Kutsal Kitap’ı göstererek geçen derste çalıştıklarınızı tekrarlayın.
“Kutsal Kitap Tanrı’dandır”
Küçük İncil’leri resimle vererek: - *Hep beraber Kutsal Kitap’tan Tanrı’nın neler yarattığını okuyalım.*
“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki (suları, balıkları, ördekleri, ...)” Her çocuk sırayla kitabı açıp resmini göstererek şarkıyı söylesin ve sonra resmini panoya yapıştırsın.
- *Tanrı’nın bir şey daha yarattığını Kutsal Kitap’ta okuyoruz.*
İncil’leri tekrar toplayın.

Ders:

Çimen parçasını göstererek: - *Tanrı, yeryüzünün güzel olmasını istediği için otları yarattı. Üzerinde oynamak için çayırları yaptı.* – LEGO/PLAYMOBİL adamları çimenin üzerinde oynatın, örn. Futbol oynatın, ya da takla attırın.
“Göksel Babam çimenleri yarattı”
İnekleri, koyunları ve atları çocuklara verip çimenlerin üzerine koymalarını isteyin.
“Sevgili Tanrım ..... (yeşil çimenleri)”

Çiçek resimlerini göstererek: - *Tanrı çiçekleri yarattı, onları birbirlerinden çok farklı tasarladı.*
“Göksel Babam ... çiçekleri yarattı”
Her çocuğa bir çiçek verin. Çocuklar kendileri çiçeği tanımlasınlar.
- *Çiçeklere iyice bakın. Her çiçek farklıdır. Şimdi Tanrı’ya bir teşekkür ilahisi söyleyelim.*
“Sevgili Tanrım, ... (renkli çiçekleri)” söyleyerek çocuklarla daire olup, dönün.
Çocuklar verilen çiçeği tekrar vazoya koysunlar.
- *"Bütün çiçekleri güzel bir demet yapalım. Bu vazoya koyalım.* (İçindeki suyu göstererek) *Çiçekler için vazoya su koydum. Çiçeklerin yemekleri suyun içindedir. Biz bu yemekleri göremeyiz".*

Orman resmini gösterin, sonra da dalları. Çocuklar dallara dokunsun.
- *Tanrı ağaçları da yarattı. Birçok ağacın bulunduğu yere orman denir. Tanrı geniş yapraklı ağaçları ve iğneli yapraklı ağaçları yarattı. İğnelere dokunursak canımız birazcık acır. Geniş yapraklara bakarsak yaprakların çok farklı olduğunu görürüz.*
“Göksel Babam ... ağaçları yarattı”
Meyveleri göstererek: *Bazı ağaçlarda tanıdığınız meyveler yetişiyor ve siz bu meyveleri çok seviyorsunuz: Elma, armut, portakal....*
“Teşekkür ederim göksel Babam ... elmaları (armutları, portakalları, vişneleri, ...).”
- *Meyveleri şimdi beraber yiyelim mi?* - Meyveleri soyup keserek verin. (bıçak, tabak, çöp poşeti)

Acaba bugün bahsettiğimiz güzel şeyleri kim yarattı?
“Kim otları büyüttü?”(çiçeklere renk verir?, ağaçlara farklılık verir?)
- *Şimdi hep beraber Tanrı’ya teşekkür edelim.*- Çocuklar kendileri birer cümleyle dua edebilir.
“Haydi, Tanrımıza şükür edelim!”
“Güle, güle”

El işi (daha büyük çocuklar için):

- Kebap şişleriyle ve boyanmış kağıt mendillerle ya da katlama kağıtla çiçek yapın. Örneğin Tarifler S. 27-28 gibi.

- Kendi hayal güçlerine göre çiçekli, ağaçlı bir resim çizsinler veya siz bir boyama kağıdı hazırlayın.

Oyunlar:

- Meyve bulmaca oyunu: Çocukların gözleri kapalıyken herhangi bir meyveyi odada saklayın. Sonra çocuklar bulsunlar.

- 5x5 cm^2 karton kartlar üzerine çeşitli meyvelerin resimlerini yapıştırın. Bütün adları çalışın. Sonra çocukların gözleri kapalıyken kartları karıştırıp bir tanesinin arkasını çevirin. Çocuklar eksik olanı söylesinler.

Y-DERS 5: TANRI KÜÇÜK HAYVANLARI YARATTI

Okuma: Yaratılış 1: 20-23

Amaç: Tanrı bütün hayvanları yarattı, en küçücüklerini bile ve onları çok güzel yaptı.

Gereçler:

- Dürbün (Tarifler S. 32 no: 1)
- Her çocuk için birer İncil
- Suda yaşayan çeşitli hayvanların resimlerini İncil'e yerleştirin (Ders 1'e bknz. veya Tarifler S. 22)
- Su yaşamı hakkında tablo (Ders 3)
- Her çocuk için yapılmış bir fare (Tarifler S. 32 no: 2)
- Kaşar parçası
- Bir farenin resmi (takvimden ya da kitap/dergiden veya Tarifler S. 33 büyütülmüş)
- Çeşitli canlı sümüklüböcekler / salyangoz
- Arı resmi (kitap/dergilerden veya Tarifler S. 33 büyütülmüş)
- Oyuncak arı
- Birkaç çiçek
- 1 kavanoz bal
- Her çocuk için birer tatlı kaşığı
- Canlı ya da oyuncak böcek
- Yeşil kağıttan bir yaprak (veya Tarifler S. 33)
- Canlı bir hamster varsa çok harika olur.

  Oyunlar:
  - Kedi maskesini ve fare kullakları takmak için
  - Paket lastiği, paket ipi + fare (Tarifler S. 32)

  Elişi:
  - Yeşil kağıttan yaprak
  - Kırmızı mum, içi de kırmızı olmalı; çakmak
  - Siyah permanent kalem

İlahiler:

138 Ali, neredesin?
159 Kutsal Kitap Tanrı'dandır
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
44 Göksel Babam
173 Tanrı küçük fareleri
Ek Kırda uçan şen arılar (Mahir Dinçer: Cıvıl Cıvıl Şarkılar 1984)
167 Sevgili Tanrım, hamd olsun
156 Kim yıldızlara parıltı verir? (Güneşe)
149 Güle, güle

Anne babalar için öğüt:

Dışarıda oynarken ya da yürürken küçük hayvanlara dikkat edin (böcekler, solucanlar, sümüklü böcekler ...) ve izleyin. Bunu yapmak için zaman ayırın ve çocuğa Tanrı'nın onları tasarladığını anlattın.

Giriş:

“Ali, neredesin?” ilahisiyle dürbünle arayarak, çocukları selamlayın.
- *Çocuk programına geldiğinize çok sevindim. ...* Kutsal Kitap’ı göstererek - *Size Kutsal Kitap’ı getirdim. Bu kitap çok önemli bir kitaptır.*
Her çocuğa, içine resim koyulmuştur birer İncil verin**. “Kutsal Kitap Tanrı’dandır.”.**
- *Hep beraber Kutsal Kitap’ı okuyalım ...* Sırayla her çocuk İncil’i açıp resmi gösterecek ve resimler panoya yapıştırılacak. Bunu yaparken **“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki”** söylenecek.

Ders:

- *Tanrı bütün hayvanları yarattı, en küçücüklerini bile!*
Kendi yaptığınız fareyi kaşara doğru yürütün ve kaşardan yedirin.
“Tanrı küçük fareleri ... yarattı”
- *Şimdi küçük fare bir deliğe girip yok oluyor.* (Arkanızda fareyi yok edin.)
Bir fare resmi göstererek: - *Bu bir faredir. Kuyruğu çok uzundur.*
“Tanrı küçük fareleri ... yarattı”
(Eğer varsa fare yerine canlı bir hamster gösterin, tüylerini okşayın, onunla biraz oynayın! Ona göre ilahiyi değiştirin!)

Çocukları masanın çevresine toplayıp birlikte salyangozları izleyin.
- *Tanrı salyangozları da tasarladı. Getirdiğim salyangozlara bakın. Hepsi farklı bir kabuk taşıyor.* **“Göksel Babam ... yarattı” (salyangozları)**
- *Sessiz ve hareketsiz olursak salyangozların duyargalarını nasıl uzattıklarını izleyebiliriz.*
Bekleyip beraber izleyin. **“Göksel Babam ... yarattı” (salyangozları)**

Arı resmini göstererek*: - Bu resimde bir arı görüyorsunuz. Arıları da Tanrı tasarladı.*
Oyuncak arıyı çiçekten çiçeğe uçurarak: - *Arı çiçekten çiçeğe uçup çiçek özlerini toplar. Onlardan bal yapar.* (Bal kavanozunu göstererek) *Herhalde herkes bal sever. Bal tatlıdır.*
“Tanrı küçük ... yarattı” (arıları), “Kırda uçan şen arılar” (Arıyla oynayın!)
- *Şimdi herkes getirdiğim balı tadabilir.*
Her çocuk bir kaşık bal yalayacak. Mümkünse oyuncak arıyı kaşığın sapına takın. **“Tanrı küçük ... yarattı” (arıları)**.
“Teşekkür ederim, göksel Babam .... ” (tatlı ballar)

Böceği (uğur böceğini) gösterin ve yaprağın üzerine yürütün.
- *Bir şey daha getirdim. Bu küçük böceği tanıyor musunuz? Bu bir uğur böceği.*
“Tanrı küçük ... yarattı” (uğur böcekleri) Beraber küçük böceği izleyin.
- Uçmak için kanatları var. Kanatlarının üzerinde siyah noktaları var. Tanrı böcekleri de çok güzel yarattı. **“Tanrı küçük ... yarattı” (uğur böcekleri)**

Tekrarlamak için: - Bugün izlediğimiz ve gördüğümüz küçük hayvanları kimin yarattığını herhalde biliyorsunuz. Yüce Tanrımız yaptı.
“Kim ... (salyangozları, fareleri, arıları, böcekleri) yarattı? Yüce Tanrımız.”
- *Bir daha ki gelişinizde daha büyük hayvanları tanıyacağız.*

“Güle, güle”

Oyunlar:

- Bir çocuk kedi maskesi (ya da kedi kulaklarını) takacak, diğerleri fare olacak. Fare olan çocukların ayaklarının altına iki paket lastiğiyle gri ya da kahverengi kartondan kesilmiş ve uzun ip takılmış bir fare takılacak. Fareler odada gezerken kedi onların kuyruklarına basarak yakalamaya çalışacak. Kuyruksuz fareler oturacak. Son fare kedi olacak. Kuyrukları yeniden takın yine oynayın.

- Bütün çocuklar "uyuyor" (diz çöküp başlarını kucaklarına gömsünler). Öğretmen oyuncak arıyı bir yere takıyor. Zzzz sesiyle çocuklar uyanıp arıyı arıyor. Arıyı ilk bulan çocuk arıyı saklayacak.

Elişi: (daha büyük çocuklar için veya öğretmen her çocuk için yapıyor)

- Her çocuğa kağıttan yeşil bir yaprak verilecek. Üzerine kırmızı bir mum (içi de kırmızı olmalı!) damlatın. Siyah permanent kalemle üzerine kanatlar ve siyah noktalar çizin. Kafasının önüne duyargalarını çizin. Böylelikle mum damlasından uğur böceği oluyor.

GÜZEL ARI

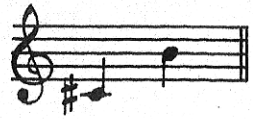

Allegretto (Çabukca, neşeli) Söz ve Müzik: Mahir Dinçer

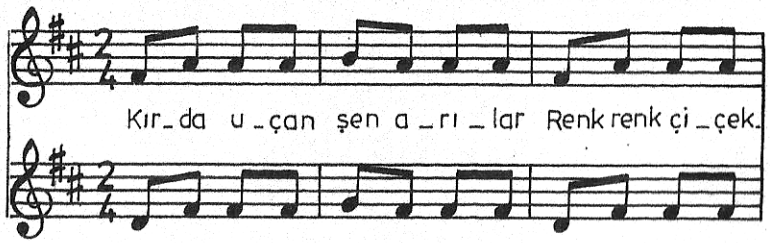

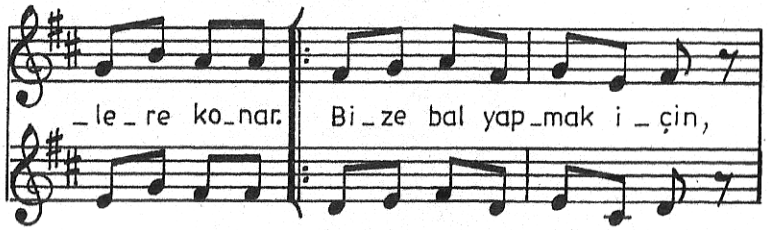

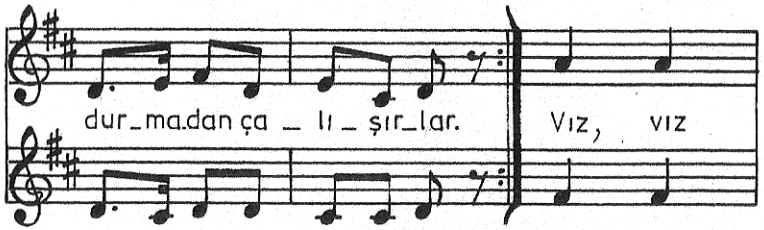

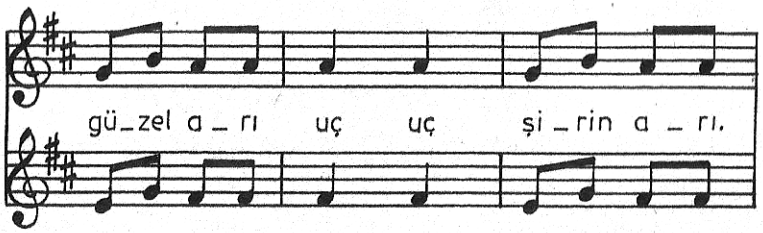

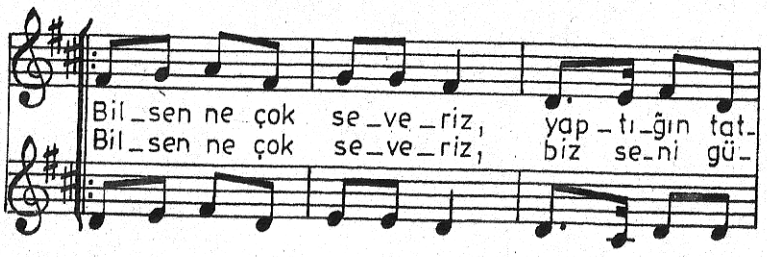

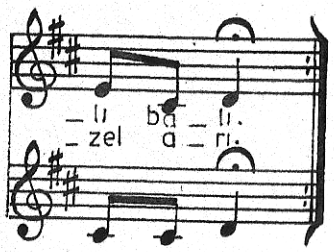

(Bir çocuk arı olur, diğer çocuklar onun çevresinde halka oluştururlar. Arı, halkadaki çocuklar çiçekmiş gibi onları koklar, dolaşır.)

1. Kırda uçan şen arılar
   Renk renk çiçeklere konar
   Bize bal yapmak için
   Durmadan çalışırlar

2. Vız, vız güzel arı
   Uç, uç şirin arı
   Bilsen ne çok severiz
   Yaptığın tatlı balı
   Bilsen ne çok severiz
   Biz seni güzel arı.

Y-DERS 6: TANRI BÜYÜK HAYVANLARI YARATTI

Okuma: Yaratılış 1: 24-25; 2: 19-20a

Amaç: Çocuklar, Tanrı'nın küçük ve büyük hayvanları çok güzel bir şekilde yarattığını ve onların insanlar için yararlı olmalarını istediğini öğrensinler.

Gereçler:

- Büyük Kutsal Kitap'ın, içinde değişik sayfalarda arı, salyangoz, böcek ve fare resimleri olsun (Taifler S. 33)
- Kartondan yapılmış bir inek (Tarifler S. 34-35)
- Poşetin içinde ot
- İneğin altına konulacak küçük bir bardak
- Sütle dolu bir sürahi
- Her çocuk için birer bardak
- Resimler: at (Tarifler S. 36)
- Sallanan at ya da değnekten at (Tarifler S. 37)
- Her çocuk için farklı tüylü bir oyuncak hayvan (çocuklar kendileri getirebilir) veya başka büyük hayvanların resimleri (Tarifler S. 37)

  Oyunlar için:
  - Hayvanlar resim kitabı
  - (Büyük çocuklar için, eğer elinde varsa) Köpek- yada kedi yapbozu

İlahiler:

164 Selam Ayşe
159 Kutsal Kitap Tanrı'dandır
160 Kutsal Kitapta okuyoruz ki
173 Tanrı küçük fareleri
147 Büyük inek ot yiyor, saman yiyor
175 Teşekkür ederim, göksel Babam
140 Atım hızlı koşuyor
44 Göksel Babam
157 Köpekler "Hav hav" diyor
150 Haydi, Tanrı'mıza şükür edelim
149 Güle güle

Anne babalar için öğüt

Çocuklarla çevredeki hayvanları izleyin, örn. köpekler, kediler, koyunlar vb. Mümkünse hayvanat bahçesine gidin ve çocuk henüz tanımadığı hayvanları tanısın. Resimli kitaplar da size yardım edebilir. Onların hepsini Tanrı'nın yarattığını anlatın ve güzel tasarladığını vurgulayın.

Giriş:

- *Günaydın! Tekrar gelmeniz çok güzel.* **"Selam Ayşe"** ilahisiyle her çocuğu tek tek selamlayın.

- *Elimde Kutsal Kitap var. Kutsal Kitap'tan Tanrı'yı öğreniyoruz. Bunu bize Tanrı verdi.*
"Kutsal Kitap Tanrı'dandır"
- *Tanrı'nın neler yarattığını Kutsal Kitap'tan okuyabiliriz.*
Önceki dersi tekrarlamak için Kutsal Kitap'taki sırayla resimleri gösterin.

1. Fare: **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı fareleri yarattı"**
"Tanrı küçük fareleri ... yarattı"
2. Salyangoz: **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı salyangozu iyi yarattı"**
3. Böcek: **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı böcekleri iyi yarattı"**
"Tanrı uğur böceklerini ...yarattı"
4. Arı: **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı arıları iyi yarattı"**
"Tanrı küçük arıları ... yarattı"

Ders:

- *Tanrı büyük hayvanları da yarattı. Çeşit çeşit hayvanlar yarattı. Burada bir inek var.*
Kartondan ineği masaya koyun.
- *Tanrı inekleri yarattı. Bu inek hemen hemen canlı bir ineğe benziyor. İneklerin sesi nasıldır?*
Çocuklar mö, mö sesini çıkarsınlar.
- *İneğimiz acıktı. Siz ona ot yedirebilirsiniz.*
Çocuklar poşetten ineğe ot versin. Öğretmen ineğin kafasını hareket ettirsin.
"Büyük inek ot yiyor"

İneğin memesini gösterin. - *İneğin memesinde süt var. İneği sağmalıyız. O zaman süt alacağız.*
Memesinin altına küçük bir bardak koyun. Bir elinizle uçlarını sağmış gibi yaparak arkadan küçük bardağa süt dökün.
- *Tanrı bizi çok seviyor. Bunun için bize ineklerin süt vermesini sağlıyor. Bu sürahide süt var. Şimdi herkes bir bardak süt içebilir. Süt sever misiniz?*
Sütü bardaklara dökerken **"Teşekkür ederim göksel Babam, lezzetli süt verdin ..."** ilahisini söyleyin.
İneği, bardağı ve sürahiyi masadan kaldırın.

At resmini gösterin. - *Bu bir at resmi. Tanrı atları da düşünüp yarattı. Ata binebiliriz. Ama ata binerken, sıkı tutunmalıyız. Tutunmazsak düşeriz.* (Ata binen çocuk resmi bulabilirseniz çok iyi olur.) Değnekten at (sallanan at) getirdim. - *Buna binebiliriz. Ama binmeden önce şarkıyı söyleyelim:* **"Atım hızlı koşuyor"**
- *Kim binmek istiyor?*
At çok hızlı hareket ediyor. Birinci çocuk önünde durup şarkıyı söylüyor:
"Atım, lütfen biraz dur"
At duruyor, çocuk insin ve ikinci çocuk binsin**. "Atım hızlı koşuyor"** (baştan tekrar)
Sonra her çocuk sırayla binsin.

- *Tanrı daha birçok farklı hayvan yarattı.*

Her çocuğa bir tüylü oyuncak hayvan verin. Her hayvana göre şarkıdan ayrı bir kıta söyleyin. Gerekirse, yeni bir kıta yapın. **"Göksel Babam ... yarattı",** hayvanların özelliklerini hareketlerle ya da oyuncak hayvanda gösterin, örn. fillerin hortumu, aslanın yelesi, ... Sonra hayvanların seslerini çıkartın.
"Köpekler hav hav diyor". Şarkıda bahsedilen hayvanların oyuncak hayvanı yoksa, resimlerini gösterin.
- *Tanrı hayvanları çeşit çeşit yarattı. Hepsi farklı görünüyor. Bizim tüylü oyuncak hayvanlarımız canlı hayvanlara benziyor.*
Tüylü hayvanlarla oynamak için zaman verin.

- *Şimdi hayvanlar için Tanrıya teşekkür edelim, çünkü onları çok güzel yarattı.*
Hayvanları daire içine alın ve ilahi söyleyerek etrafında oynayıp dans edin.
"Haydi, Tanrı'mıza şükür edelim"
- *Tanrı'nın küçük ve büyük hayvanları yaptığını duyduk.* **"Büyük inek ot yiyor"** ilahisinden 2ci ve 3cü kıta **"Tanrı küçük ve büyük hayvanları yarattı"**

"Güle güle"

Oyunlar

- Değnekten at ile yarışma, ya da büyük çocuklar kendileri at olup küçük çocukları sırtlarına bindirsinler. Böyle bir yarışma yapabilirsiniz.

- Bir çocuğun gözleri bağlanır. Öğretmen resimli kitaptan bir hayvan gösterir. Çocuklar o hayvanın sesini çıkarır. Gözleri bağlı olan çocuk hayvanın adını söyler.
  Farklı şekillerde de oynayabilirsiniz:
  Yalnızca bir çocuğa resim gösterin. Bu çocuk o hayvanın hareketlerini yapsın (maymun, fil, ...özellikle sesi taklit edilmesi zor olan hayvanlar)

- Köpek- yada kedi yapbozu (daha büyük çocuklar için)

Y-DERS 7: TANRI İNSANLARI YARATTI - BENİ DE YARATTI

Okuma: Yaratılış 1: 26-31, 2: 7+21-25

Amaç: Çocuklar, Tanrı'nın kendilerini yarattığını ve sevdiğini öğrensinler.

Gereçler:

- Dürbün (5'inci derse bakın veya Tarifler S. 22/1.)
- Büyük Kutsal Kitap ve her çocuk için küçük birer İncil
- Yaratılışla ilgili resimli kitap (Tarifler S. 8-16)
- Her çocuk için birer ayna
- İsterseniz çubuk kraker

Oyunlar: Hangi oyun oynamak istediğinize göre gereçler getirin. Oyun sayfasına bakın.

İlahiler:

138 Ali, neredesin?
159 Kutsal Kitap Tanrı'dandır
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
44 Göksel Babam
170 Tanrı Ayşe'yi güzel güzel yarattı
9 Biliyor musun, çok değerlisin?
141 Aynaya bak
153 İki gözüm var
142 Bana bak, neler yapabilirim
156 Kim yıldızlara parıltı verir?
172 Tanrı beni seviyor
149 Güle güle

Anne babalar için öğüt:

Banyo yaparken ya da giysi değiştirirken çocuklara, Tanrı'nın onu çok güzel yaptığını söyleyin. Aynanın önünde birlikte zaman geçirin ve bedeninin parçalarını öğretin/gösterin. "İki gözüm var" ve "Bana bak, neler yapabilirim" ilahilerini söyleyin ve aynı zamanda ilahide sözü edilen beden parçalarını gösterin.

Giriş:

“Ali, neredesin?” söyleyerek çocukları dürbünle arayıp selamlayın.
Büyük Kutsal Kitap’ı göstererek **“Kutsal Kitap Tanrı’dandır”** söyleyin.
- *Kutsal Kitap bize Tanrı’yı tanıtıyor. Tanrı’nın bütün dünyayı yarattığını anlatıyor.*
“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki: Tanrı dünyayı iyi yarattı.”
Yaratılışla ilgili resimli kitapta önceki dersleri tekrarlayın ve söylediğiniz her yaratılmış hayvan için **“Göksel Babam ... yarattı”** söyleyin.
Yeni derse bağlantı olarak kitaptan insanları göstererek: - *Tanrı insanları da yarattı ve onları çok seviyor.*

Ders:

Aynaları dağıtın. -*Seni kim yarattı? Seni Tanrı yarattı ve seni çok seviyor. Şimdi aynada kendinize bakın!*
“Aynaya bak” ve **“Tanrı Ayşe’yi güzel güzel yarattı”** her çocuk için ayrı ayrı söyleyin.
- *Tanrı, bizim için nelerin gerekli olduğunu çok iyi düşündü. Bize gözler, kulaklar ve daha bir çok şey verdi.*
“İki gözüm var” ilahisini söylerken söz edilen her parçayı gösterin. Bu ilahiyi birkaç kez söyleyin.
- *Ağzımızla, ellerimizle ve ayaklarımızla bir çok şey yapabiliriz. Beraber deneyelim!*
Ayağa kalkın **“Bana bak, neler yapabilirim”** ilahisi söylerken hareketleri yapın. İsterseniz yemek için çubuk kraker verin. Çocuklar kendileri yeni hareketler bulabilir.
- *Tanrı bizi kusursuz yarattı ve her şeyi iyice düşündü. Ama Tanrı yalnızca çocukları değil, büyükleri de yarattı, size bakanları ve sizi sevenleri yarattı, anneni, babanı, kardeşlerini, ...*
(Kitabın içindeki) aile resmini gösterin.
“Kim .... yarattı?” (anneleri, babaları, kardeşleri, öğretmenleri ...)
- *Tanrı her zaman bizim yanımızda, bizi kayırıyor ve ihtiyaçlarımızı karşılıyor. O’nun için çok önemliyiz. Bunun için seviniriz.*
“Tanrı beni seviyor” ve/veya **“Biliyor musun”** ilahilerini birkaç kez söyleyin ve dans edin.
- *Şimdi Tanrı’ya şükür edelim: O’nun sevgisi için, bizi kusursuz yarattığı için, bizi kayırdığı için, ...*

“Güle güle”

Oyunlar:

1. Duyu organlarıyla ilgili: Genellikle çocukların gözleri kapalı olmalı.
    a) Koklayabilirim: kahve, kolonya, sabun, taze ekmek, portakal v.b.
    b) Tadabilirim: şeker, tuz, limon tuzu ya da limon, soğan, elma, üzüm, v.b.
    c) Duyabilirim: anahtarlar, müzik (flüt, gitar, piyano v.b.), cam, çatal kaşık, v.b.
    d) Hissedebilirim: kapalı kutu veya poşetin içinde günlük eşyalar, örn. kaşık, anahtar, tarak, gözlük v.b.
    e) Görebilirim: (tabii ki gözler açık olmalı!) "Burada mavi (yeşil, pembe, ...) bir şey görüyorum." Çocuklar etrafına bakarak ve tahmini söyleyecek. Doğru söyleyen çocuk aynı şekilde devam edecek.

2. Neler yapabilirim:
    a) Çuval yarışı (büyük alış veriş poşetiyle)
    b) Yumurta/patates yarışı: Kaşık üzerinde bir (pişmiş) yumurta ya da bir patatesi belli bir mesafeye taşıyacak.
    c) El arabası oyunu: Bu oyunda ikişer kişilik gruplar olunur. Eşlerden biri dört ayak üzerinde el arabası olur. Diğer oyuncu da onu ayak bileklerinden tutarak yürütmeye çalışır. Bu oyunla yarışabilirsiniz.

    Ödülleri unutmayınız!

3. Çocuğun kendi odasını belli etmek için çocuğun boyunda kalıp çıkartıp duvara asacaksınız. Büyük tabaka paket kağıdını yere serip çocuğu üzerine yatırıp kalıp çıkartın. Sonra çıkan kalıpları istediğiniz renklerde boyayın ve odasının duvarına

Y-DERS 8: TANRI DÜNYADAKİ BÜTÜN ÇOCUKLARI YARATTI

Okuma: Yuhanna 3:16, Yaratılış 2: 7-25

Amaç: Çocuklar, Tanrı'nın
1. Bütün insanları yarattığını,
2. Nereden geldiklerine ve görünüşlerine bakmadan bütün çocukları sevdiğini, bizden çok farklı görünen çocukları da güzel yaratıldığını öğrensinler.

Gereçler:

- Yerküre (Balon olarak da satılır)
- Dünya haritası (Tarifler S. 38)
- Her çocuk için birer tane değişik milletlere ait çocuk yüzü, dünya haritasına yapıştırılacak (Tarifler S. 39)
- Her çocuk için birer tane kukla (Tarifler S. 40-43)
- Tabak, kaşık, çatal
- Bir takım Çin yemeği çubuğu, pilav tası vb.
- Çeşitli milletlerden çocuk resimleri (örn. takvimlerden. dergilerden v.b., her çocuk için birer tane, Tarifler S. 44 iki örnek var)

Oyunlar için:

- Değişik milletlerin giyimleri (eğer bulabilirseniz)
- Seçtiğiniz oyunlara göre, oyun tariflerine bakın.

İlahiler:

164 Selam Ayşe
146 Bu Tanrı'nın sözü
156 Kim yıldızlara parıltı verir?
62 İsa beni çok sever
37 Dünyamızı Rab yarattı
64 İsa çocukları sever
170 Tanrı Ayşe'yi güzel güzel yarattı
149 Güle güle

Anne babalar için öğüt

Farklı görünen kişiler, örn. zenci, zari giyen Hintli, çekik gözlü Çinli ya da Koreli v.b. görünce, çocuklarla insanların farkları hakkında konuşun. Piyasada bununla ilgili kitapları da kullanabilirsiniz. Değişik ülkelerin giysilerini giymek ve yemeklerini yemek çok zevkli olur. Siz de dergilerden, takvimlerden çocuk resimleri biriktirebilirsiniz. Tanrı'nın bütün çocukları her zaman sevdiğini vurgulayın. Çocuklarla dünyadaki diğer çocuklar için dua edin ve onları harika bir şekilde yarattığı için Tanrı'ya teşekkür edin.

Giriş:

“Selam Ayşe” ilahisiyle her çocuğu tek tek selamlayın.
Kutsal Kitap’ı göstererek ve açarak **“Bu Tanrı’nın sözü”** ilahisini söyleyin. Çocuklar elleriyle ona dokunsunlar.
- *Kutsal Kitap’ta, Tanrı’nın bizi yarattığını okuyoruz.*
“Kim yıldızlara parıltı verir” (Kim ... yarattı?, çocukların adlarıyla)
- *Tanrı sizi ve herkesi çok sever. Bunu da Kutsal Kitap’tan öğreniyoruz.*
“İsa beni çok sever” (çocukların adlarını ekleyrek söyleyin ve adını söylediğiniz çocuğun başını okşayın.)

Ders:

Yerküreyi göstererek: - *Tanrı bütün dünyayı insanlar için yarattı. Dünyamız bunun gibi görünüyor. Dünyada çeşit çeşit insanlar vardır. Tanrı herkesi seviyor ve herkesi kayırıyor.*
Çocuklarla daire olup yerküreyi ortanıza koyun. Çocuklar kürenin çevresinde dolaşıp **“Dünyamızı Rab yarattı”** (veya aynı ezgiyle: **“Dünyamız Rab’bin elindedir .... dünyamızı Rab seviyor.”)** ilahisini söyleyerek her çocuğun adını kullanın. Sonra çocuklar tekrar otursunlar.

Dünya haritasına yapıştırılmış milletlerin çocuk yüzlerini gösterin.
- *Bütün çocukları Tanrı yarattı. Bazıları bizden çok uzakta oturuyor ve farklı görünüyor. Tanrı onları da düşünüyor ve onları da çok seviyor.*
“İsa çocukları sever” (1ci kıta) ilahisini hareketleriyle söyleyin. Arada her çocuğun (yani tablodaki çocuk yüzlerinin) özelliğini vurgulayın, örn. ten rengi, giysi, gözler, v.b.)
- *Şimdi her çocuk bir kukla alabilir* Her bebek için **“Tanrı Ayşe’yı güzel güzel yarattı”** ilahisinden onunla ilgili kıtayı söyleyin. Örn: **“Tanrı Zencileri (Kızılderilileri, Çinlileri, Eskimoları, Türkleri, ...) güzel güzel yarattı”**
Çocuklar parmaklarını (bacaklar olarak) oyuncak bebeklerin deliklerinden geçirsinler.
- *Şimdi kuklalarla birlikte oynayalım ve şarkı söyleyelim, çünkü Tanrı bütün ülkelerin insanlarını çok sever.*
Kuklaları tekrar toplayın.
Biri Türk (ya da batılı) ve diğeri uzak Doğulu (belki grubunuzda Koreli var, yoksa parmaklarınızla çekik gözler yapabilirsiniz) birbiriyle konuşuyor:
Türk: - *Bana bakın, elimde kaşık ve çatal var. İkisini de yemek yemek için kullanıyorum.* (kaşığı, çatalı ve tabağı gösterin)
Uzak Doğulu: - *Bunlar nedir? Bizde böyle şeyler yok. Bakın, ben çubuklarla yemek yiyorum.* (çubuklar ve pilav tasını gösterin)
- *Bazı ülkelerde el ile yemek yerler. Tabii ki, onlar yemekten önce ellerini tertemiz yıkıyorlar.*

- *Bu resimler farklı ülkelerde oturan çocukları gösteriyor.*
Resimleri gösterin, bakın, anlatın. Sonra resimleri her çocuğun görebileceği bir yere asın.
“İsa çocukları sever” ilahisini tekrarlayın.
- *Şimdi birlikte dua edelim ve Tanrı’ya şükredelim*, örneğin: - bütün çocukları sevdiği için, - herkesi farklı ve güzel yarattığı için, - onlara baktığı için.

“Güle güle”.

Oyunlar:

1. Çocukları boyayla ya da getirdiğiniz giysilerle farklı ırklardaki çocuklara benzetin. Örn.: Zenci: Bir çocuğun yüzünü siyaha ya da kahve rengine boyayın. Çinli: Bir çocuğun gözlerini çekik olarak çizin ve sivri bir şapka takın, belki yüzünü biraz sarıya boyayın. Hintli: Bir çocuğa zari gibi bir kumaş parçasını giydirin. Kızılderili: Birinin yüzünü biraz kırmızıya boyayın ve bir tüy takın. Türk: Bir çocuğa Türk geleneksel giysilerini giydirin. ...

2. Bu kıyafetlerle müzik çalarak (teyple olabilir) dans edin. Her çocuk için farklı renkte olan fon kartonlarından kesilmiş büyük bir yuvarlak hazırlayın. Onları yerde dağıtın. Müzik kesilince her çocuk birer yuvarlak üzerinde otursun. Sonra bir tane karton çıkarın. Müzik durduktan sonra oturacak yer bulamayan çocuk devam etmeyecek. ... Son yuvarlağa oturan kazanır. (Ödülü hazırlayın!)

3. (Odanız yeteri kadar büyükse!) Bütün dünyada çocuklar *yakalamaca* oynuyorlar. 2 nolu oyun için kullandığınız yuvarlakların adı “kale” oluyor, yani üzerinde duran çocuk yakalanamaz.

4. Dünyadaki değişik yemekleri deneyin! Örneğin:
   a) Çin yemeği: İyi pişmiş lapalaşmış pilav getirin. Çocuklar çubukla yemeğe çalışsın.
   b) Kızılderili’nin yemeği: Katı kuru fasulye yemeği, tahta kaşıkla yenir.
   c) Afrikalı yemeği: Mısır unuyla katı bir lapa yapın. Elle yenir.
   d) Türk yemeği: Yufka içinde peynir. Elle yenir.
   e) Mevsim uygunsa ve tüm bir Hindistan cevizi bulabilirseniz, onun ucunu kesip içindeki sıvıyı (“süt” denir) içebilirsiniz.

Y-DERS 9: TANRI DÜNYAYI NASIL YARATTI?

Okuma: Yaratılış 1

Amaç: Çocuklar, Tanrı'nın Dünya'yı nasıl yarattığını öykü olarak bilsinler ve öğrendiklerini tekrarlasınlar.

Gereçler:

- Resimli yaratılış kitabı
- Büyük Kutsal Kitap ve her çocuk için birer İncil, içinde küçük resimler olsun (Çocuk, ağaç, meyve, sebze, küçük hayvan, büyük hayvan, güneş v.s.)
- Yerküre (geçen ders kullanılmış olan)
- Her çocuk için birer ayna
- Geçen derste kullanılan giysiler
- Bulabildiğiniz kadar oyuncak hayvan
- Geçen derslerde kullandığınız görsel araçlar odada bulunsun
- (İsterseniz: 'Her Zaman Sevinin 1' CD'si ve CD çalar)
- Odadaki camları koyu renk bezle ya da kartonla kapatın (mümkünse). Elişi:
    - Oyun hamuru,tepsi, naylon örtü

İlahiler:

152 Hoş geldin
146 Bu Tanrı'nın sözü
159 Kutsal Kitap Tanrı'dandır
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
62 İsa beni çok sever
142 Bana bak
37 Dünyamızı Rab yarattı
44 Göksel babam
156 Kim yıldızlara parıltı verir?
177 Yüz küçük balık yüz
173 Tanrı küçük fareleri
157 Köpekler hav hav diyor
11 Birinci günde
149 Güle güle

Anne babalar için öğüt:

Yaratılışta söz edilen her hangi bir şeyi çocuklar bulup göstersinler. Çocuklar bu uzun anlatacağınız öykü süresince oturmasınlar, kalkıp istediklerinizi getirsinler, ilahilerde kalksınlar ve hareketler yapsınlar.

Giriş:

“Hoş geldin” ilahisiyle çocukları tek tek selamlayın.
- *Geldiğiniz için çok sevindim, çünkü burada çok önemli bir zaman geçireceğiz.* (Kutsal Kitap’ı göstererek) *Bu kitaptan bir öykü anlatacağım. Nasıl bir kitap?*
“Bu Tanrı’nın sözü” - *İçindeki söz nereden geliyor?*
“Kutsal Kitap Tanrı’dandır” - *Bu kitap neler anlatıyor?*
“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki” ilahisini söylediğiniz sırada her çocuk küçük İncil’den bir resim çıkararak, o resimle ilgili kıtayı söylesin (örn.: güneş, çiçek, deniz, kuş (ördek), kedi, çocuk, ...).
- *Ayrıca Tanrı’nın bizi çok sevdiğini bu kitaptan öğreniyoruz.*
“İsa beni çok sever” (her çocuğun adını kullanın!)
(Yer küreyi göstererek) - *Tanrı bütün dünyayı yarattı ve yaptıklarını çok beğendi. Bugün size Tanrı’nın bütün dünyayı nasıl yaratttığını anlatacağım.*

Ders:

- *Tanrı dünyayı yaratmadan önce hiç bir şey yoktu, her yer karanlıktı.* (mümkünse kısa bir süre için lambaları söndürün veya çocuklar elleriyle gözlerini kapatsınlar. Işıkları söndürdüğünüzde çocuklar korkacaklarsa, resimli kitabın karanlık sayfasını gösterin.)
- *Işık yoktu. Ağaçlar, çiçekler yoktu. Hayvanlar ve insanlar da yoktu. Toprak bile yoktu. İşte bunun için Tanrı, ‘Işık olsun!’ dedi ve* (ışıkları tekrar açın!) *ışık oldu*. (Resimli kitapta bunu gösterin). *Işık oldu, ama güzel bir Dünya yoktu. Yalnızca karanlık sular vardı. Ama artık günler oldu. Işık olduğu zaman gündüz, ışık olmadığı zaman geceydi. Tanrı bundan hoşlandı.* (Işıkları kapatın!) *Tanrı geceyi ve* (açın!) *gündüzü birbirinden ayırdı.*
- *Tanrı niçin gündüzü ve geceyi yarattı? Bir çok şeyi gündüz yapabiliriz.*
“Bana bak” (ilahisinden bir kaç kıtayı söyleyin, özellikle yorucu hareketleri olan kıtaları.)
- *Çok yorulduğumuz için akşamleyin dinlenmek isteriz. Tanrı geceyi bunun için yarattı. Çok rahat ve iyi bir şekilde uyuyabilmemiz için geceleri yarattı. Tanrı yarattığı günün ve gecenin iyi olduğunu gördü. İşte, birinci gün geçti* (ışıkları söndürün!) *ve gece geçti* (ışıkları açın!). *İkinci gün oldu*. (Yeni sayfayı açın!)

- *İkinci günde Tanrı gökleri yarattı, mavi göğü ve beyaz bulutları. Ayrıca yağmur taşıyan gri bulutları, rüzgarı ve yağmur, kar, dolu, sis gibi bütün hava koşularını yarattı. Soluk almak için hava da yarattı.* Derin nefes alın.
“Dünyamızı Rab yarattı” ilahisinden **“Yağmuru, rüzgarı Rab gönderir”** söyleyin.
- *Bütün bunları yarattıktan sonra tekrar akşam olup bir gün daha bitti. Tanrı göklere, bulutlara, yağmurlara, rüzgarlara ve havaya baktı ve çok iyi olduğunu gördü. Hayvanları ve insanları yaratmak için, yani onların yaşayabilmesi için hava gerekecek. Ağaçlar ve çiçekler, sonra bunların yaşaması için yağmur ve rüzgar gerekecek. Bu nedenle her şey çok iyiydi. Gece oldu, ikinci gün bitti* (bir çocuk ışıkları kapatsın) *ve bir üçüncü gün başladı* (ışıkları açın!).

(Yeni resmi göstererek) - *Üçüncü gün Tanrı çok farklı şeyler yarattı. İlk olarak, ‘Sular bir yere toplansın ve kuru toprak görünsün!’ diye buyurdu. Böylece denizler ve kuru toprak oldu. Aynı zamanda dağlar oldu, taşlar ve kayalar oldu.*
“Dünyamızı Rab yarattı” ilahisinden **“Denizi, dağları Rab yarattı”** söyleyin ve ellerinizle denizi ve dağları gösterin!

- *Tanrı onları güzel buldu. Şimdi artık onları yeşilliklerle süsleyebilirdi.* (yeni sayfayı açın!)

- *Tanrı sonra toprak üzerinde otları geliştirdi. Güzel güzel çiçekleri yarattı. Herhalde bunu yaparken çok sevindi, çünkü bir iki tür değil, çok fazla değişik tür yarattı.*
"Göksel Babam" (çiçekleri, çimenleri, ağaçları, meyveleri, sebzeleri, ...)
- *Tanrı onlardan hoşlanıp, iyi buldu. Akşam oldu* (ışıkları kapatın!*), üçüncü gün bitti. Sabah oldu* (ışıkları açın!) *dördüncü gün başladı.*

- *Yeryüzünü süsledikten sonra Tanrı gökyüzünü de süslemek istedi.* (yeni resmi gösterin!). *Tanrı, 'Gökyüzünde gündüz parlaması için büyük bir ışık olsun ve gece de daha küçük ışıklar olsun' dedi. Gündüz parlayan büyük ışık, işte güneş, gece parlayan küçük ışıklar, işte ay ve yıldızlar.*
"Göksel Babam" (ay ve güneşi; yıldızları).
- *Gündüz her gün güneşi görüyoruz. Gece hiç aya ve yıldızlara baktınız mı? Parıltıları çok güzel, değil mi?*
"Kim yıldızlara parıltı verir?" (yıldızlar; güneş; ay)
- *Tanrı bunlardan da çok hoşlandı ve onların da iyi olduğunu gördü. Sonra güneş battı ve gece oldu* (ışıkları söndürün!*). Ay ve yıldızlar parladılar. Dördüncü gün geçti. Sabah oldu, güneş yine doğdu* (ışıkları açın!) *ve beşinci gün başladı.*

- *Yeryüzündeki her şey henüz çok sakin. Denizin ve rüzgarın sesleri hariç hiç bir ses yoktu. Sular ve bulutlar hariç hareket de yoktu. Ama beşinci gün bu hareketsizliği ve sessizliği değiştirdi.* (kitapta yeni sayfayı açın!)
- *Tanrı, 'Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın' dedi ve su da yaşayan hayvanları yarattı: balıkları, deniz kabuklarını, deniz analarını, deniz yıldızlarını, deniz atlarını, ahtapotları, ...*
"Yüz küçük balık yüz!" (isterseniz diğer hayvanlardan kıtaları da yapabilirsiniz).
- *Sonra Tanrı yeryüzünün üzerinde sürünen hayvanları yarattı: sümüklü böcekleri, solucanları, örümcekleri, böcekleri, ...*
"Tanrı küçük fareleri" (uğur böcekleri; sümüklü böceği/salyangoz)
- *Sonra havada uçan hayvanları yarattı: küçük kuşları, büyük kuşları, tavukları, civcivleri, sinekleri, arıları, kelebekleri, ...*
"**Kim kuşları havada uçurur?"** (sinekleri; arıları, ...)
- *Tanrı onlardan çok hoşlandı.*
"Cik, cik, cik" - *Her hayvanı farklı farklı yarattı.*
"Tanrı küçük arıları sivri iğneli yarattı"
- *Tanrı yarattığı her hayvanı çok beğendi. Sonra güneş battı ve akşam oldu* (ışıkları kapatın!). *Beşinci gün geçti. Sabah oldu, güneş tekrar doğdu* (ışıkları açın!) *ve altıncı gün başladı. Tanrı bütün hayvanlardan çok hoşlandığı için altıncı gün onlardan daha çok yaratmak istedi.* (yeni sayfayı açın!)

- *Tanrı altıncı günde yeryüzündeki büyük ve küçük hayvanları yarattı. Bir iki tane değil, çok fazla tür yaptı: filleri, aslanları, ...* (çocuklar kendileri söylesinler).
"Göksel Babam" (hayvanları, ...) çocuklar ismini söyledikleri hayvanları taklit etsinler.
- *Tanrı onlardan hiç birini unutmaz. Bütün hayvanlar O'nun elindedir.*
"Dünyamızı Rab yarattı" ilahisinin ezgisiyle **"Büyük hayvanları Rab yarattı ...; Küçük hayvanları ..."**
- *Hayvanlar da yaşamlarından çok memnundu.*
"Köpekler hav hav diyor"

- *Sonunda Tanrı çok özel ve harika bir şey yaratmayı düşündü.* (yeni sayfayı açın!) *Tanrı insanları yarattı, seni, beni, anneni, babanı, bütün dünyadaki insanları yarattı. Onları da farklı farklı yaptı. Tanrı seni nasıl yarattı?*
"İki gözüm var"
(Aynaları dağıtın!) **-"Aynaya bak"**
- *Tanrı yaptıklarından çok çok hoşlandı. Her şeyin iyi olduğunu gördü. Sonra güneş yine battı ve akşam oldu.* (Işıkları söndürün!) *Altıncı gün geçti. Sabahleyin güneş yine doğdu* (ışıkları açın!) *ve yedinci gün başladı.* (Yeni sayfayı açın, tam sayfayı!)

- *Tanrı tekrar yarattığı dünyaya baktı. Her şey harika ve kusursuzdu. Hiç bir eksik yoktu. Şimdi yedinci günde dinlenebilirdi. Dinlenmek çok önemli. Tanrı da dinlemenin ne olduğunu bilir. Yedinci günü bunun için yarattı. Biz de Tanrı gibi yaratılışa bakalım.*
(İlahi süresince her yeni gün için kitapta yeni bir sayfa açın!)
"Birinci günde" (isterseniz 'Her Zaman Sevinin 1' CDsinden çalabilirsiniz)
- *Tanrı'ya, Dünya'yı bu kadar güzel yaptığı için dua ederek şükredelim.*
(El işinden sonra son ilahi olarak) **"Güle güle"**

2.BÖLÜM

TANRI

YARATTIKLARIYLA

İLGİLENİR

(KORUMA)

KUCAK
Çocuk Dersleri Birimi

K-DERS 1: DUA: TANRI'YLA KONUŞABİLİRİZ

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:
- Tanrı benimle konuşuyor, ben de O'nunla konuşabilirim.
- Tanrı'yla konuşursam beni dinler.

Çocuklar şunları hissetsinler:
- Tanrı beni kabul eder,
- bana mutluluk verir,
- bana güvenlik sağlar,
- dualarımı severek dinler.

Çocuklar dua etmeyi öğrensinler, bugün Tanrı'ya teşekkür etsinler.

Gereçler:

- (Tiktak eden) alarm saati
- Yastık
- Kutsal Kitap
- Dua eden anne ya da babayı gösteren bir resim (Tarifler S. 46)
- Her çocuk için bir tane dua eden çocuk resimi (Tarifler S. 47)

  Oyunlar

  Gereçler seçtiğiniz oyuna bağlı. Malzeme için oyunlara bakınız.

İlahiler:

176 Tiktak, saate bak!
16 Burada ve gittiğim yerde
63 İsa çocukları çok seviyor
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
165 Sessiz olun!
175 Teşekkür ederim
162 Rab iyidir
86 Pazar, Pazartesi
149 Güle güle

Anne babalar için öğütler

Çocuğunuzu emzirirken ya da yemeğini yedirirken yemek için teşekkür edin.
Çocuğunuz uyandığı zaman ya da kalktığı zaman onun için dua edin.
Gece yatarken iyi bir uyku ve güzel rüyalar için dua edin.
Çocuğunuzu banyo yaptırırken ya da altını değiştirirken çocuğunuz için teşekkür edin ve gelişiminin iyi olması için dua edin.
Dışarıda dolaşırken ya da alış veriş yaparken Tanrı'nın her şeyi güzel yaptığını ve her şeyle ilgilendiğiyle ilgili konuşun ve Tanrı'ya saygı ve övgüler sunun. Uygun ilahiler söyleyin.

Giriş

Çocukları selamlarken tiktak eden alarm saatini çocukların kulaklarına tutun. - *Günaydın, çocuklar! Buraya gelmeniz çok güzel. Göklerdeki babamız da burada. Bugün size bir alarmlı saat getirdim. Bakın, şimdi saat ... gösteriyor, yani bu saatte dersimiz başlıyor.*
"Tiktak, saate bak!"
- *Biliyor musunuz, bu sabah İsa bizimle olsun diye dua ettim. Tanrı'yı göremiyoruz, ama O bizi görüyor. Bizim burada olduğumuzu şu anda görüyor.*
"Burada ve gittiğim yerde"
- *Bu saati bir yastığın altına saklarsam* (saklayın) *onu göremiyoruz, ama yine de saat buradadır. O'nu bulabiliriz.* (Saatle biraz saklambaç oynayın. Her çocuk en az bir kez saati arayıp sesinden bulsun.) *Saklı saati bulduk, yani buradaydı. Tanrı da aynıdır. O buradadır, ama O'nu göremiyoruz.*

Ders

Bir dua eden anne ya da baba resmi gösterin. - *Tanrı burada olduğu için O'nunla konuşabiliriz. Tanrı'yla konuşmaya "dua etmek" diyoruz. O'nunla konuşursak, bizi mutlaka dinler.* **"İsa çocukları çok seviyor" (Kıta 3: O'nu çağırınca ...)**
Kutsal Kitap'ı göstererek: - *Kutsal Kitap, Tanrı'nın her zaman bizimle olduğunu yazar.*
"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki" (Kıta 1, 2 çocukların isimlerle, ve '... Tanrı her zaman yanındadır.')
Göksel babamız bizi dinlemeyi sever. (Dua eden çocuk resmini gösterin dağıtın.) *Bu resim bize bunu hatırlatıyor.*
- *Şimdi biz de dua edeceğiz. Nasıl yapabiliriz? Mesela O'na teşekkür edebiliriz. Tanrı'ya teşekkür etmek de dua etmektir. Tanrı'yla konuştuğumuzda sessiz olmalıyız ve oynamamalıyız.*
"Sessiz olun, kimse konuşmasın!" Öğretmen dua ediyor: - *"Göksel Babamız, burada olduğun için teşekkür ederiz." Siz de şimdi Tanrı'ya "Teşekkür ederim" deyin.* (Biraz daha büyük çocuklar bir iki konu ekleyebilir. Örn.: Anne babam için ..., Bize iyi yemekler sağladığın için ...)
"Teşekkür ederiz, göksel Baba" ve **"Rab iyidir" (Kıta 6-9*)***
- *Aslında bizim her gün dua etmemiz gerekiyor.* **"Pazar, Pazartesi" (Kıta 1, 2, 4)** (Haftanın günlerini sayarken her gün için diz üstü çöküp kalkın veya elele vererek ritmik şekilde 4 adım öne, 4 adım arkaya atın ve tekrar veya istediğiniz hareketleri yapın.)

Son ilahi: **"Güle güle"**

Oyunlar

1. Saklambaç (saati saklayın.)

2. Çocuklar kutunun içindeki eşyalara dokunarak ama bakmayarak söylesinler.

3. Hafıza oyunu
   a) Tepsi üzeride 3-5 eşya olsun. Çocuklar iyice bakıp ezberlesinler. Sonra tepsiyi örtün. Kim hepsini sayabilir?

   b) Eşya gösteren kartlardan 3-5 tane gösterin. Çocuklar gözlerini kapatacaklar. Bu arada öğretmen bir kartı ters çevirir. Çocuklardan saklanmış olan eşyayı bilmeleri istenir. Yaşa göre kartları arttırabilirsiniz ve çevirince düzeni de değiştirebilirsiniz.

4. Teşekkür etmeyi öğreniyoruz
   Eşya gösteren kartların yüzü açık masaya serin. Bir çocuk örn., "Diş fırçası istiyorum" der. Sağdaki çocuk diş fırçası kartını bulup soran çocuğa verir. Soran çocuk "Teşekkür ederim" derse o kartı kazanır, demezse veren çocuğa geri vermek zorunda kalır. Veren çocuk, soran çocuk olur. En çok kart toplayan kazanır. (Ödül hazır olsun.)

5. Ayılı oyunlar
   a) Çocuklar daire kurarlar. Birinin elinde bir ayı olur. Müzik çalınca sağdan devam ederek çocuk ayıyı yandaki arkadaşına verir. Müzik durduğunda ayı kimin elinde kalırsa ona bir ceza verilir. (Örn: bir kere dönmek veya bir kere çökmek, ya da zıplamak gibi.)

   b) (Biraz daha büyük) Çocuklar daire oluşturur ya da sıra olurlar. Birinci çocuk ayıyı dizleriyle sıkıştırır ve ellerini kullanmadan ikinci çocuğa vermeye çalışır. Düşürmeden yapabilen çocuk bir jelibon ayı kazanır.

   c) Aynı oyun, ama ayıyı çeneyle sıkışarak vermeliler.

K-DERS 2: TANRI BİZE BİR AİLE VERDİ

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:

- Aile Tanrı'nın düşüncesidir.
- Tanrı, anne babaların çocuklara bakmalarını istedi.
- Kardeşler de Tanrı'nın düşüncesidir.

Çocuklar şunları hissetsinler:

- Ailede güven ve emniyet var.
- Ailede herkes herkesi sever.
- Aile olduğumuz için Tanrı'ya ve anne babamıza minnettarız.

Çocuklar şunları öğrensinler:

- Sevmek
- Paylaşmak
- Yardım etmek

Not: Tek velisi olan aileler için:
Aile Tanrı'nın düşüncesidir. Ama ölüm ya da boşanma nedeniyle annesiz veya babasız olan aileler de var. Bunun gibi aileler Tanrı'nın planı değil, ama böyle aileler olabilir. Bütün olmayan bir aile için Tanrı üzülür. Ama Tanrı'nın sevgisi herkes için en önemlisidir. Tanrı bütün çocukları sever ve onlara güven verir.

Gereçler:

- 2 Kukla (anne ve baba, hazır kukla veya Tarifler S. 48-49)
- Her çocuk için birer ayna
- Kutsal kitap
- Bir çocuğun resmi (büyük, siz bulun)
- Karı kocanın resmi (büyük, siz bulun, düğün resmi Tarifler S. 50)
- Aile resmi (büyük, siz bulun)
- Kedi, köpek, kelebek gibi hayvan resimleri (Yaratılış dersler)
- Çiçek, ağaç ve yeşil ot resimleri (Yaratılış dersler)
- Her çocuk bir oyuncak bebek getirsin.
- Evcilik oynamak için gereçler, örn.:
  oyun evi ve ufak bebekler
  bebek yatağı ve bir bebek
  yemek
  bebek elbiseleri
  ...

  <u>Oyunlar için</u> :
  - Seçtiğiniz oyuna bağlı gereçler
  - Aileyle ilgili resimli bir kitap

İlahiler:

138	Ali, neredesin?
174	Tanrı seni harika yarattı
160	Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
144	Beni ve seni güzel yaratan
137	Aile Tanrı'nın düşüncesidir
175	Teşekkür ederim Göksel Baba
149	Güle güle

Anne babalara öğütler:

Her bir çocuğunuz için bir aile albümü hazırlayın. İçinde kendisinin, annesinin, babasının, kardeşlerinin ve bütün ailesinin resimleri olsun. Çocuklarınızla sık sık resimlere bakın ve aile ile ilgili ilahiler söyleyin. Aile albümüne akrabalarınızın ve aile dostlarınızın fotoğraflarını da ekleyebilirsiniz.
Ayrıca oyuncak bebekler, kuklalar ile v.s. evcilik oynayabilirsiniz. Oyuncak hayvanlarla da aynı oyunları oynayabilirsiniz.
Aileyle ilgili resim kitaplarına bakabilirsiniz. (Çoğu hayvan aileleriyle ilgili dir.)

Giriş

Anne baba kuklalarıyla her çocuğu "neredesin" diye arayarak selamlayın ve **“Ali, neredesin?”** şarkısını söyleyin.
- *Günaydın, çocuklar! Bunlar Hasan ile Nazlı. Nazlı bir anne ve Hasan da bir babadır. Hasan ile Nazlı sizinle tanışıp, sizi selamlıyorla. Tanrı da sizin hepinizi tanır, çünkü sizi olduğunuz gibi düşündü ve yarattı. Şimdi aynaya bakıp kendinizi görebilirsiniz.* (Kuklalar aynaları dağıtsın.)
“Tanrı seni harika yarattı” ilahisini söylerken her çocuk için güzel bir şey vurgulayın, örn.: “Siyah gözlerin çok güzel”, “Kıvırcık saçların çok güzel”, ...

Kutsal Kitap’ı göstererek: - *Kutsal Kitap diyor ki, Tanrı sizi, yani herkesi yarattı ve güzel yaptı.* (Kutsal Kitap’ı açın ve ilahiyi oradan okuyarak söyleyin.) **“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki”** (Kıta 1-3)

Ders

- *Tanrı çocukları yarattı ve anne babaları da yarattı, kardeşleri de yarattı*. Çocuğun, karı kocanın ve ailenin olduğu resimlerini göstererek: **“Beni ve seni güzel yaratan”** ilahisini söyleyin. Resimleri gösterin.
- *Bizim göklerdeki babamız, Tanrı, sizi seviyor. Bu yüzden size anne ve babanızı verdi. Onlar da sizi seviyorlar ve size bakıyorlar.* **“Aile Tanrı’nın fikridir”** ilahisini söyleyin. (Kuklalar yatakdaki bebeği okşasın, öbür oyuncak bebeklere yemek versin, kucaklasın. ...)
Anne babalar çocuklara nasıl bakıyor diye sorun. Onlarla anne babaların çocukları için neler yaptıklarını oynayın. Örneğin:
- Çocukların elbiselerini değiştirirler; saçlarını tararlar; bebeklerin altını değiştirirler; banyo yaptırırlar; ...
- Yemek hazırlıyorlar; ev temizliyorlar; bulaşık yıkıyorlar; çamaşır yıkıyorlar; ...
- Alış veriş yaparlar; ayakkabı alırlar; çocuğu hastaysa onu doktora götürürler; ...
- Çocuklar için iyi arkadaşlar seçerler ve başka çocuklara götürürler; gezmeye götürürler; ...
- Çocuklarla birlikte şarkı ve ilahi söylerler ve dua ederler; yapamadığı şeyleri öğretiyorlar;...
- Yeterli para kazanmak için babalar, bazen de anneler işe gidip çalışırlar; ...
- Ana okuluna götürüp alırlar, yolun karşısına geçirirler; elini verip çocuğunu tutarlar ve onlara güvenlik verirler; her bakımında yardım ederler; ...

- *Anne babamız bize güven verir. Onlar yanımızdaysa hiç korkmayız.*

- *Ailelerin çoğunda kardeşler de vardır, yani ağabeyler ve ablalar ya da küçük kardeşler. Rab onları da yarattı. Onlar bizi ve biz de onları çok seviyoruz. Ağabeyler ve ablalar bize nasıl sevgisini gösterir? Ya da eğer biz ağabey ve ablaysak küçük kardeşlerimize sevgimizi nasıl gösteririz?* Örneğin:
- Bildiğimiz şeyleri küçük kardeşlerimize öğretiriz;
- Anne babamız meşgulse biz kardeşlerimize yardım ederiz; onları teselli ederiz; onlarla oynarız; onlara kitap okuruz; öykü anlatırız; ...
- Zarar gelmesin diye bakarız; onları kötü şeylere (kötü çocuklara, köpeklere, ...) karşı koruruz; ...

- *Ağabeyler ve ablalar da bize güven verir. Hem anne babanın hem de kardeşlerin sağladığı güvenlik ve emniyeti için Tanrı'ya teşekkür edebiliriz.* **"Aile Tanrı'nın fikridir"** ilahisini tekrar söyleyin.
"Teşekkür ederim, Göksel Babam" (... anne baba verdin ...; ... kardeşler verdin ...) ilahisini söylerken çocuklar el ele tutuşup bir daire oluştursunlar.

Dersten sonra: **"Güle güle".**

Oyunlar

1. Her çocuk yukarıdaki örnekler gibi kendi bebeğine annelik/babalık yapsın.

2. Rol oyunları: Rol alarak evcilik oynanır. Onları yukarıdaki eylemleri yapmaya teşvik edin. Kardeşlik rolü de oynansın.

3. Paylaşma oyunu: Bir çocuğa bir torba şeker, oyuncaklar veya kalemler vb verin. Çocuklar bunları diğerleriyle paylaşsınlar.

4. Yardım etme oyunu: Çocuklardan birinin kolunu kırılmış gibi bağlayın ve bandaj takın. Yemek yiyemez, kağıt kesemez ya da oyuncaklarla oynayamaz. 'Kardeş' olan çocuk ona yardım eder.

5. Sevme oyunu: Çocuklar daire kursunlar. Öğretmenin elinde 3 kart var: mavi - okşamak, sarı - öpmek, yeşil - kucaklamak. Öğretmen birini bir çocuğa versin. O çocuk başka bir çocuğa sevgisini kartı uygulayarak göstersin.

6. Aileyle ilgili resimli kitaplara bakın.

K-DERS 3: AİLEYİ YUVA OLARAK KORUMAK İÇİN TANRI ÇOCUKLARA ANNE BABALARININ SÖZÜNÜ DİNLEMESİNİ BUYURDU

Amaç: Çocuklar şunu bilsinler:

- Anne babamın sözünü dinlersem Tanrı benden hoşnut olur.

Çocuklar şunu hissetsinler:

- Hoşnut etmek için istek
- Söz dinlemek için istek
- Yardım etmek ve paylaşmak için istek
- İtaat sevinç ve güven oluşturur.

Çocuklar şunu öğrensinler:

- Söz dinlemek
- Eşyaları toplamak
- Paylaşmak
- Yardım etmek.

Gereçler:

- Kukla (anne ve baba, geçen ders kullanılan Nazlı ile Hasan)
- Her çocuk için birer ayna
- Kutsal Kitap
- Geçen ders kullanılan resimler
- Ailelerden fotoğraflar yada resimler
- Bir iki tane itaat konusunu gösteren resim (Tarifler S. 51)
- Bir kutu ya da sepet LEGO taşlar ya da başka oyuncaklar
- Bir kutu bisküvi
- Her çocuk için ambalajlı bir gofret

İlahiler:

138	Ali, neredesin?
174	Tanrı seni harika yarattı
144	Beni ve seni güzel yaratan,
160	Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
139	Annem bana birşey söylerse
56	Herşeyi Rab için yapar gibi
165	Sessiz olun
149	Güle güle

Anne babalar için öğütler

Evde de çocuklarınızla "itaat" oyunu oynayın ve itaat ilahilerini sık sık söyleyin. Örneğin yüksek bir kule yapıp yıkın. Çocuk kaçabilir. Ama anne onu çağırıp toplamasını istesin. Günlük yaşantıda gerçekten çocuğun itaat etmesini istediğiniz zaman "itaat" ilahilerini söyleyerek Tanrı'nın hoşnut olacağını hatırlatın.

Giriş

İki kuklayla (Nazlı ile Hasan) her çocuğu arıyor gibi yaparak, selamlayın ve **"Ali neredesin?"** şarkısını söyleyin. Sonra kuklalar aynaları dağıtsınlar. Çocuklar kendilerine bakarak **"Tanrı seni harika yarattı"** ilahisini söylesinler.
Sonra **"Beni ve seni güzel yaratan"** ilahisini söylerken uygun resimleri gösterin.
Kutsal Kitap'ı göstererek: - *Bu Kutsal Kitap'ım. Tanrı'nın seni, anneni ve babanı yaratığını bu kitaptan biliyoruz. Ama bu kitap bize bir şey daha öğretiyor, yani bizim annemizin ve babamızın sözünü dinlememiz gerektiğini öğretiyor. Biz buna "itaat etmek" diyoruz.*
Kutsal Kitap'ı açın ve **"Kutsal Kitap'tan okuyoruz ki"** ilahisinden uygun olan birkaç kıta söyleyin.

Aile fotoğrafları göstererek: - *Tanrı, bizim göklerdeki babamız, sizi seviyor. O yüzden size annenizi ve babanızı verdi. Onlar size bakar ve kayırırlar. Onlar da sizi çok seviyorlar. O yüzden onlar size sık sık bir şeyler söylerler, örn.: "Oyuncaklarını topla!" Ya da "Elbiselerini yere atma!" "Çoraplarını çıkartma!" vb. Anne babanız size bir şey söylerlerse dinlemeniz ve uygulamanız gerekiyor. Yaparsanız sevinecekler. Yapmazsanız üzülecekler. Göksel babamız da öyle. Eğer anne babamızın sözünü dinleyip uygularsak O da sevinecek, O'nu hoşnut edeceğiz.*

Ders

Ama "itaat" ne demek? Dinleyin! **"Annem bana bir şey söylerse"** ilahisini çocuklara söyleyin
"İtaat" resim(ler)ini gösterin ve itaat konusunu anlatın. Örn.*: - Bu kız oyuncaklarını topluyor. Bu çocuk meyve kabuklarını çöpe atıyor. Annesi çok seviniyor. Babası çok memnun.*
- *Şimdi hepimiz itaat etmeye çalışalım.* (Kuklalar şimdi konuşsunlar.)
Ortaya bir sepet oyuncak (LEGO taşlar ya da başka oyuncaklar) boşaltın. - *Ali, lütfen bu oyuncakları sepete koyar mısın!* (Benzer şeylerle de diğer çocuklarla oynayın.)
Bir kutuda ya da tabakta bisküviyi göstererek: - *Gözde, lütfen herkese birer tane verir misin?*
Herkese ambalajlı gofret vererek: - *Ambalaj kağıdını çöpe atın. ...*
- *Annenin sözünü dinlersen, annen sevinecek. Babanın sözünü dinlersen, baban sevinecek. Aynı zamanda sen de sevineceksin, çünkü anneni ve babanı hoşnut etmiş olursun.*
- *Biliyor musunuz, anne babamızın sözünü dinlersek Göksel Babamızı da hoşnut etmiş oluruz.*
"Annem bana bir şey söylerse" ilahisi.
Kutsal Kitap'ı göstererek: - *Önce söylediğimiz gibi, Tanrı anne babamızın sözünü dinlememizi istiyor. Ne yaparsak her şeyi Rab için yapalım Tanrı çok sevinecek ve bizi sevindirecek.*
"Her şeyi, her şeyi Rab için yapar gibi candan yapalım."
- *Bazen anne babalarımızın sözünü dinlemek istemiyoruz. Dinlemezsek ve uygulamazsak anne babalarımız üzülecek. Daha da direnirsek belki bize kızacak ya da bize bir ceza vermek zorunda kalacaklar. Çünkü iyi çocuklar olmamızı istiyorlar. Anne babamızın üzülmesini istemeyiz, değil mi? O yüzden Tanrı'nın bize söz dinlemek konusunda yardım etmesi için dua edelim. Şimdi herkes sessiz olsun.*
"Sessiz olun, kimse konuşmasın!"
Dua: - *Rab, lütfen söz dinlemek için bize yardım et, bize istek ver. Anne babamızı ve seni mutlu etmek istiyoruz. Amin!*

Oyunlardan sonra: **"Güle gülei**

Oyunlar /Uygulama

(Sevindirmeye yönelik)
1. Rol oyunu: Anne /baba çocuktan bir şey rica eder.

a) olumlu bir tepki ve olumlu sonuç;
b) olumsuz bir tepki ve olumsuz bir sonuç.

Ricalar:

- bir bezle toz almak
- su/gazete/vb. istemek
- eve gelirken ayakkabıları çıkarmak
- caddeyi geçerken elini tutmak
- teyp/televizyon/bilgisayar vb. ile oynamamak

2. Rol oyunu: Bir kardeş taşlarla bir kule yapar. Öbür kardeş dalga geçip kuleyi yıkmaya çalışır. Anneleri ya da babaları yıkmaması için uyarır.

3. İki kardeş kart oyunu oynar (örn. Memory/Hafıza). Bir kardeş eş kartı bulamaz ve sabırsızlanır. Anne öbür kardeşe “Ona yardım et!” der. Tepkisi nasıl olur?

(Yardım etmeye yönelik)
4. Çocuklar çift olarak çalışsınlar. Bir balon şişirip üzerine kalemle bir yüz çizsinler. Mutlaka ikinci çocuğun balonu tutması gerekiyor.

5. Çocuk kabanını giyiyor, ama önünü kapatamıyor. Öbür kardeşi yardım etsin.

K-DERS 4: HER ŞEY NASIL BÜYÜYOR ?

Amaç: Çocuklar şunu bilsinler:

- Tanrı her şeyi büyütüyor.
- Tanrı güneşi parlatıyor ve yağmuru yağdırıyor. Böylelikle her şey büyüyor.
- Tanrı çok güçlüdür.

Çocuklar, Tanrı'nın neler yapabileceğini gördükleri zaman Tanrı'ya karşı güven ve saygı duyacaklardır.

Çocuklar şunları yapsınlar:

- Görmek,
- Tatmak,
- Yemek,
- Teşekkür etmek.

Gereçler:

- Borudan yapılmış bir teleskop (Tarifler S. 52)
- Kutsal Kitap
- Toprak dolu bir saksı
- Havuç tohumu (bir kapta)
- Güneş (Yaratılış derslerinden, tarifler S. 5) ve el feneri
- Gri bulut (Yaratılış derslerinden, tarifler S. 2-3)
- Suyla dolu bir çiçek fısfısı
- Şeffaf kase içinde, ıslak pamukta bir kaç gün önce ekilmiş ve filizlenmiş havuç tohumu
- Bir havuç
- Tabak ve bıçak

  <u>Oyunlar için</u>

  Seçtiğiniz oyuna göre gereçler

İlahiler:

138	Ali, neredesin?
174	Tanrı seni harika yarattı
160	Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
175	Teşekkür ederim, Göksel babam
118	Tanrım büyüktür
37	Dünyamızı Rab yarattı
149	Güle güle

Anne babalar için öğütler

Çocuklarınızla evde de saksılara değişik tohumlar ekin ve onların büyümesini gözlemleyin. Bu arada uygun ilahiler de söyleyin.

Giriş

Boruyu yani teleskopu gösterin, çocukları tek tek teleskopla arayın ve onları selamlayın. Aradığınız zaman **"Ali neredesin?"** şarkısını söyleyin. Her çocuk da bu şekilde birini arasın. Çocuklar bir daire kursunlar ve ismi çağrılan çocuk dairenin içine girip kıtanın sonunda tekrar geri çekilerek **"Tanrı seni (isimli) harika yarattı"** ilahisini söylesinler. Bu ilahiyi her çocuğun adıyla tekrarlayın.

Kutsal Kitap'ı göstererek: - *Bu Kutsal Kitap. Tanrı'nın seni ve beni güzel yarattığını, bizi çok sevdiğini ve de bizi beslediğini bu kitaptan okuyoruz.*
"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki" ilahisinden birkaç uygun kıta söyleyin.
- *Tanrı bizi besliyor. O bize sebzeler veriyor.* (Havucu göstererek) *Örneğin bu havucu. Haydi bakalım, bu sebzeler nasıl büyüyor?*

Ders

Bir kap içinde tohumlar, bir havuç ayrıca bir tabakta da soyulmuş havuç parçaları gösterin. Çocuklar onlara baksın ve onlara dokunsunlar.
- *Bakın, bunlar havuç tohumları. Bu tohumları toprağa eksek bir kaç ay sonra onlar havuç olurlar. Havuçların tadını biliyorsunuz. Lezzetli, değil mi? İsterseniz, herkes şimdi bir parça alıp yiyebilir.*
"Teşekkür ederiz, göksel babam" ilahisini söyleyin.
- *Şimdi kalkalım ve masaya gidelim.* Saksıları göstererek: - *Bakın, masada saksılar var, toprak da var hatta su da var.*
"Tanrım büyüktür" (Kıta 2: Toprak O'nundur) ilahisini söylerken, ilahide adı geçen nesneleri gösterin.
Yardımcılar tohumları toprağa ekmeyi göstersinler. Sonra çocuklar kendi tohumlarını eksinler.
Sonra el feneriyle güneşi parlatın ve bir zaman sonra gri bulutu göstererek yağmur gibi su (fısfısla) fışkırtın. **"Tanrım büyüktür"** (Kıta 3: Güneş O'nundur) ilahisini söylerken yapılanları tekrarlayın.
Tekrar bir daire kurun ve uygun hareketlerle **"Dünyamızı Rab yarattı"** ilahisini söyleyin. Tekrar oturun.

Güneşi ve bulutu göstererek: - *Tanrı güneşi parlatınca ve yağmur yağdırınca tohumlar yavaş yavaş büyüyor.*
Filizlenmiş tohumları gösterin, kökleri ve fidanı da göstererek: - *Bakın, burada tohumlar filizlendiler, fidan oldu ve kökler çıktı. Bir kaç hafta sonra da buradan bir havuç çıkacak.*

"Teşekkür ederim göksel babam" ilahisinin birinci kıtasını tekrar söyleyin.
- *Tanrı'ya şimdi teşekkür edelim. Dua: Sevgili Tanrım, toprak için, tohumlar için, güneş için ve yağmur için teşekkür ederim. Bizi seviyorsun ve besliyorsun. Amin*. Belki çocuklar da kendileri teşekkür etmek istiyorlardır, etsinler.

"Güle güle" ilahisini oyunlardan sonra söyleyin ve birbirinize el sallayın.

Oyunlar

1. Daha önceki derslerde oynanan yağmur oyunu:
   Çocuklar, yüzlerini açık bırakacak şekilde kafalarına bir naylon torba takıp. **"Şıp şıp şıp"** yağmur şarkısını söyleyerek odada gezerler. Öğretmen belli sözcüklerde (yeri, çiçekleri, ...) çiçek fısfısıyla torbalara su sıkar. Çocuklar da kaçarlar. Islanan çocuk oturuyor, devam edemez.

2. Resimli oyun kartlarıyla (örn: Memory ve benzeri) oyunlar

   a) Meyveli, sebzeli (kartların sayısını aklınızda tutun!) ve başka nesneli kartlar da olsun. Bu kartların yüzü kapalı olsun masaya ya da yere serin. Çocuklar her hangi bir kart açsınlar. Eğer yiyecek bir şey ise, adını söylesinler, eğer söyleyebilirse bu kartı kazanırlar; değilse kartı tekrar yüz üstü aynı yere koysunlar. En çok kart kazanan bir ödül (örn.: elma parçası) alır.

   b) Aynı kartları (yiyecek olan ve olmayan) karışık bir şekilde, yüzü açık sıraya dizin. Her çocuğa bir oyun taşı verin ve sıranın başına koyun. Sırayla çocuklar zar atıp oyun taşını numaraya göre devam ettirsinler. Taşın geldiği kart bir yiyecek ise adını söylesin ve bir ödül alsın. Yiyecek değilse orada durup sırasını beklesin.

   c) Aynı kartları yine masaya ya da yere yüzü açık dağıtın. Öğretmen bir yiyecek ismi söylediği zaman doğru kartı ilk bulan bir ödül kazanır.

   d) Bugün ne yiyeceğiz? - Yiyecek gösteren kartları karışık ve yüz üstü yere ya da masaya serin. "Bugün ne yiyeceğiz?" sorusu sorulduğu zaman sırayla her çocuk 3 kart açıp 'menüyü' söylesin. Örn. resim patatesi gösterirse 'patates salatası', 'kızartmış patates' ya da 'patatesli börek' diyebilir (Çocukların yaşına göre!). Çocuklar kendi menülerini yapabilir. Bu oyun çok komik, zevkli ve eğlenceli bir oyundur.

K-DERS 5: TANRI BİZİ DOYURUR

Amaç: Çocuklar şunu bilsinler:

- Bizi doyurmak için Tanrı sebzeleri ve meyveleri yarattı.
- Gıdalarımızın her birinin tadı farklıdır.

Çocuklar, Tanrı'nın verdiği sebzelerin ve meyvelerin tadından zevk alsınlar, önem versinler ve yemek çeşitlerine ilgi göstersinler.

Çocuklar meyve ve sebze çeşitlerini görsünler, tatsınlar ve onlar için teşekkür etsinler.

Gereçler:

- Bir meyve ya da sebze gibi süslenmiş bir balon
- Her çocuk için küçük bir ayna
- Her çocuk için küçük bir İncil ya da Kutsal Kitap
- Havuç ve havuç tohumları
- Geçen derste kullanılan camlı kap içindeki filizlenen havuç tohumları
- "Gıda" tablosu (Yaratılış derslerden, tarifler S. 24-26)
- Meyve ve sebze resimleri, sepet ya da tabak içinde (Yaratılış derslerden)
- Çeşitli meyve ve sebzeyle dolu bir sepet
- Bir kaç tabak
- Bıçak
- Biri ıslak, biri kuru, iki elbezi

  Oyunlar için: Oyunlara göre gereçler

İlahiler:

152	Hoş geldin, hoş geldin
170	Tanrı Ayşe'yi güzel güzel yarattı
159	Kutsal Kitap Tanrı'dandır
171	Tanrı beni sevdiği için
118	Tanrım büyüktür
175	Teşekkür ederim göksel Babam
165	Sessiz olun
149	Güle güle

Anne babalara öğüt

Evde yemek yerken çocuklarla yedikleri hakkında konuşun ve Tanrı'nın her şeyi sağladığını vurgulayın. (Örn.: Bu bir muz. Sen bir muz yapabilir misin? Hayır! Ben de yapamam. Ama Tanrı yapabilir. O bu muzu senin için yaptı ve sana severek verir.)
Aynı zamanda da çocukların yediklerinin tatlarının çeşitliğine de dikkat çekin (tatlı, ekşi, tuzlu, acı).

Giriş

Üzeri kağıtla veya permanent kalemle çizmiş meyve ya da sebze biçiminde süslenmiş bir balonla çocukları tek tek selamlayın. **"Hoş geldin, hoş geldin"** ilahisini söylerken her çocuğun ismini kullanın ve balonu adını söylediğiniz çocuğun kucağına koyun.
Aynaları dağıtın ve **"Tanrı Ayşe'yi güzel güzel yarattı"** ilahisini her çocuğun ismini tekrar kullanarak söyleyin. Sonra aynaları tekrar toplayın.
İncilleri ya da Kutsal Kitap'ları dağıtın ve **"Kutsal Kitap Tanrı'dandır"** ilahisini söyleyerek bu kitabın özelliğini vurgulayın. Sonra kitaptan okuyormuş gibi **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki" "Tanrı beni yarattı. - Tanrı dünyayı yarattı. - Tanrı bana iyi bakar. - ..."** kıtalarını söyleyin. Sonra kitapları tekrar toplayın.
- *Tanrı bizi çok sevdiği için bize çok güzel ve özel şeyler yaptı. Örneğin bu havuç.* (Gösterin!) *Tanrı bu havucu bizim için yetiştirdi. İlk önce bu havuç küçücük bir tohumdu* (havuç tohumlarını gösterin). *Bu tohumları da Tanrı yaptı, işte gördüğünüz gibi yaptı. Bu tohumlar toprağa ekildi. Tanrı yağmur yağdırdı ve güneşi parlattı. Yavaş yavaş bir kök çıktı ve bir filiz çıktı.* (Cam kaptaki çıkmış kökü ve filizi gösterin.). *Yağmur ve güneş devam edecek. Zaman geçtikçe bu tohumdan havuç çıkacak.*
Şiir okuyun ve çocuklarla bir kaç kez tekrarlayın:

"Küçücük bir tohum
toprağa ekildi.
Yağmur yağdı.
Güneş doğdu.
Bir kök çıktı.
Bir filiz büyüdü.
Ve sonra yeryüzünde
yeşil bir yaprak göründü.
Fidan oldu.
Büyüdü,
büyüdü.
Ve sonra
kocaman bir ... oldu."

Son cümlede bir sebze gösterin ya da resimlerden bir tanesini seçin.

Ders

"Gıda" tablosunu gösterin. - *Çok çeşitli tohumlar var. Her tohumdan farklı bir şey çıkar. Örneğin ağaçlarda yetişen meyveler vardır.* Çocuklar sepetten elma, erik, kayısı gibi meyve resimleri seçip tabloya taksınlar. **"Tanrım büyüktür" ... "Büyük ağaçları ... yatattı"** kıtasını söyleyin.

- Bazı sebzeler toprağın içinde yetişirler: Havuç, soğan, turp gibi. Çocuklar o sebze resimlerini tablodaki cebin içine koysunlar.
- *Bazı sebzeler ve meyveler toprağın üzerinde yetişir: Salatalık, marul, kabak, karpuz, kavun vb.* Çocuklar tekrar aynı şeyi yapsınlar. **"... karpuz ve kavunları yarattı..."** kıtasını söyleyin.
- *Bakın, bu sebzeler ve meyveler yukarıya çıkan fidelerde yetişiyor: Domates, fasulye, çilek vb. Ayrıca asma da var. Onda üzüm yetişiyor.* Çocuklar yine resimleri takarlar. **"... Domatesleri, patatesleri, ..."** kıtasını söyleyin.

- Şimdi getirdiğim her çeşit meyve ve sebzeden bir lokma tadalım. Çocuklara soyulmuş, dilimlenmiş ve ayrı tabaklara koyulmuş meyve ve sebze parçaları verin**. "Teşekkür ederim göksel babam"** ve **"Tanrı beni sevdiği için bana ... verdi ... yemek için ..."** ilahilerini söyleyin ve seçtiğiniz meyve ya da sebzenin adlarını kullanın.
Yedikten sonra **"Sessiz olun"** ilahisiyle duaya yönlendirin. - *Şimdi bütün güzel yemekler için Tanrı'ya teşekkür edelim. Dua: Sevgili babamız, bize elmalar, havuçlar, salatalıklar, ... verdiğin için teşekkür ederiz. Sen çok iyisin ve bize iyi bakıyorsun. Amin!* (Çocuklar isterlerse onlar da dua etsinler.)

Oyunlardan sonra: **"Güle güle"** ilahisini söylerken birbirinize el sallayın.

Oyunlar

1. Geçen derste resimli oyun kartlarıyla oynanılan oyunları yine oynayabilirsiniz.

2. Tahmin oyunları:

   a) Önünüzdeki sebze ve meyvelerden bir tanesini sözlerle tanımlayın, çocuklar tahmin etsinler. (Örn: Bir sebze var, yeşil, yuvarlak ve uzun, bir ucu sivridir, hem acısı hem de tatlısı var. - Cevap: Biber.) Tahmin eden çocuk devam etsin.

   b) Bir çocuğun gözlerini bağlayın, meyvelerden ya da sebzelerden bir parçayı ağzına koyun. Çocuk tadından hangisi olduğunu tahmin etsin.

K-DERS 6: TANRI HAYVANLARA YEMEKLERİNİ SAĞLIYOR

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:

- Tanrı hayvanlara da bakıyor.
- Tanrı tüm yarattıklarına özen gösterip onları koruyor

Çocuklar şu duygularını geliştirsinler:

- Tanrı'nın düşünceleri iyidir.
- O her şeyi iyi düşündü. Ben ondan zevk alabilirim ve sevinebilirim.

Çocuklar bir hayvana yem versinler.

Gereçler:

- Oyuncak tavşan
- Her çocuk için birer ayna
- Her çocuk için birer Kutsal Kitap ya da İncil
- Havuç yiyen tavşan tablosu (Tarifler S. 52-55)
- İmkan varsa canlı bir tavşan ya başka bir hayvan (kuş, kaplumba, hamster, ... Kedi ve köpeğin odada kontrol edilmesi zordur.)
- Havuç, marul ya da kıvırcık (yani getirilen hayvanın yiyeceği bir şey)
- Havuç parçaları ve salata yaprakları
- Havuzdaki ördek resmi (Tarifler S. 56)
- Dalan ördek tablosu (Tarifler S. 56.57-60)

<u>Oyunlar için</u>: Zar, oyuncak ördek, tepsi, su içindekiler (Tarifler S. 61), ataçlar, tülbent, ...

İlahiler:

152	Hoş geldin, hoş geldin
174	Tanrı seni harika yarattı
62	İsa beni çok sever
160	Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
118	Tanrım büyüktür
167	Sevgili tavşanım
175	Teşekkür ederim
149	Güle güle

Anne babalara öğütler

Evde kuş, kedi, köpek ya da başka hayvan varsa çocuklar onu beslesinler. Dışarıdayken de imkan varsa sokak hayvanlarına yemek verin. Bazı yerlerde güvercinler için yem satarlar. Parktaki kuğulara, ördeklere ya da başka hayvanlara yem versinler. Hayvanat bahçesinde de bazı hayvanlara yem verebilirsiniz. Dersteki ilahileri de söyleyebilirsiniz.

Giriş

- *Günaydın, çocuklar. Geldiğiniz için çok sevindim. Bugün bir tavşan getirdim* (Oyuncak tavşanı gösterin.). *O sizi şimdi selamlayacak.* **"Hoş geldin, hoş geldin"** ilahisini söyleyerek tavşan her çocuğun elini sıksın.
Aynaları dağıtın. **"Tanrı seni harika yarattı"** ilahisini söyleyerek her çocuğun özelliğini vurgulayın.
Öğretmen ve yardımcısı elleriyle bir köprü yapsın. Çocuklar el ele tutuşarak altından geçsinler. Hep birlikte **"İsa beni çok sever"** ilahisini söyleyin. "İsa ... sever" kısmı başlamadan köprüyü kapatıp bir iki çocuğu yakalayın. O çocukların isimlerini ilahide söyleyin. Sonra köprüyü tekrar açın ve oyuna her çocuk yakalanana kadar baştan devam edin.

- *Tanrı'nın bizi yarattığını, bizi çok sevdiğini ve bize iyi baktığını biliyoruz. Tanrı aynı önemle hayvanları da düşünüp onlara da bakıyor. Nereden biliyoruz?* (Şimdi Kutsal Kitap'ları dağıtın.) *Tabii, Kutsal Kitap'tan. Kutsal Kitap bize neler anlatıyor?*
"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki" ilahisinden "hayvanları yarattı, ... hayvanlarla ilgili kıtaları söyleyin. Kutsal Kitap'ın Tanrı'dan geldiğini vurgulayın ve sonra kitapları tekrar toplayın.

Ders

Yemek yiyen tavşan tablosunu göstererek: - *Bizim sevdiğimiz bazı yiyecekleri hayvanlar da seviyor. Örn. tavşanlar havuç ve marul severler.* (Eğer canlı bir hayvan getirdiğiyseniz onun sevdiği yiyeceklerden bahsedin.) **"Tanrım büyüktür"** ilahisinden tavşanla ilgili bir kıtayı söyleyin. ("Tavşan yarattı, havuç, marul da, onları tavşanlar sever. ...")

Şimdi oynayarak tavşan besleyelim. Biri tavşan olacak ve diğerleri ona yem verecekler. (Tavşan olan çocuk dairenin ortasına gelip tavşan gibi hoplasın. Başka bir çocuk ona bir havuç parçası ya da marul yaprağı yedirsin. Tavşan onu yesin. Sonra herkes bir kez tavşan olabilir. Bu oyunu oynarken **"Sevgili tavşanım"** ilahisini (1. kıta) söyleyin. Oyun bitince çocuklar tekrar yerlerine otursunlar.

- *Ördekler de yemek yiyorlar, örneğin suda avlanırlar.* (Havuzdaki ördek tablosunu gösterin). **"Sevgili ördeğim"** kıtasını söyleyince suya dalan ördeği hareket ettirin. Ördeklerin neler (yosun, solucan, küçük balıklar, suda yaşayan salyangoz, vb.) yedikleri hakkında konuştuktan sonra **"Tanrım büyüktür"** ilahisinden ördekle ilgili kıtayı söyleyin. ("Sularda yüzen ördek' yarattı, su içinde yem sağladı. ...")

İsterseniz kedilerin, köpeklerin, kuşların yemekleri hakkında da konuşabilirsiniz. Hayvanat bahçesinde gördüğünüz hayvanlar ve onların yiyecekleri de çok ilgi çekicidir. Bunun hakkında resimler bulursanız güzel olur.

- *Ne iyi ki, Tanrı'mız hayvanlara da özen gösteriyor. O her şeyi düşündü, hiç bir şeyi unutmadı. Bunun için O'na teşekkür edersek, çok sevinir.* **"Teşekkür ederim göksel babam".** *Şimdi kendi sözlerimizle Tanrı'ya teşekkür edelim. Dua: Tanrım, hayvanları da yarattın ve onları da çok seviyorsun. Onlara yeterince yiyecek yarattın. Her şeyi iyi düşündün. Bunun için sana teşekkür ederim.*
Oyunlardan sonra: **"Güle güle"**

Oyunlar

1. Tavşan oyunu

Çocuklar masanın etrafında otursunlar ve sağ elleriyle masanın kenarında bir tavşan yüzü yapsınlar, yani baş parmakları ile yüzük ve serçe parmaklarını birleştirip, işaret ve orta parmaklarını da kulak yapsınlar. Masanın ortasında bir havuç parçası dursun. Öğretmen zar atsın. 6 çıkınca tavşanlar havucu yakalayıp yiyebilirler. Sonra kazanan çocuk zar atar ve oyun devam eder. Elbette öğretmen yeni bir havuç parçasını ortaya koymalıdır.

2. Ördek oyunu

Oyuncak ördeğin gagasının altına bir mıknatıs yapıştırın (buzdolabı süslerinden çıkartın). Kağıttan bir sürü ördek yiyecekleri (solucan, salyangoz, küçük balıklar, yosun, vb.) çizip kesin ve bir metal ataç takın. Ayrıca bazen suda bulunan çöpler de (plastik poşetler, şişeler, şişe kapağı, kağıt parçaları, metal parçalar, teneke kutu, sigara izmariti, patlak top, yapraklar ve ağaç çöpleri, vb.) çizip kesin ve ataç takın. Bunları bir tepsinin içine dağıtın ve havuz/göl olsun diye üzerlerine ince bir tülbent gerin.. **“Sevgili ördeğim”** şarkısını söylerken ördeği gölde yüzdürün. ‘Dal da çık’ bölümünde ördek gagasını ‘suya’ batırsın ve bir şey avlasın. Sonra örtüyü kaldırıp ne avladığını kontrol edin. Yiyecek varsa yüzdüren çocuk bir puan alır ya da bir jelibon/bonibon vb. kazanır. Çöp ise çocuk bir şey kazanamaz. Oyun devam etmeden önce mutlaka tepsiyi biraz döndürün ya da içindekileri tekrar karıştırın.

3. Kedi ile fare

Bu oyun için çocuk sayısı az olmasın. Bir çocuk kedi, biri de fare olacak. Diğer çocuklar el ele tutuşarak daire kursunlar. Oyun kedi içeride fare dışarıda başlar. Dairedeki çocuklar: “Kedi uyuyor; uyanıyor; esneyip geriniyor; yıkanıyor; dışarıya çıkıyor; acıkıyor; bir fareyi avlıyor” desinler ve kedi söylenenleri yapsın. En son cümleyi söylerken fare kaçar. Kedi fareyi yakalamaya çalışır. Fareyi yakaladıktan sonra başka çocuklar da kedi fare olsunlar.
Daire kurmak için az çocuk varsa sandalyelerle bir daire kurabilirsiniz.

K-DERS 7: TANRI BİZİ KORUR

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:

- Tanrı beni yarattı.
- Tanrı beni tanır.
- Tanrı bana yardım eder.
- Tanrı beni sever.

Çocuklar minnettarlık, güvenlik ve güven hissetsinler.

Çocuklar kendileri

- Tanrı'ya dua etsinler.
- Tanrı'ya teşekkür etsinler.
- Tanrı'ya övgü ilahileri söylesinler.
- Oyun oynayarak bebeklerini korusunlar.

Gereçler:

- Her çocuk için birer ayna
- Her çocuk için küçük bir İncil
- Öğretmen için büyük bir Kutsal Kitap
- Güvenlik ve sevgi gösterebilecek bir anne ile çocuğun resmi (Tarifler S. 62)
- Battaniye
- Her çocuk için birer oyuncak bebek (getirsinler)
- Her oyuncak bebek için birer örtü
- Oyuncak köpek
- Oyuncak arabalar
- Cadde yeri işaretlemek için biraz ip
- Kolunda ya da belinde can simidi takılı bir çocuk resmi (Tarifler S. 63-64)
- Koruma gösteren bir kaç farklı resim daha (örn. Tarifler S. 64)
- Çocuğu için dua eden bir baba resmi Tarifler S. 66)

İlahiler:

164	Selam Ayşe
174	Tanrı seni harika yarattı
142	Bana bak, bana bak
160	Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
162	Rab iyidir
168	Sevgili yavrum
149	Güle güle

Anne babalar için öğütler

Evde ve dışarıda çocuğunuzu koruduğunuz zaman çocuğunuzla bunun hakkında konuşun ve dersteki ilahileri ve uygun kıtaları söyleyin. Yolda karşıdan karşıya geçerken onların elini tutuyorsunuz ya da kucağınıza alıyorsunuz. Bir köpek saldırmaya kalkınca, arabada kemer takınca, yaramaz çocuklar ona saldırınca, ... her zaman onu koruyorsunuz. Gelecek tehlikeleri hissederek 'seni, "dikkat, düşersin!" "Elimi tut!" vb. sözlerle uyararak koruyorum' diyebilirsiniz.

Giriş

“Selam Ayşe” ilahisiyle her çocuğun ismini kullanarak onu selamlayın.
Her çocuğa bir ayna verin ve **“Tanrı seni harika yarattı”** ilahisini söyleyin.
Aynaları topladıktan sonra: - *Biliyor musunuz, Tanrı’nın bizi tek tek ve güzel yaratmış olması beni çok sevindiriyor. O yüzden şimdi Tanrı’yı alkışlıyorum. İsterseniz hep birlikte Tanrı’yı alkışlayalım.* **“Bana bak”** ilahisini söyleyin ve sözlere göre hareketler yapın.
İncilleri dağıtın ve kendiniz Kutsal Kitap’ı açın: - *Şimdi Kutsal Kitap’ı açalım ve onun bize neler anlattığını söyleyelim.* **“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki” (... Tanrı beni güzel yarattı, ...Tanrı beni daima korur, ...)** ilahisinin kıtalarını söyleyin ve sonra İncilleri tekrar toplayın.
Anneyle çocuğun resmini göstererek: - *Tanrı her zaman bizimledir. O bizi korur. Anneniz sizi kucağına aldığı zaman sizi koruyor demektir. Örn.: Sokakta vahşi bir köpek size saldırırsa anneleriniz sizi kurtarır. Nasıl bir anne çocuğunu kucaklayarak, sevip koruyorsa Tanrı da bizi öyle korur.*

Ders:

Kendinizi bir battaniyeye sarın: - *Bu battaniye beni soğuktan korur. Ona sarındığım zaman üşümüyorum ve hasta olmuyorum. Düşünün, bebekleriniz üşüyor. Ne yapmalıyız? Onları da kalın bir örtüyle sarmamız gerekiyor.* (Çocuklar kendi bebeklerini örtüyle sarsınlar.) *Ortam sıcak ise örtü gerekmez.* (Çocuklar örtüyü tekrar açsın.) *Dışarıda, sokakta yürüyorsunuz. Birden vahşi bir köpek havlayarak geliyor.* (Oyuncak köpeği oynatın ve havlatın.) *Köpeğin bebeklerinize yaklaşmasını engelliyorsunuz ve onları kucaklıyorsunuz.* (Çocuklar bu oyunu oynasınlar.) *Bu şekilde bebeklerinizi köpekten korudunuz.*
Bir kaç çocuğa oyuncak araba verin ve iple yerde bir cadde oluşturun. Elinde araba olan çocuklar arabalarını caddede sürsünler. Diğer çocuklar bebekleriyle caddenin karşı tarafına geçmek istesinler. Bu şekilde bebeklerinin nasıl korunduğunu canlandırın. – *Tanrı bizi, bizim bebeklerimizi sevdiğimizden daha çok sever ve korur.*
Ayrıca çocukları korumakla ilgili getirdiğiniz resimleri de gösterip anlatın.
- *Tanrı bizi anne babalarımızdan daha iyi korur. Tanrı o kadar iyidir.*
“Rab iyidir” ilahisinden bir kaç kıta söyleyin. **(Beni sever..., beni korur ...)**
- *Tanrı gündüz ve gece bizimledir. Yatarken de Tanrı bizimledir. Bebeğimizi yatıralım ve örtüyle saralım.* (Çocuklar bunu yapsınlar.)
“Teşekkür ederim ... Şimdi yatacağım, yanımdasın.” kıtasını söyleyin.
- *Anne babalarınız sizi yatırırken sizinle dua ediyorlar.* (Dua eden babanın resmini gösterin.) *Tanrı sizi korusun ve iyi rüyalar göstersin diye dua ediyorlar.* **“Teşekkür ederim ...dua ediyorum, dinlersin.”** kıtasını söyleyin. - *O’nunla konuştuğumuzda Tanrı çok seviniyor. O yüzden biz de şimdi Tanrı’ya bizi koruduğu için teşekkür ederiz.* (Çocuklar bir cümleyle teşekkür etsinler.
“Sevgili yavrum, iyi geceler” ilahisini söyleyin.
“Rab iyidir” ilahisinden tekrar birkaç kıtayı alkışlayarak ve dans ederek söyleyin.

Oyunlardan sonra **“Güle güle”.**

Oyunlar

1. Bir masanın üzerine ön taraftan yere değene kadar bir örtü (örn. getirdiğiniz battaniye) serin. (Düşmesin diye birkaç kitapla destekleyin). Önce öğretmen, sonra da çocuklar ellerinde bir kukla köpekle örtünün arkasına saklansın (farklı bir korkutucu hayvan da olabilir). Diğer çocuklar örtünün önünde bebeklerle gezinsin ya da oynasınlar. İçerdeki köpek birden örtünün altından çıkıp havlasın ve bebekleri korkutsun. Çocuklar bebekleri koruyarak köpeği susturup kovsunlar.

2. Dersteki trafik oyununu tekrarlayabilirsiniz.

3. Koruma gösteren ve anlatan bir resimli kitap da gösterebilirsiniz.

3.BÖLÜM

DOSTUMUZ İSA

KUCAK
Çocuk Dersleri Birimi

İ-DERS 1: İSA'NIN DOĞUM GÜNÜNÜ SEVİNEREK BEKLİYORUZ

Amaç: Çocuklar şunu anlasınlar:

- Tanrı beni sever.
- Tanrı beni sevdiği için İsa'yı dünyaya gönderdi.
- İsa bebek olarak dünyaya geldi.
- Noel (Doğuş) Bayramında İsa'nın doğum gününü kutluyoruz.
- İsa'nın doğum gününe yaklaşırken onu sevinip bekliyoruz.

Gereçler:

- 2 el kuklası (Sevda ile Ali)
- Her çocuk için birer ayna
- 4 mumlu süs halkası (Tarifler S. 67-1)
- Çakmak veya kibrit
- İsa'nın bebekliğini tasvir eden bir resim (Tarifler S. 67-68)
- Kutsal Kitap ve her çocuk için küçük birer İncil

Etkinlikler: Ne yapmak istediğinize bağlı

İlahiler:

152 Hoş geldin, hoş geldin
122 Tanrı'nın sevgisi harika
141 Aynaya bak
153 İki gözüm var
113 Sevinirim, sevinirim
145 Bir bebek doğdu
65 İsa da bir çocuktu
159 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
16 Burada ve gittiğim yerde

Anne ve babalara öğütler:

Bu ders dizisine Doğuş Bayramın'dan 4 hafta önce başlıyoruz. Çocuklarımızı Doğuş Bayramı'na hazırlamak için 4 mumlu bir süs halka hazırlayın. Her hafta başında, yani Pazar gününde bir mum daha yakın. Doğuş Bayramında 4 mum da yanıyor olsun. Her akşam mumu yaktığınız zaman "Sevinirim, sevinirim" ilahisini söyleyin (özellikle: "... bekleriz büyük özlemle"). Doğuş Bayramı'nın anlamının ne olduğunu anlatın. Her konuştuğunuzda iki şeyi vurgulayın:

1. Noel Bayramı = Doğuş Bayramı, İsa'nın doğum günüdür.
2. Tanrı bizi sevdiği için bize İsa'yı gönderdi.

Giriş:

- *Günaydın, çocuklar, geldiğiniz için çok seviniyorum. Bugün Ali ile Sevda'yı* (kuklaları gösterin!) *size getirdim. Onlar şimdi sizi selamlayacaklar.*
El kuklalarıyla her çocuğun önünde diz çökerek, ona bakarak ve elini okşayarak **"Hoş geldin, hoş geldin"** ilahisini söyleyin.
- *Tanrı sizi her birinizi tek tek çok seviyor. Anne babalarınızın sizi sevdiği gibi Tanrı da sizi aynı şekilde seviyor, aslında daha fazla seviyor. Tanrı'nın sevgisi gerçekten çok harikadır.*
"Tanrı'nın sevgisi harika" ilahisini söyleyince çocuklar kalkıp hareketler yapsınlar.
- *Tanrı sizi, herpinizi tek tek çok güzel yarattı. Şimdi aynaya bakın görün.* (Aynaları dağıtın!)
"Aynaya bak" (sonra aynaları tekrar toplayın!)
- *Nelerimiz var?* (Çocuklar söylesinler.) **"İki gözüm var".**

Ders:

Öğretmen her iki elinde bir kukla oynatsın, iki farklı sesle kuklaları karşılıklı konuştursun.
Konu: Sevinçle doğum gününü beklemek.

Sevda: *Hey! Ali, çoooook sevinçliyim.*
Ali: *Neden o kadar sevinçlisin?*
Sevda: *Biliyor musun, yakında doğum günümü kutlayacağım.*
Ali: *Ne zaman?*
Sevda: *4 hafta sonra, 4 Pazar sonra, bir, iki, üç, dört. O zaman doğum günümü kutlayacağım. O günü dört gözle bekliyorum.*
Ali: *Neden?*
Sevda: *Doğum günü kutlamak çok güzel bir şey. Arkadaşlarım gelir ve güzel oyunlar oynarız ve herkes bir hediye getirir.*
Ali: *Aslında haklısın. Doğum gününü kutlamak harika bir şey.*
Sevda: *Sen doğum gününü ne zaman kutlayacaksın?*
Ali: *Anneei sormam lazım. Sanırım daha çok var.*
Sevda: *Ama yakında benimkini kutlayacağız. Dört gözle bekliyorum.*
(Kuklaları çıkartın!)

- *Senin doğum günü kutlamaların nasıl olur?Bize anlatın!* (Doğum gününü kutlamak hakkında konuşun, neler yaptınız, neler hediye olarak aldınız ve neler yediniz, mum yaktınız mı...)
- *Yakında İsa'nın doğum günü kutlanacak. Bunu Doğuş Bayramında kutlayacağız. 4 hafta sonra onu kutlayacağız. Hep beraber haftaları sayalım* (parmakları göstererek*): bir, iki, üç, dört. Bu önemli doğum gününü dört gözle bekliyoruz ve çok seviniyoruz. Beklerken bile bir kutlama yapabiliriz.* (Süs halkayı gösterin!)
- *Size bir süs halka getirdim. Üzerinde 4 mum koyalım.* (4 mum takın!)
- *İsa'nın doğum gününe 4 hafta kaldı, her hafta için birer mum taktık. Bugün birinci mumu yakacağız, haftaya ikinciyi, her hafta bir tane daha ekleyeceğiz. Dört mum yanınca İsa'nın doğum gününü kutlayacağız.* (Birinci mumu yakın!)
"Sevinirim, sevinirim" ilahisi (2 kıta) bir kaç kez söyleyin
- *Biraz önce Tanrı'nın büyük sevgisi hakkında bir ilahi söyledik.* **"Tanrı'nın sevgisi harika"** ilahisini tekrarlayın.

- *Tanrı bizi o kadar sevdiği için İsa'yı bize gönderdi. İsa doğduğu zaman küçük bir bebekti* (resmi gösterin!) ... (kilisede herkesin tanıdığı bir bebeğin ismini söyleyin) *küçücük bir bebek. Doğduğu zaman İsa konuşamadı, o da ağladı, annesinin göğsünden süt içti, bebek bezleri kullandı, ... Bu dünyaya gelen İsa'nın doğum gününü kutlayacağız.*
"İsa da bir çocuktu" ilahisini söyleyin veya CD çalar aracılığıyla dinleyin ("Her Zaman Sevinin 1" CD'si)!
- *Bu çok seneler önce oldu. Anneannen ve babaannen doğmadan çok daha önce oldu. Ama bu olayı nasıl bilebileriz?* (Kutsal Kitap'ı gösterin!)
- *Kutsal Kitap bize anlatıyor. Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki Tanrı herkesi tek tek çok seviyor ve İsa bebek olarak dünyaya geldi.*
(İncil'leri dağıtın!) **"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki"** ilahisini söylerken **"... Tanrı ...(isim) çok çok sever"** her çocuğun ismini kullanın ve **"... Tanrı İsa'yı bize gönderdi"** ezgisini de söyleyin. Sonra İncil'leri tekrar toplayın!
- *Şimdi Tanrı'ya bizi sevdiği için ve İsa'yı gönderdiği için teşekkür edelim: Göklerdeki babamız, ..., ...* (çocukların isimlerini söyleyin!) *çok sevdiği için teşekkür ederiz. İsa'yı bize gönderdiğin için teşekkür ederiz. Amin!*
"Burada ve gideceğin yerde" ilahisiyle dersi bitirin!

Etkinlik

Şimdi bir doğum günü partisi yapabilirsiniz, bol oyunlar olsun!

İ-DERS 2: TANRI BİZİ SEVDİĞİ İÇİN İSA'YI GÖNDERDİ

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:

- Tanrı beni seviyor.
- Tanrı, beni sevdiği için İsa'yı dünyaya gönderdi.
- İsa bebek olarak dünyaya geldi.
- Her insan bebek olarak dünyaya gelir.
- Bebek İsa yemlikte saman üzerinde yattı.
- Doğuş (Noel) bayramında İsa'nın doğum gününü kutlarız.

Gereçler:

- (Yeni doğmuş gibi görünen) oyuncak bebek
- Bebek resimleri (çocuklar kendileri getirsinler, annelerden isteyin)
- Meryem'le Yusuf'u ahırda gösteren resimler (Tarifler S. 69 veya "İncil'den Öyküler" bakınız)
- Yemlik ve saman (manavdan alınacak bir meyve kasası olabilir)
- Çocuk bezi
- (Geçen ders kullanılan) süs halka ve kibrit ya da çakmak
- Her çocuk için birer İncil

<u>El işi için:</u>
kağıt, kutular, eski naylon çorap, makas, yapıştırıcı

İlahiler:

152 Hoş geldin, hoş geldin
122 Tanrı'nın sevgisi harika
145 Bir bebek doğdu
33 Dört gözle bekliyoruz
113 Sevinirim, sevinirim
162 Rab iyidir
16 Burada ve gittiğim yerde

Anne babalar için öğüt:

Çocuklar kendi bebeklik resimlerine baksınlar ve onlara bebeklerin anne karnında nasıl büyüdüğünü anlatın. Varsa annenin hamilelik resmine de bakın. Yeni doğmuş görünen oyuncak bebekle oynayın, beyaz bezle kundaklayın ve bebeği, İsa gibi samanla doldurulan kutuya koyun.
Eğer geçen derste tarif edilen süs halkayı yaptıysanız, akşamleyin mumlarını yakın ve Noel ile ilgili ilahiler söyleyin.

Giriş:

Oyuncak bebekle birlikte her çocuğu **“Hoş geldin, hoş geldin”** ilahisiyle adını söyleyerek selamlayın. Her çocuk oyuncak bebeğin ellini sallasın. Çocuğun gözlerine bakın.
- *Geçen hafta Tanrı’nın çok büyük sevgisi ile ilgili bir ilahi söyledik. Tanrı seni, beni ve hepimizi çok seviyor. Bizi, annemiz ve babamızın sevdiğinden daha çok seviyor.* **“Tanrı’nın sevgisi harika”.** İlahi söylendiği zaman herkes kalkıp hareketler yapsın.

Ders:

- *Biz hepimiz küçücük bebek olarak dünyaya geliriz. Siz de bir zaman bebektiniz. Hiç bir şey yapamazdınız. Anneleriniz size baktılar. Şimdi bebek resimlerine bakabiliriz.* (Bebek resimlerini dağıtın ve resimler hakkında konuşun.) *Bebek annesinin karnında büyür. Yeteri kadar büyüyünce doğar. Herkes onu dört gözle bekler*. (Hamile kadının resmini gösterin ya da topluluğunuzda olan hamile kadını hatırlatın.) *Bebek annenin karnından çıkınca doğar. İşte, her sene bu özel günü kutlarız. O gün bizim doğum günümüzdür. Siz geçen doğum gününüzü hatırlıyor musunuz? Senin varlığın için sevinip doğum gününü kutlarız.* (Resimleri toplayın.)

Ahırdaki Meryem’le Yusuf resimlerini gösterin. - *İsa çok seneler önce, yani yaklaşık 2 bin yıl önce doğdu. O sırada, Meryem’le Yusuf misafir olarak yabancı bir şehre, yani Beytlehem’e gitmişlerdi. Ama onlar şehre vardığında onlar gibi bir çok misafir de gelmişti. Bütün oteller, hanlar ve pansiyonlar doluydu. Tek bir yatak bile boş değildi. Geceyi geçirmek için yalnızca hayvanlar için kullanılan bir ahırda kaldılar. Orada saman üzerine bir yatak yaptılar. İşte, tam o ahırda İsa doğdu. Ama bebek İsa nerede yatabilirdi? Yusuf orada bir yemlik gördü. Hayvanların, yani koyunların, keçilerin, ineklerin yem yediği yere yemlik denir. Ben de böyle bir kutu getirdim*. (Yemliği gösterin ve saman yerleştirin.) *Yusuf böyle bir yemliğe, bebek İsa yumuşak bir yerde yatsın diye, saman koydu. Meryem bir kaç bez parçası getirdi. Bebek İsa’yı bunlarla kundaklayıp yemlikteki saman üzerine yatırdı*. (Oyuncak bebekle aynı şeyi yapın, bebeği kutuya yatırın.) *İşte, İsa doğduğu zaman böyleydi.*
“Bir bebek doğdu” ilahisi söyleyin. - *Her sene Noel bayramında, yani Doğuş bayramında İsa’nın doğum gününü kutlarız. O zaman İsa’nın doğduğu günü anıyoruz. Şimdi O’nun doğum gününe bir hafta daha yaklaştık. Halkada bugün ikinci mumu yakabiliriz*. (Süs halkayı ortaya koyun ve ilahi söylerken iki mumu kibritle ya da çakmakla yakın.) **“Dört gözle bekliyoruz”** (1. ve 2. kıta)

- *İsa, Tanrı tarafından bize verilen bir hediyedir. Tanrı bizi çok sevdiği için İsa’yı verdi.*
“Sevinirim, sevinirim” (1.-3. kıta, çocuklar kalkıp alkışlasınlar.)
- *Bir armağan alırsak, armağan veren kişiye teşekkür ederiz. O yüzden biz de şimdi Tanrı’ya İsa’yı bize verdiği için teşekkür edelim.* **“Rab iyidir”** ilahisinden, **“Teşekkürler ...“** 2 kıtayı söyleyin.
(İncilleri dağıtarak) - *Kutsal Kitap’tan Tanrı’nın bizi çok sevdiğini okuyoruz. Ayrıca Tanrı’nın, İsa’yı gönderdiğini bu kitaptan öğreniyoruz.*
(İlahi söylerken çocuklar İncil’in herhangi bir sayfasını açıp orada parmakla yazılanları göstersinler.) **“Rab iyidir ..., beni sever ..., (her çocuğun adı) sever ..., İsa geldi ...”**
Dersin sonunda: **“Burada ve gittiğim yerde”**

İ-DERS 3: DOĞUŞ BAYRAMI: İSA DOĞDU

Okuma: Luka 2: 1-20

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:

- Doğuş (Noel) bayramında İsa'nın doğuşunu kutlarız.
- İsa Beytlehem'de bir ahırda doğdu.
- Melekler çobanlara gelip İsa'nın doğuşunu ilan ettiler.
- Çobanlar bebek İsa'ya gidip ona tapındılar.
- İsa, bize verilen Tanrı'nın armağanıdır.

Gereçler:

- Oyuncak bebek (geçen ders kullanılan)
- Süs halka (geçen derslerde kullanılan)
- Kibrit ya da çakmak
- Kutsal Kitap
- Çocuklara uygun bir masa ya da yere serilecek bir bez (örn. masa örtüsü)
- Meryem'in ve Yusuf'un evi (bir ayakkabı kutusu)
- Ahır ve yemlik, saman ve figürler: melekler, çobanlar, koyunlar, ahırdaki hayvanlar, Meryem, Yusuf, eşek, bebek İsa (Tarifler S. 70-74)
- Mum
- Kundak

<u>Elişi:</u>
Boyamak için İsa'ın doğuşunu gösteren resim (Tarifler S. 75) ve boyama kalemleri

İlahiler:

152 Hoş geldin, hoş geldin
33 Dört gözle bekliyoruz
145 Bir bebek doğdu
27 Çobanlar geliyor
171 Tanrı beni sevdiği için
113 Sevinirim, sevinirim
175 Teşekkür ederim göksel babam
16 Burada ve gittiğim yerde

Anne babalara öğüt:

Siz de evde çocuklarınızla bazı figürlerle (hazır malzemeler yani PLAYMOBİL, Lego veya başka firmadan hazır Noel figürleri; siz de kendi figürlerinizi kağıttan, çamurdan, tuzlu hamurdan ya da başka materyellerden yapabilirsiniz) İsa'nın doğuşunu oynayabilirsiniz.

Giriş:

Oyuncak bebekle çocukların önünde diz çökerek ve çocuğun elini okşayarak **"Hoş geldin, hoş geldin"** ilahisiyle selamlayın. Çocukların gözlerine bakmayı unutmayın. Çocuklar ise bebekle tokalaşsınlar.
Masa ya da yerdeki bezin ortasına süs halkayı koyun. - *İsa'nın doğum gününe bir hafta daha yaklaştık. Bugün 3 mum yakabiliriz.* **"Dört gözle bekliyoruz" (kıta 1-3)** söyleyerek her kıtada kibritle ya da çakmakla birer mum yakın. Evde, İsa'nın doğum günü için hazırlıklar hakkında paylaşın. Sonra mumları söndürüp halkayı kaldırın.

Ders:

Kutsal Kitap'ı gösterin ve bugünkü bölümü açın. - *Bugünkü öyküyü bu kitaptan okuyabiliriz. Bu kitap Kutsal Kitap'tır. Burada İsa'nın doğuşu yazıyor.*
Masada ya da yerdeki bezin bir köşesinde Meryem'in ve Yusuf'un evini koyun. Onun arkasında eşek olsun. Diğer uçundaki köşeye çobanları ve koyunları koyun. Başka yere ahırı, yemlik ve samanı yerleştirin.
Değişik ses tonlarıyla farklı figürleri konuşturun:

Yusuf: *Meryem, beni dinle, biz yakında Beytlehem'e gitmeliyiz.*
Meryem: *Neden? Ben Beytlehem'e kadar gidemem. Yakında bebeğim doğacak.*
Yusuf: *Anlıyorum ama Meryem Beytlehem'e gitmek zorundayız. Kendini hazırla ve birkaç eşya* topla. *Ben de eşeği hazırlayayım.*

Kısa bir süre sonra Meryem'le Yusuf Beytlehem'e gittiler. Meryem eşeğe bindi. (Figürleri biraz gezdirin.)

Meryem: *Yusuf, ne zaman oradayız? Daha fazla oturamam ve ayaklarım da yoruldu.*
Yusuf: *Az kaldı, Meryem, oradaki evleri görüyor musun? Orası Beytlehem. Korkma, az kaldı.*
Meryem: *Orası çok kalabalık. Nasıl dinlenmek için bir yer bulabiliriz?*
(Figürleri yavaş yavaş ahıra doğru götürün.)
Yusuf: *Bak, Meryem, burada bir ahır var. İçinde yumuşak saman da var. Burada dinlenebiliriz.*
(Figürleri samana yattırın.)
Tam o gece ahırda Meryem'in bebeği doğdu. Meryem ve Yusuf ona İsa adını koydu ve çok sevindiler.
"Bir bebek doğdu" (Kıta 1-2) (Bebeği gösterin ve kundaklayıp yemlikte samanın üzerine yatırın.)

Dışarıda, tarlalarda çobanlar vardı. Koyunların yanında nöbet tutuyorlardı. Birden etraf aydınlandı (Çobanların yanına bir mum yakın.) *ve bir melek belirdi*,(Bir melek koyun.) *Tanrı'nın habercisi. O çobanlarla konuştu.*
Melek: *Korkmayın. Güzel bir müjdem var: Kurtarıcı doğdu. Beytlehem şehrinde onu görebilirsiniz.*
Çobanlar şaşakaldılar. Birden daha çok melek geldi. Bütün gökyüzü doluydu. (Melekler koyun.) *Bir ilahi söylediler*. **"Melekler müjdeyi ..." (Çobanlar geliyor, 2. Kıta)** ve **"Bir bebek doğdu" (Kıta 1)**

Sonra bütün melekler ortadan kayboldu (Melekleri çıkartın.) *ve her şey tekrar karanlıktı*. (Mumu söndürün ve ahırın arkasına yerleştirin.)

Çoban: *Haydi, şimdi bebeği aramaya gidelim.*
(Çobanları ve koyunları biraz ahıra doğru gezdirin. Ahırın arkasındaki mumu yakın.)
Çoban: *Bakın, bir ahır. Orada ışık var. Acaba bebek orada mı? Oraya gidelim.*
Çobanlar ahıra koşarlar. Orada bebeği buldular ve ona tapındılar. Herkes çok sevindi.
"Çobanlar geliyor" (kıta 1+3) ve **"Sevinirim, sevinirim" (kıta 1-5)**

Çobanların o zaman İsa'ya geldikleri gibi biz de İsa'ya gelip ona tapınabiliriz.
"Tanrı beni sevdiği için İsa'yı verdi. Bebek idi. İsa'yı verdi. Tanrı beni sevdiği için İsa'yı verdi. Beni seviyor."
-İşte, İsa doğduğu zaman bu şeyler oldu. Doğuş Bayramı'nda İsa'nın doğum gününü kutlarız. Tanrı, göksel babamız, bize büyük bir armağan verdi, İsa'yı verdi. O yüzden çok seviniyoruz. Tanrı'nın bizi sevindirdiğini anarak biz de birbirimizi sevindirmek istiyoruz. O yüzden Doğuş Bayramı'nda hediyeler veriyoruz. İsa, bize verilen Tanrı'nın hediyesidir. Bunun için şimdi Tanrı'ya teşekkür edelim.
"Teşekkür ederiz, göksel babam, İsa'yı verdin. Çok iyisin." Bu ilahiyi birkaç kez (yani çocukların sayısına göre) söyleyebilirsiniz.

Dersin sonunda: **"Burada ve gittiğim yerde"**

Elişi

Kalemle boyama yapabilen çocuklar İsa'nın doğuşunu tasvir eden bir resim boyayabilirler.

Diğer çocuklar figürlerle oynayabilirler.

İ-DERS 4: YILDIZLAR İSA'NIN DOĞUŞUNU İLAN EDİYOR

Okuma: Matta 2:1-11

Amaç: Çocuklar şunu bilsinler:

- Doğuş bayramında İsa'nın doğum gününü kutlarız.
- Parlak bir yıldız İsa'nın doğuşunu ilan etti.
- Yıldız bilimciler uzaktan İsa'ya tapınmaya geldiler.
- Yıldız bilimciler armağanlar verdi.
- Tanrı'nın armağanı İsa dır.

Gereçler:

- Her çocuk için birer tane teleskop (Tarifler S. 52)
- (Geçen derslerde kullanılan) süs halka, kibrit ya da çakmak
- Büyük Kutsal Kitap
- Gökyüzündeki yıldızları gösteren bir resim (Tarifler S. 76)
- Odanın tavanına asılmış büyük bir yıldız ve birkaç küçük yıldız
- Altın, tütsü ve mür için 3 tane farklı süslü kutu ya da kapaklı kap
- Geçen derste kullanılan ahır ve figürler

Elişi için:
- Hazırlanmış tebrik kartları ve yıldız çıkartmaları
- Kare şeklinde kesilmiş, iki tarafı renkli(yaldızlı da olabilir) ve kolay katlanabilir kağıt
- makas

Oyunlar için: Lütfen bölümüne bakınız.

İlahiler:

138 Ali, neredesin?
33 Dört gözle bekliyorum
156 Kim yıldızlara parıltı verir?
113 Sevinirim, sevinirim
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki
122 Tanrı'nın sevgisi harika
16 Burada ve gittiğim yerde

Anne babalara öğüt

Bu zamanlarda çocuklarınıza akşamleyin yıldızları gösterin ve onlardan çok parlayan bir yıldızın yıldız bilimcilere yol gösterdiğini anlatın. Dürbününüz varsa, çocuklar onunla yıldızlara baksınlar.

Giriş

“Ali, neredesin?” şarkısını söyleyerek “teleskop”la çocukları tek tek arayın ve selamlayın.
- *Hepiniz hoş geldiniz. Geldiğiniz için çok mutluyum. Telaşımız yavaş yavaş artıyor. Neden? Çünkü İsa’nın doğum günü çok yaklaştı. Bugün dördüncü mumu yakacağız.*
“Dört gözle bekliyorum” ilahisini söylerken süs halkayı ortaya koyup, her yeni kıtada bir mum yakın.
- *Bayramı heyecanla bekliyoruz ve seviniyoruz.* **“Sevinirim, sevinirim”** (Rab İsa’nın bayramını...)
- *Geçen hafta size İsa’nın doğumundaki olayları anlattık.* **“Sevinirim” (İsa Beytlehem’de doğdu ..., Melekler gökten söyledi ..., Çobanlar koşarak geldi ...)**
- *İsa doğduğu zaman bir çok olay oldu. Onları bugün anlatacağım. Bu olaylar da Kutsal Kitap’ta anlatılır. Kutsal Kitap İsa’nın doğumunu anlatıyor. Kutsal Kitap diyor ki: İsa Tanrı’dandır. Tanrı İsa’yı bizi sevdiği için gönderdi.*
“Kutsal Kitap’ta okuyoruz ki: Tanrı İsa’yı gönderdi, ... Tanrı ... sevdi.”

Ders:

Gökyüzündeki yıldızları içeren bir resim göstererek: - *Siz hiç geceleyin yıldızlara baktınız mı? Gece gökyüzünde parlayan bir çok minik nokta var. Onlara yıldız diyoruz. Çok fazla oldukları için sayamıyoruz, büyükleri de var, küçükleri de. Onları kim yaratıp oraya koydu? Evet, Tanrımız.*
“Kim yıldızlara parıltı verir?” (1 kıta)
- *Yıldızlar çok ilginç. Onlar bizden çok fazla uzaktadırlar. Bazı insanlar onları daha yakından görmek için teleskop denen uzun bir borudan bakarlar.* (Bir teleskop gösterin.) *Böylelikle onları daha iyi izleyebilirler. Ama çok ilginçtir ki, başka ülkelerde de aynı yıldızlar görülür.*
İsa doğduğu zaman da yıldız bilimciler vardı. Onlar çok uzakta başka bir ülkede oturuyorlardı. Her akşam teleskoplarını çıkarıp yıldızlara bakarak onları seyrediyorlardı. (Çocuklara da birer teleskop verin. Ondan sonra çocukları oynatarak öykünün içine alın.)
- *Ama bir akşam o yıldız bilimciler çok büyük ve parlak bir yıldız gördüler.* (Teleskopla tavandaki büyük yıldıza bakın. Her çocuk kendi teleskobuyla bu yıldıza baksın.) *Bu çok özel ve çok güzel bir yıldızdır. Her halde bir kralın yıldızıdır. Yıldızlara bakan adamlardan biri kitapları açıp okudu.* (Kutsal Kıtap’ı açın ve gösterin.) *Burada yazıyor ki: Yahudiler’de büyük kral doğduğu zaman ışık parlar. Herkes, ‘Haydi, ona bakmaya gidelim’ dedi.* (Çocuklar cümleyi tekrarlasın.)
- *Krala giderken, armağan götürmemiz gerekir: Altın, tütsü ve mür.* (Çocuklara süslü kutu ya da kapaklı kap verin. Yola çıkın, teleskoplar yanınızda olsun. Odanın etrafında yürüyün. Ara sıra teleskopla büyük yıldıza bakın.)
- *Büyük yıldız onlara yol gösterdi.*
“Sevinirim” (son kıta)
- *İlk önce kralın sarayına gittiler, ama orada yeni doğmuş kral yoktu. Kral onları Beytlehem’e gönderdi.* (Yola devam edin, tekrar yıldıza bakın.) *Büyük yıldız onlara tekrar yol gösterdi.*
- *Bak, yıldız tam şu evin üzerinde duruyor. Yeni doğan kral herhalde orada.* (Ahırı gösterin.).
- *Yeni doğan kral burada mı acaba? Evet, burada. Adamlar çocuğun önünde diz çöküp ona tapındılar ve getirdiklerini, yani armağanları verdiler. Altın, tütsü ve mür vardı.*

(Çocuklar da diz çöküp armağanları bıraksınlar. Diz çökerek de **“Sevinirim ... Dünya kralın gelişini...”**söylesinler.) **“Rab iyidir ... İsa geldi”.** Sonra ayağa kalkarak ve hareketler yaparak **“Tanrının sevgisi harika”** ilahisini söyleyin.
- *Tanrı, Rab İsa’yı herkes için ve bizi sevdiği için gönderdi*. **“Sevinirim, sevinirim Rab İsa’nın doğuşunu”**
Dersin sonunda: **“Burada ve gittiğim yerde”**

Elişi:

1. Çocuklar hazırlanmış tebrik kartlarına çıkartma yıldızlar yapıştırsınlar.

2. Çocuklar iki tarafı renkli ve kolay katlanan kağıtları köşeleme ya da normal olarak üç, dört kez katlasınlar. Sonra bu kağıttan yarım daire ya da üçgen şeklinde küçük parçalar kessinler. İsterlerse kimi yerlerde yalnızca küçük küçük kesikler yapabilirler. Daha sonra kağıdın tümünü açtıklarında sevimli bir yıldızları olacak. (Tarifler S. 73/2) Bu elişi makas kullanabilen çocuklar için.

Oyun:

Bir tencerede, derin tabakta ya da bir kovada paketlenmiş küçük armağanlar olsun (isterseniz kurabiye, şeker ya da çikolata koyabilirsiniz). Tencereyi büyük bir yıldızla kapatın. (Tarifler S. 74, tencereye göre büyütün!) Yıldızın üzerine dönen ikinci yıldız takılması gerekiyor. Bir toplu iğineyle ikinci yıldızın kuyruğundaki noktayı biraz büyütün. Altına küçük bir karton parçasından ve büyük yıldızın orta noktasından geçin ve sonunda altında bir şişe mantarı ya da küçük bit karton parçası ile iğneyi sabitleştirin.
Çocuklar tencerenin etrafında otursunlar. Önce öğretmen üstteki dönen yıldızı döndürsün. Yıldız kimin önünde durursa o çocuk tencereden bir şey alsın. Sonra o çocuk yıldızı döndürsün ve böylece herkes armağanını alsın.

Tencere içine “cezalar” da koyabilirsiniz:

- Kurbağa olup 10 defa zıpla!
- Dairenin etrafında “Yağ satarım bal satarım” diye bir tur at!
- Bir elinle başına vururken aynı zamanda diğer elinle karnını ovuştur!
- Bir ilahi/şarkı söyle!
- Sağındakini okşa!
- 3 kez dön!
- Sağ elinle sol kulağını çek!
- Büyük ayak parmağınla burnuna dokun!
- Solundakinin elini tutarak dans et!
- Dilini çıkar!
- Nanik yap!
- Tek ayak üzerinde ne kadar durabilirsin?

İ-DERS 5: İSA ÇOCUKLARI KUTSUYOR

Okuma: Matta 19: 13-15

Amaç: Çocuklar şunları öğrensinler:

- İsa da bir çocuktu.
- İsa da büyüdü.
- İsa babasıyla çalıştı.
- İsa çocukları sever ve onları çağırır.
- Bütün çocuklar İsa'ya gelebilir.
- İsa onların dostu olmak istiyor.

Gereçler:

- Her çocuk için birer ayna
- Meryem ve Yusuf'la bebek İsa'yı gösteren büyük resim (Tarifler S. 69)
- Her çocuk için aynı resim, ama daha küçük
- İsa'nın gelişme resimleri (Tarifler S. 67)
- Babayla oğulun çalıştığını gösteren resim (Tarifler S. 78)
- Tahta parçaları, çiviler, çekiç, zımpara, eğe
- Kutsal Kitap
- Masa ya da yere serilecek bir bez/naylon
- Figürler: İsa (beyaz), 2 öğrenci (yeşil), 2 bebek taşıyan anne (mavi), grupdaki çocuk sayısına kadar çocuklar (kırmızı) (Tarifler S. 70-71)
- Her çocuk için birer tane oyuncak çocuk (PLAYMOBİL'den de olabilir)
- İsa'nın çocukları kutsadığını gösteren büyük bir resim ve her çocuk için küçük bir resim. (Tarifler S. 79)

Oyun/Elişi: Malzeme seçtiğiniz faaliyete bağlıdır; bölümüne bakınız.

İlahiler:

164 Selam Ayşe
141 Aynaya bak!
170 Tanrı Ayşe'yi güzel güzel yarattı
171 Tanrı beni sevdiği için
65 İsa da bir çocuktu
62 İsa beni çok sever
155 İsa çocukları çağırır
154 İsa benim dostumdur
63 İsa çocukları çok seviyor

Anne babalar için öğüt

Oyuncak bebekle ya da PLAYMOBİL adamlarıyla İsa'nın çocukları kutsayışını oynayın ve bir iki ilahi söyleyin.
4-5 yaşındaki çocuklara tahta parçalarını verin, onlar zımparayla, eğeyle, çekiçle ve çivilerle denemeler yapsın. (Tabii ki anne babalarının gözetiminde olmalı. Emniyet kurallarına uyunuz.) Belki baba çocukla birlikte tahtadan bir şey inşa edebilir.
Daha küçük çocuklarla LEGO gibi büyük taşlarla ya da piyasadan alınan tahta küplerle bir şey yaratın. Uğraşırken, İsa ve babasından bahsedebilirsiniz.
'İsa çocukları kutsuyor' resmini asın, tekrar tekrar ona bakın ve ilahi söyleyin: "İsa çocukları çağırır", "İsa benim dostumdur" ya da "İsa çocukları çok seviyor".

Giriş

- *Günaydın, çocuklar. Tekrar geldiğiniz için çok mutluyum. Şimdi her çocuğa bir ayna veriyorum.* (Aynaları verin! Aynayı verince her çocuğun adını kullanarak **"Selam Ayşe"**yi söyleyin!)
- *Kendinize bakabilirsiniz.* **"Aynaya bak!"**
- *Tanrı bizi çok güzel yarattı*. **"Tanrı Ayşe'yi güzel, güzel yarattı"** (Her çocuğun adıyla bir kes söyleyin. Sonra aynaları toplayın.)

Meryem, Yusuf'la bebek İsa'yı gösteren büyük resmi göstererek: - *Doğuş Bayramında İsa'nın doğum gününü kutladık. Tanrı bizi o kadar sevdi ki, İsa'yı bize verdi. İsa küçücük bebek olarak dünyaya geldi.*
Aynı resim küçük olarak çocuklara dağıtılır: - *Size şimdi aynı resmi veriyorum. Sonraki ilahiyi söylerken ona bakabilirsiniz.*
"Tanrı beni sevdiği için ...İsa'yı verdi ..." ilahisini birkaç kes söyleyin.
- *İsa küçük bebek olarak kalmadı. Sizin gibi, O da yavaş yavaş büyüdü. Önce emekledi, sonra yürümeye başladı. O da herhalde birkaç kez düştü.*
"İsa da bir çocuktu" ilahisini söylerken (veya CD çalardan dinlerken), İsa'nın gelişme resimlerini gösterin.
- *Tanrı bizi de büyütür. Şimdiye kadar siz de çok büyüdünüz.*
"Tanrı beni sevdiği için ... beni büyütür, ..." kıtasını söylerken büyüme hareketleri yapın.
- *Sonra İsa büyük bir genç oldu. Babasına iş yaparken yardım etti. Babası ona, bir tahta parçasından nasıl bir sandalye ya da oyuncak yapabileceğini gösterdi.*

(Babayla oğulun çalıştığını gösteren resmi gösterin. Sonra çocuklar kendileri zımparayla ve eğeyle bir tahta parçasıyla meşgul olsunlar. Altına bir bez/naylon serin. Onları iyice gözedin, bir kaza olmasın! Sonra çivilerin nasıl çakıldığını gösterin. Biraz daha büyük çocuklar kendileri deneyebilirler. Bunları yapmak için yeterli zaman ayırın!)

Ders

Kutsal Kitap'ı göstererek: - *Kutsal Kitap'tan İsa'nın babasıyla çalıştığını biliyoruz. Kutsal Kitap'ta (İncil'de) İsa hakkında çok şey buluruz. Ayrıca İsa'nın çocukları çok sevdiğini okuruz.*
"İsa beni çok sever" (Bu ilahi söylendiği zaman öğretmen ve yardımcısı elleriyle bir kapı yapar ve, çocuklar peş peşe ondan geçerler. "İsa ... sever" cümlesinde eller, yani kapı, aşağıya inip bir çocuğu tutar. O çocuğun ismiyle cümleyi söyleyin. Aynı zamanda onun kafasını okşayın. Aynı şekille her çocuk için yapın.)

Tekrar Kutsal Kitap'ı göstererek: - Şimdi size İsa'dan bir öykü anlatacağım. O öykü de İncil'de bulunur. Bu öykü, İsa'nın dostumuz olmak istediğini ve bizi çok sevdiğini gösteriyor. (Ya masada, ya da yerde bir bez üzerine figürleri yerleştirin: Bir köşede İsa'yı ve onun önünde öğrencilerini, başka bir köşede anneleri ve çocuklarını. Konuşma yaparken anneleri ve çocukları yavaşça İsa'ya doğru hareket ettirin. Konuşmada farklı seslerle figürleri oynatın.)

1. Anne: *İsa hakkında hiç birşey duydun mu acaba? Tanrı hakkında konuşuyor ve hastaları iyileştiriyor.*
2. Anne: *Evet, onun hakkında duydum. Biliyor musun, O şu anda şehrimizdedir.*
1. Anne: *Haydi, gel, çocuklarımızla O'nun yanına gidelim. İsa onları kutsasın, onlar için dua etsin. Haydi, çocuklar, İsa'ya gidelim!*
Çocuklar: *Aaa, evet, biz de İsa'ya gitmek istiyoruz!*
1. Anne: *Gözlerim yanılmıyorsa biraz ileride İsa'yı görüyorum. Yanında birkaç adam var. Belki öğrencileridir, çünkü onlar her zaman O'nun yanındadırlar.*

(İki öğrenci annesi geliyor.)
1. Öğrenci: *Ne istiyorsunuz?*
2. Anne: *Çocuklarımızı İsa'ya götürmek istiyoruz. Onların üzerine ellerini koyup onlar için dua etsin.*
1. Öğrenci: *Siz ne söylüyorsunuz?! İsa'nın yetişkinler için bile yeterli zamanı olmadığı halde çocuklar için mi zaman ayıracak?*
2. Öğrenci: *Ayrıca, İsa'nın dediklerini çocuklar zaten anlayamazlar.*
1. Anne: *Fark etmez! Ama onlar İsa'nın sevgisini hissetsinler. Bu onlar için önemli.*
2. Anne: *Bildiğim kadar, İsa bütün insanları sever. Demek ki çocukları da. Doğru mu?*
Öğrenci: *Tabii ki! Yine de sizin için İsa'nın zamanı yok! Dönün, gidin! Belki ...*

(İsa geliyor. Öğrencilerine:)
İsa: *Durun, bir dakika! Bu annelere ne dediniz? Çocuklar için vaktim yokmuy muş? Maalesef, yanıldınız. Çocuklar benim için çok önemlidirler. Onlar için kesinlikle zamanım var..*
(Çocuklara dönerek.)
İsa: *Gelin, yavrularım! Kucağıma gelin! Geldiğiniz için beni çok mutlu ettiniz. Sizin her birinizi tek tek çok seviyorum.*

"İsa çocukları çağırır"

İsa: *Tanrı sizi korusun, sevgisiyle sizi sarsın ve sizi bereketlesin!*

(Çocuk figürlerini dağıtarak:) - *Şimdi herbiriniz bir çocuğu İsa'ya götürebilirsiniz.* (Çocuklar figürleri İsa'nın önüne bıraksınlar.)
"İsa çocukları çağırır"

- *Bu çocuklar, İsa'nın onları sevmesinden ve onların dostu olmak istemesinden dolayı çok mutlu oldular.*
"İsa benim dostumdur"
(İsa'yla çocuklar resmini gösterin.) - *Bu resimde İsa'yla çocuklar'ı görüyorsunuz. Bütün çocuklar İsa'ya gelebilir. Çünkü İsa onları sever.* (Her çocuğa birer resim verin.)
"İsa çocukları çok seviyor"

- *Sizin için de İsa'nın zamanı var. Her zaman O'na gelebilir ve konuşabilirsiniz. O'nun ile konuşmaya "Dua Etmek" denir. İsa sizi de öyküdeki çocuklar gibi kutsamak istiyor. İsa'yı göremediği için ben ve ...* (yardımcının ismi) *şimdi sizi kutsayacağız, yani ellerimizi başlarınıza koyup dua edeceğiz.*
(Ellerinizi tek tek her çocuğun başına koyun ve dua edin.) - *Sevgili ...* (çocuğun adı), *yüce Tanrı'nın sevgisiyle ve korumasıyla seni kutsuyorum.* (Çocuğun özel durumu ile ilgili dua konuları da ekleyebilirsiniz.)
"Rab iyidir, ... Teşekkürler ... (2 kıta)"

El işlerinden ve oyunlardan sonra: **"Burada ve gittiğim yerde"**

Elişi/Oyunlar

a) Verdiğiniz resimleri boyatabilirsiniz.

b) Tahta parçalarıyla meşgul olup oynayabilirler

c) LEGO gibi büyük taşlarla ya da tahta küplerle oynasınlar.

İ-DERS 6: İSA FIRTINAYI DİNDİRİYOR

Okuma: Markos 4: 35-41

Amaç: Çocuklar şunları bilsinler:
- İsa'ya seslenirsem beni işitip bana yardım eder.
- İsa yanımdaysa hiç bir şeyden korkmam gerekmez.
- İsa mucize yapabilir.

Gereçler:
- (geçen ders kullanılan) "İsa ve çocuklar" resmi (Tarifler S. 79)
- Kayık ve adamlar (örn.: PLAYMOBİL'den veya kendiniz yapın)
- Yarısına kadar dolu leğen ve altına sermek için bir naylon
- Sahne hazırlamak için:
  - Toprağı simgeleyen bir bez
  - Göl simgesi olarak mavi naylon poşet
  - Dağlar (Bezin altına konacak buruşturulmuş gazete parçaları)
  - Oyuncak balıklar (ya da plastik parçalardan kesilmiş balık şekilleri)
  - Deniz kabukları
  - Kayığın dibine iki tarafı yapışkan bant
  - Oyuncak adamlar: İsa, 2 öğrenci, 2 çocuk (PLAYMOBİL veya geçen ders kullanılan figürler)
  - Yastık olarak bir kumaş parçası
- Büyük Kutsal Kitap
- Her çocuk için birer İncil

Elişi/oyun için: Malzeme için bölümüne bakınız.

İlahiler:

164 Selam Ayşe
64 İsa çocukları sever
155 İsa çocukları çağırır
154 İsa benim dostumdur
62 İsa beni çok sever
163 Rüzgar esiyor
162 Rab iyidir
16 Burada ve gittiğim yerde
160 Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki

Anne babalara öğüt

Siz de "İsa fırtınayı dindiriyor" öyküsünü evinizde lavaboda ya da küvette oynayın.
Çocuklarınızın yardım ya da teselli istediği her gündelik durumda onlarla birlikte İsa'ya dua edin ve onun yardımını isteyin! Çocuklarınız korktuğu zaman, onlara İsa'yı göremezsek bile İsa'nın yanlarında olduğunu söyleyin.

Giriş

Oyuncak kayıkla adamı (adı 'Kenan') göstererek: - *Bugün Kenan'ı getirdim. Kenan kayığında oturarak sizi selamlayacak.* **"Selam Ayşe"** ilahisini söyleyerek Kenan her çocuğu tek tek selamlasın.
- *Geçen derste İsa ile ilgili bir öykü anlatmıştık. İsa'nın çocukları yanına çağırdığını öğrendiniz. İsa çocukları çok sever.* **"İsa çocukları sever". "İsa çocukları çağırır".**
- *İsa bizim dostumuzdur. Her zaman bizimledir.* **"İsa benim dostumdur"**
Kayıkla adamı leğene koyun, önce yavaş, sonra daha kuvvetli şekilde üfleyin.
- *Bakın, Kenan kayığını suda nasıl yüzdürdüğünü gösteriyor. Eğer rüzgar çıkarsa ne olur? ... Eğer fırtına çıkarsa ve dalgalar yükselirse ne olur?*
"Rüzgar esiyor" şarkısını birkaç kez söyleyin ve ara sıra rüzgar sesi çıkartır gibi üfleyin. Kayığın nasıl sallandığını ve sonunda nasıl alabora olduğunu seyredin.

Ders:

Kutsal Kitabı göstererek: - *İsa'nın bir gün öğrencileriyle birlikte kayıkla gölün öbür tarafına gittiğini Kutsal Kitap'ta okuyoruz.*
Yerde ya da masada sahne hazırlanarak: - *Göl burada. Etrafında bir sürü dağ var. Göl kenarındaki deniz kabuklarını görebilirsiniz. Gölün içinde balıklar yüzüyor.*
- *Bir akşam İsa arkadaşlarına, 'Gelin, gölün öbür tarafına gidelim' dedi. Herkes kayığa binip gitti.* (Adamları kayığa yapışkan bant üzerine yerleştirin.)
- *İsa çok yorgundu. Hemen başını bir yastığa koyup yattı.* (İsa figürünü kumaş parçasının üzerine yattırın.)
- *Sahilde çocuklar vardı ve İsa ve arkadaşlarına el sallıyorlardı.* (Göl kenarına çocuk figürleri koyun.) *Kayık sakin göl üzerinde güzelce gidiyordu.* (Kayığı itin.)
- *Ama aniden bir fırtına koptu. Dalgalar her yerde yükseliyordu.* (Üfleyin, çocuklar da üflesinler. Mavi naylonu buruşturarak dalgalar yapın.). *Rüzgar artıyordu.* (daha çok üfleyin.)
"Rüzgar esiyor" şarkısını söyleyin, üfleyin ve bir kaç kez daha şarkıyı söyleyin. Kayık sallanıyor, her defasında daha da fazla.
- *Dalgalar tehlikeli oluyordu, çünkü çok yükseklerdi. Kayığa su girmeye başladı.* İsa'yı göstererek: - *Ama İsa hala uyuyordu. Bakın, hala yatıyor. Öğrenciler korkuyorlar ve İsa'yı çağırıyorlardı: 'İmdat! İsa bize yardım et!'* (Çocuklarla birlikte birkaç kez bağırın.*) İsa hala uyuyor.* (Hep birlikte daha çok sesli:) *'İmdat! İsa bize yardım et!' Sonunda İsa uyandı. Öğrencilere, 'Neden korkuyorsunuz?' diye sordu. 'Ben varım, sizin yanınızdayım.'* (İsa'yı ayağa kaldırın. Kayığı bir hayli sallayın ve üfleyin!)
- *İsa dalgalara ve rüzgara, 'Sus, sakin ol!' dedi. Her şey birden sakinleşti.* (Sallanma hareketini durdurun.) *Göl sütliman oldu.* (Mavi naylonu düzleştirin.)
Arkadaş figürlerini göstererek: - *Arkadaşları şaşa kaldılar. 'İsa'nın gücü çok büyük. Dalgalar ve rüzgar O'nun söylediğini yapıyor.' dediler. İsa yanlarında olduğu için çok mutluydular. Sonra kayık sakin sakin karşı yakaya geçti.*
- *İsa bizim yanımızda olduğu için biz de çok mutlu olabiliriz. O bizi sever ve bize yardım eder. O bizim dostumuzdur. Kutsal Kitap'ta şunu okuyabiliriz.* (İncil'leri dağıtın.)
"Kutsal Kitap'ta okuyoruz ki, ... İsa bizi hep koruyor ... İsa her zaman yanımdadır." (İncil'leri toplayın.) - *Sonraki ilahiyle İsa'ya bizi sevdiği ve dostumuz olduğu için teşekkür edelim.* **"Rab iyidir"** (Teşekkürler ..., iki kıta) dua olarak söyleyin.
Eve gitmeden önce İsa'nın her zaman yanımızda olduğunu bir ilahiyle söyleyelim.
"Burada ve gittiğim yerde".

Elişi/oyunlar:

1. Kağıttan ya da gazeteden katlayarak bir gemi (yelken) yapın (Tarifler S. 80) ve su üzerinde yüzdürün. İsterseniz onları üfleyerek yönlendirin.

2. Korktuklarında yanlarında biri olacağı konusunda oyun:

   Yere 5 adet içleri az suyla dolu şişeyi aralarında boşluk bırakarak sıralayın. Çocuklar öğretmenin elinden tutarak önce gözleri açık, sonra da bağlı (kör) olarak şişelere çarpmadan aralarından geçsinler. (İsterseniz son çocuk “kör” olduğu zaman şişeleri kaldırarak sürpriz yapın.)

İ-DERS 7: İSA'NIN KÖR BARTİMAY'I İYİLEŞTİRMESİ

Okuma: Markos 10: 46-52

Amaç: Çocuklar şunları öğrensinler:

- Kör olmak gözler göremiyor demek.
- Bartimay İsa'yı çağırdı.
- İsa Bartimay'ı işitip onu iyileştirdi.
- İsa beni sever, beni işitir ve bana yardım eder.
- İsa hastaları iyileştirir.
- Hastaysam, İsa'dan beni iyileştirmesini rica edebilirim.

Gereçler:

- Kukla
- "İsa çocukları kutsuyor" resmi
- "İsa fırtına dindiriyor" resmi ('İncil'den Öyküler' veya 'Kutsal Kitap'tan Öyküler' veya başka bir resimli bu öyküyü anlatan kitaptan)
- Her çocuk için birer ayna
- Kutsal Kitap
- Modern körün resmi (Tarifler S. 81)
- Masa ya da yerde serilecek bir bez
- Figürler: (Örn:PLAYMOBİL'den olabilir veya geçen derslerde kullanılan)
  - İsa
  - Bartimay (gözleri bağlı olmalı)
  - İsa'yı dinleyen adamlar (en az her çocuk için birer tane)
- Şehir kapısı (LEGO'dan yapabilirsiniz)
- LEGOdan yapılmış birkaç küçük ev ve ağaçlar
- Küçük sepet ya da kutu (figürler koymak için)
- İsa'nın Şehir kapısından çıkacak ve Bartimay onun kenarında oturduğu kağıttan kesilmiş bir yol

<u>Oyunlar için</u>: Gözleri kapatmak için eşarplar ve gereçler, bölümüne bakınız.

İlahiler:

161 Mutluyuz, mutluyuz
63 İsa çocukları çok seviyor
141 Aynaya bak
153 İki gözüm var
162 Rab iyidir
158 Kör gözler göremiyor
143 Bartimay'ın gözleri şimdi tekrar görebilir
4 Alkışlayarak sevinirim
16 Burada ve gittiğim yerde

Anne babalar için öğüt

Bartimay'ın iyileştirilmesini evde de oynayın ve yukarıda 'Amaç'ta yazdığı gerçekler hakkında konuşun. Çocuğunuz hastaysa onunla beraber dua edip İsa'nın iyileştirmesini isteyin.

Giriş

Kukla aracılığıyla bir çocuğu gösterip onun başını okşayın ve her çocuğun ismini kullanarak **"Mutluyuz, mutluyuz"** ilahisini söyleyin. - *Hoş geldiniz, çocuklar. Herkes tekrar geldiğinden çok mutluyum. Çok çocuk geldiği çok güzel bir şey.*
"İsa çocukları kutsuyor" resmini göstererek: - *İsa bütün çocukları çok sever. Bütün çocuklar ona gelebilir. Bunu öğrendiniz.*
"İsa çocukları çok seviyor" (Kıta 1)
"İsa fırtına dindiriyor" resmini göstererek: - *Arkadaşları İsa'yı çağırdığı zaman gölde fırtınayı dindirdi. Biz İsa'yı çağırırsak da bizi işitip bize yardım eder.* **"İsa çocukları çok seviyor" (kıta 3: Onu çağırınca bizi dinler.)**
Her çocuğa bir ayna verin. - *Tanrı sizden herkesi çok güzel yarattı.* **"Aynaya bak".**
- *Yüzünüze bakın. Neler görüyorsunuz? Yemeğini yemek için ve konuşmak için bir ağız, koku almak için bir burun, işitmek için iki kulak, görmek için iki göz var.* **"İki gözüm var".**
- *Şimdi gözlerinize dikkatli bakın. Herkesin gözleri farklı: Bazıların gözleri kahverengi, bazıların mavi ya da yeşil. Herkese göz rengi yakışır. Tanrı, görebilmek için bize gözleri verdi.*
(Aynaları toplayın.*) - Gözsüz her şey karanlık - gece gibi karanlık. Şimdi ellerinizle gözlerinizi kapatın.* (En küçük çocuklara yardım edin.*) Şimdi her şey karanlık. Beni göremiyorsunuz, anneni* (ya da yardımcının ismini söyleyin*) de göremiyorsunuz. Öbür çocukları da göremiyorsunuz. Şimdi gözlerinizi tekrar açın.* (Cesaretli olan biraz daha büyük çocuklar gözleri bağlı olarak yürüsün, öğretmenin eli tutarak yürütülsün ya da bir şey bulsunlar.) *Gözlerimiz ne kadar önemli olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz.*
"Rab iyidir" (Teşekkürler, ... gözlerimi verdiğin için .../ ... göre bildiğim için ...)
- *Bazı insanların gözleri hasta. O zaman gözlük takarlar. Ama bazı insanların gözleri hiç göremiyor. Onlar kördür. Onların çok yardıma ihtiyacı var.*
"Kör gözler göremiyor" (hareketleri unutmayın.)

Ders

Kör bir adamı gördünüz mü? Kör adamın resi gösterin ve biraz hakkında konuşun. *Size şimdi kör bir adamdan bir öyküyü anlatacağım.* (Kutsal Kitap'ı göstererek) *Bu öykü Kutsal Kitap'ta yazılıdır. Kör adamın ismi Bartimay.* Sahne masada veya yerde serilmiş bez üzerinde hazırlayın.
İsa figürü yola koyun: *Bu İsa. İsa'nın yanında her zaman çok insanlar vardı. İsa'nın dediklerini dinlediler, çünkü İsa Tanrı'dan bahsetti. Şimdi herkes birer adam sepetten alıp İsa'nın etrafına koyacak.* (Çocuklar sepetten adamlar alıp İsa'nın yanına koyuyor.) *İsa insanlara, "Tanrı hepinizi sever. Siz O'na güvenirseniz Tanrı'yi çok mutlu ediyorsunuz. Ben sizin için geldim, size yardım etmek için. Yardım ihtiyacınız varsa, bana gelin" dedi. Çok kişi İsa'ya geldi. Hastalar, üzüntülüler, problemli olanlar. İsa herkese yardım etti. Sonra İsa'nın devam etmesi gerekti, çünkü daha çok kişi onu bekledi.*
(Şehir kapısının dışına yol kenarına Bartimay figürü yerleştirin. Öyküyü anlatmaya devam ederken figürleri hareket ettirin.) - *İsa ve arkadaşları yolunu devam ettiler. Birkaç kişi el salladı ve "Geldiğin için çok teşekkür. Yine gel. Senden daha çok öğrenmek istiyoruz" dediler.*
Birden biri, "İsa, bana yardım et!" diye bağırdı. Bu kim acaba? Aa, kör Bartimay yol kenarında oturuyor. Hiç bir şey göremedi, ama İsa oradan geçeceğini duydu. İsa ona yardım edeceğini bildi. O yüzden, "İsa, bana yardım et!" diye bağırdı.

İnsanlar, "Sen sus, Bartimay! İsa'nın senin için vakti yok" dediler. Ama Bartimay daha yüksek sesle, "İsa, bana yardım et!" diye bağırdı.
(Çocuklara) - *Siz de Bartimay'la beraber bağırın: "İsa. bana yardım et! İsa, bana yardım et!"*
İsa durup kaldı. Bartimay'ın sesini duyup insanlara, "Onu çağırın. Bana gelsin" dedi. İnsanlar Bartimay'ın yanına gidip ona, "Ne mutlu sana, İsa seni çağırıyor, O'nun yanına gidebilirsin. Haydi kalk git. Biz sana yardım ediyoruz" dediler. Bartimay hemen kalkıp İsa'ya koşarak gitti. Şimdi, sonunda İsa'ya gidebilir. Buna çoktan bekledi. Çok sevindi.
İsa ona, "Bartimay, benden ne istiyorsun?" diye sordu. Bartimay, "İsa, lütfen, gözlerimi iyileştir. Tekrar görmek istiyorum. Böyle bir şey yapabildiğini biliyorum" diye yanıt verdi. İsa ellerini Bartimay'ın gölerin üzerine koyup onları iyileştirdi. (Bartimay'ın gözkapağını çıkarın.) *Uzun zamandan sonra şimdi tekrar görebilir.*
"Bartimay'ın gözleri tekrar görebilir"
Bartimay nasıl sevindiğini düşünebilirsiniz. İlahi söyleyerek dans etti. Neler şimdi tekrar yapabildi! Onunla beraber sevinelim.
(İlahi söylemek için kalkın, alkışlayarak ve zıplayarak söyleyin.) **"Alkışlayarak sevinirim"**

Biz de hastaysak İsa'ya bizi iyileştirmek için rica edebiliriz. O her zaman bizimledir ve O'nunla konuşursak bizi dinler. Bizi sevindiren ve üzdüren her seyi O'na söyleyebiliriz. Acaba sizden biri hasta mı? O zaman şimdi onunla dua edeceğiz. İsa onu iyileştirsin. (Hasta varsa, çocuk ya da anne veya başka biri, dua edin.)
"İsa çocukları çok seviyor" (Kıta 5: İsa hastaları iyileştirir ...)
Son olarak: **"Burada ve gittiğim yerde"**

Oyunlar

Bu derse ilgili bir kaç kör olma oyunlar oynayabilirsiniz. Çocukların gözleri bağlamak için yeterli bez (eşarp) yanınızda olsun.

1. Daire kurun, kör çocuk ortada olsun. Daireden biri ona seslenip kör olan ona göstersin, belki seslenen ismini söylesin. Dairedeki çocuklar yeri değiştirsinler. Her çocuk da kör olabilir.

2. Dairedeki çocuklar sandalyede ya da yerde minderde oturur. Gözleri bağlı olan dairenin içinde dolaşır ve birinin kucağına oturur. Çocuk “me me” diye kuzu sesi çıkarır. Şayet sesinden kim olduğunu tanırsa meleyen ebe olur, ebe de yerine oturur. Dairedeki çocuklar yerini değiştirir.

3. Kör olan çocuk elleriyle dokunarak başka birinin kim olduğunu inceliyor. Doğru ismini söyleyince incelediği çocuk ebe olur. (Biraz daha büyük çocuklar için)

4. Dairenin içinde iki kör çocuk olsun. Dairedeki çocuklar sessiz olmalı. Kör çocukların biri diğerini seslenerek bulmalı. Örn. Ali Ayşe’yi bulmalı. Ali: “Ayşe neredesin?” diye seslenir. Ayşe ise, “Buradayım” der ve hemen yerini değiştirir. Ali Ayşe’yi bulana kadar seslenmeye devam etmeli.

5. Kör bir çocuğa bir oyuncak ya da başka bir şey verin. Ne olduğunu söylesin. Telaş artırmak için bu şeyi paketleyebilirsiniz (gazete kağıdı yeter) ya da çocuk bir çuvaldan çekmelidir. Çocukların yaşına ve gelişime göre zorluğu artırabilirsiniz.

6. Bütün çocuklar kör oluyor. Ellerini öndeki çocuğun omzuna koyup bir kuyruk kursunlar. Öğretmen en öndeki çocuğun ellerini tutup etrafına dolaştırsın. Çocuklar biraz daha büyük ise, yolda birkaç engeller koyabilirsiniz. O zaman “Dikkat, engel var!” diye uyarın. (Masanın altından da geçin.)